

188 $\frac{8}{4}$

ԳԵՒԵՍԻՆ

ԵՐԵՎԱՆԻԿԱՆ

1935

ԿԱՆԱԿՆԻ ԳԻՐԹԵՆ

1933

~~188~~

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԳՐԱԳՐԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐԱԼԻ
ՊԵՏ Կ ԿՆՏՐՈՆ Կ Դ ԲՈՒԿ
Центральный Государственный Архив
Арм. периодической печати Арм. 908
Ֆոնդ № 130 Ցուցակ № 1 ԳՐԹ № 29
Опись № 1 Дело № 29

ԱՏԱՄՆԱԲՈՒԺԱԿԱՆ ՆՈՐՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Ասամնաբուժութեան ամենէն վերջին նորութիւնը կը խօսուի այն մե-
տաբանական հարցերի մասին, որոնք կը կապուին Գրուպիտի և յա-
կուցութեան ունենալով, միեւնոյն ասեմ այ
մասշտաբի է հասարակութեան:

Անով շեղուած քիմիքը կ'ըլլան խիստ
նուրբ, բարակ, և միեւնոյն ասեմ այ շատ
սակուն: Գրուպիտի քիմիքը շեղուած քիմիքը
բացարձակապէս չեն ծախ. չեն սեւեար ու
չեն կարծիք մեկէ զմեկ այդ քիմիք շատ լա-
ւաւ կ'առնէ:

Բլաքիքի գոյն այս մեծաւով շեղուած
ասամնաբուժութեան պատճառով կը շատ
մասնաւոր խնամով կը ստանան ծանօթ
ասամնաբուժութեան Տօքթ. Հրանտ Փաշայեան,
նեքրիս չափերով յանձնարարութիւն տալով
Գրուպիտի, ուր կը պատճառուին քիմիքը
այս նոր դրութեամբ ասամնաբուժութեան:

Յարգելի Տօքթորը միշտ հիմա գոնա-
ցում տուած է բազմաթիւ ներքինական յանձնարարութեան, որոնք կարճ
տեւական մը մէջ տեղ եղած են ամենավերջին դրութեամբ պատճառուած
քիմիքը, որոնց մեծաւով խիստ նուրբ, փայլուն և սակուն է բլաքիքին
պէս. Գրուպիտի բնակարանը՝ Բերա, Սիքեթ սթ Սիքեթ, երկուրդ յարկ, բի-
Տ, առաւօտէն մինչև կէսօրուան 1:

ՏՕՔԹ. Հ. ՓԱՇԱՅԵԱՆ

ԱՏԱՄՆԱԲՈՒԺ

ՏՕՔԹ. ԱՏԱՄ ԽԻՒՏԿԱՎԵՐՏ

Բանկայի, Համամ, Հալաֆեար Կազի
հասցեով, 197, Պարսիկապանեան արա-
բական, բի 1

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԵԱՆ ԺԱՄԵՐ

Շաբաթ	9-12 և 13.30-20.30
Կիրակի	9-12 և 13.30-20.30
Երկուշաբթի	19-20.30
Երեքշաբթի	9-12 և 13.30-20.30
Չորեքշաբթի	9-12 և 13.30-20.30
Հինգշաբթի	19-20.30

ԵՐԶԱՆԻԿԻՆ ԳԻՐԿԸ

1 9 3 5

(33 - 34)

Կազմից՝

Բ. ԹԵՒԵԱՆ

2050-43

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՐԹԱԳՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ
 ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՐԹԱԳՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ
 ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ «ԿԻՐՔԱԳՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ»
 Կ. Ն. ՄԱԳԱՍՅԱՆ
 Կ. Պ. Ո. Լ. Ի. Ս.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՐԹԱԳՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ
 ԱՐԽԻՎԻ ԳՐԱԳՐԱՆՈՒՄ
 № _____

ՅԱՐԳԱՆՔԸ ԳՐԻՆ ՈՒ ԳՐԻՆ ՀԱՆԴԷՄ

Գրե՛րու հանդէպ վերջերս գոյութիւն առած անսարքե-
րութիւնը քնկերային վսանգ մըն է, զոր կ'արժէ քիչ մը վեր-
լուծել, մանաւանդ որ հոն կը կեդրոնանայ նաեւ մեր յե-
պատեարզման գրասիրութեան չափանիւթը:

Շատնց անցած են այն երանելի շրջանները, երբ մեր
գրողներուն հեղինակելու ձեռներեցութիւնը, խորք ու քափ
կը ստանար գրասերներու հոծ զանգուածներէ:

Ընդհ. Պատեարզմը խախտեց մտաւորական ձգտումներու
հաւասարակշռութիւնը: Նիւթապատեարքիւնը՝ իբր անմիջա-
կան անդրադարձումը համաշխարհային աղէտին, առաւելա-
պէս վնասեց մշակութային ձեռնարկներու հանդէպ սնուց-
ուած համակրութեան ոգիին:

Ասիկա, սեռակ մը հոգեկան անկում էր, յատուկ մեծ ու
պզտիկ ազգերու հաւասարապէս: Բայց մեծերը, հոգիի ամ-
լութեան դժբախտ տասնամեակէ մը վերջ, տակաւ կը վերըս-
տանան իրենց բնականոն վիճակը, շնորհիւ պէտական, քն-
կերային բազմազան կազմակերպութիւններու:

Մեզի պէս փոքր համայնքներ սակայն, դեռ կը մնան
մտաւոր անդամալուծման շրջանին մէջ, հոնկէ դուրս ելլելու
համար, ունենալով միմիայն գրչի մարդոց անհասական ճի-
գերը:

Այսօրուան մեր գրչի մարդը, ի չգոյէ քաջալերող՝ կամ
զոնէ ըմբռնող՝ շրջանակի, ստիպուած է ներամփոփուիլ իր

ընդունակութիւններուն անպանոյն ծիրին մեջ. ան պարտաւորուած է ներշնչուիլ ներհայեցողական թափերով. իր տաղանդին իբր յենակ սալ իր կամփին լծակը, նիւթապատշաճութեամբ հիւժող զանգուածին մեջ. գերագոյն նիգերով ջանալով անեւջ պահել գիրին ու գրին հանոյր:

Մեկ խօսքով, երկու դեր վիճակուած է մեր գրչի մարդուն, որ մեկ կողմէն պիտի արտադրէ իր կարողութեան չափով, միեւնոյն ասեմ ալ ջանալով ապահովել, իր կարողութեան համեմատական՝ ընթերցողներու տրջանակ մը:

Մտաւորական հանդիսութիւնը կը կոչուի սակաւ: Այդ վստահութիւնն ալ մեծ ու անմիջական է որ, ամէն գրող պէտք է օգտագործէ օրինական ու մարդկային ամէն միջոց, ընդլայնելու համար իր ընթերցողներուն տրջանակը:

Առաջին ակնարկով, անհասական ու փչ մըն ալ թերեւս շահախնդրական թուող այս գաղափարը, զինքն ծնող հարկեցուցիչ պայմաններուն մեջ վերլուծուելով, ընդհակառակը կը դառնայ առաւելապէս հանրային բնոյթ ունեցող դեր մը:

Գրողները պարտաւոր են մտաւորի գրական անտարբերութեան դէմ, որ կը յամառի մեր մեջ արմատանալ: Այս ստիպողական ու գրեթէ խուճապային պայքարին մեջ, դրժբախտաբար անհարկի կը դառնայ գրական մտքակրօնութիւնը: Գերագոյնը, լուսագոյնը արտադրելու բժախնդրութիւնը կը վերածուի, աւա՛ղ. հեռաւոր նպատակի մը. իստակաւսիպ բանի մը...:

Այսօրուան հայ գիրք երբ լաւ միայն արտադրէ, սուրջ տրջաններուն լուսագոյնին համագոր գործ մը կատարած կ'ըլլալ:

Այս տարրական բայց ստիպողական դերը կատարելու կոչուած է *Երջանիկին Գիրքը*:

Անիկա անկասար է, լուսագոյն բան մը չէ, բայց իր միջավայրին արտայայտիչ իրողութիւնը, գործն է: Թեւեւ սկար, բայց կեանքի մը գոյութիւնը հաստատող շունչն է ան, իբր պարբերական ժամագրովայր՝ ուր կրնան մտնել բոլոր ա-

նոնք, որ կը փափափին դեր մը կատարել, մտաւորական նաշակին յարուցման եւ ժողովրդականացման օգտակար աշխատանքին մեջ:

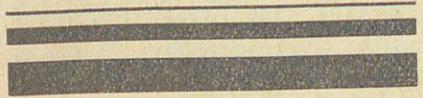
Փրկել կորուստի նամբուն վրայ զտնուող ընթերցասիրութեան նաշակը: Ահա՛ *Երջանիկին Գիրքը* զոյութեան իրաւունքն ու նպատակը:

Ուրախ ենք որ, այս տեսակէտին մեջ մեզի համախոն բազմաթիւ մնայուն ընթերցողներ, անփոխարինելի փառալեր հանդիսացան այս հայաստան գրին, նիւթապէս օգնելով անոր բազմաձայն հրատարակութեան:

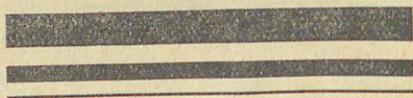
Հարիւրներու կը հասնի թիւը այդ յարգելի անձնաւորութիւններուն, որոնց անունի յիշատակութիւնը զանց կ'ընենք, չվիրաւորելու համար անոնց համեստութիւնը եւ ակամայ զոն չերբալու նպատակով գտնիկ ու հինգամ սովորամոլութեանց:

Մեզի համար կարեւոր գիրին ու գրին հանդէպ ցոյց տրուած հաւատական պատրաստակամութիւնը, յարգանքն է: Անանուն մեկեւնասներու այդ հաւատականութիւնը, ռազմական հոգեբանութեան ծնած Անձանօր Զինուորի յիշատակաւանին պէս, այսօր կը կանգնէ Անձանօր Մեկեւնասի գրական այս համեստ յիշատակարանը, որուն գոյութիւնը, իբր հաւատական փափափի եւ գործակցութեան արգասիք, պիտի կըրնայ ուսանանալ տարուէ տարի:

Այս հաւատով է որ, երջանիկ կը զգամ ինքզինքն, շնորհակալութիւն յայննելով բազմաթիւ մեկեւնասներու, որոնք իրենց պզտիկ մասնաբաժիններով, արտայայտիչը եղան մտաւորական նաշակին յարութեան մեծ բաղձանքին, որուն պրզսիկ՝ բայց առողջ նշանը կոչուած է ըլլալ այս գիրքն ալ:

Շնորհակալութիւն բոլոր աւ-
խասակիցներու, որոնք ի-
րենց յօղուածներով, ծանօ-
րութիւններով ու սեղեկա-
ստութիւններով նոխացուցին
այս գործը, զայն օժտելով
ընթերցողներու եւ համակիր-
ներու նոր շրջանակներով:

ԱՍՏՂԱԲԱՇԻԱԿԱՆ

Բ Ա Ւ Տ Ա Ց Ո Յ Ց

ԵՐՁԱՆԿՈՒԹԵԱՆ

50

ՆՈՐ ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐ

150

ՈՏԱՆԱԻՈՐ

ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ ԱՇԽԱՏԱԿՑՈՒԹԵԱՄԲ

ՕՐ. ՍԵՂԱ ԹԵԻԵԱՆԻ

ՆՈՐ ՏԱՐԻՆ

ԱՄԷՆ ԲԱՆԷ ԱՌԱՋ

ԲԱՆՏԳ ՓՈՐՁԷ

ԲԱԽՏԱՑՈՅՑԸ

ԻՆՉՊԷՍ ԿԸ ԳՈՐԾԱԾԵՆ

Այս սարի մասնաւոր խնամքով կազմած եւիք մեր ընթերցողներուն հաւար բողոքովին ճոր բախտացոյց մը: Ասեկն սարուան պէս ուսումնասիրեցիկն էրուպ. բազմաթիւ գործեր որպէսզի մեր ընթերցողներուն կարեւանիք ապահովել անւնեղ ժամանակ մը ու հետաքրքրական վիճակաւի մը: Բոլորի սիւնակներուն մէջ դրած եւիք անեկն սարիքի, սեռի ու դիրքի տէր մեր ընթերցողները հետաքրքրող 50 ճոր հարցումներ: Այդ հարցումներէն մեկը ընտրելով ընթերցողը կրնայ գտնել իր բախտը ցոյց տուող պատասխանը՝ հետեւեալ խիստ պարզ միջոցով:

Ենթադրեմք թէ անուանացած էք եւ կ'ուզեք հետաքրքրուիլ թէ ձեր մահեկն յետոյ ի՞նչ պիտի ըլլայ ձեր կեանքի ընկերոջ կամ ընկերուհիին վիճակը: Աւ-

ԵՐՉԱՆԿՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՐՅԱՐԱՆԸ

1. Նոր սարին ի՞նչպէս պիտի անցնեմ:
2. Հարսուքեան բաղձա՞մ:
3. Որքան պիտի ապրիմ:
4. Ամուսնանա՞մ արդեօք:
5. Զիս կը սիրէ՞:
6. Գործս պիտի յաջողի՞:
7. Մա՞նչս թէ աղջիկս պիտի նայի զիս:
8. Երջանկութիւնս ո՞ր է:
9. Զաւակս խերով մէկը պիտի ըլլա՞մ:
10. Ինչպէ՞ս պիտի մեռնիմ:
11. Որո՞նք հետ ամուսնանամ:
12. Զաւակէս նամակ պիտի առնե՞մ:
13. Պիտի կրնա՞մ նամբարդել:
14. Փափաքիս պիտի կրնա՞մ հասնիլ:
15. Որքան դրամօժիս ուզեմ:
16. Որքան դրամօժիս տամ:
17. Գանի՞՞ զաւակ պիտի ունենամ:
18. Երբ մեռնիմ կիցս ի՞նչ պիտի ըլլայ:
19. Երբ մեռնիմ ամուսինս ի՞նչպիտի ըլլայ:
20. Այս սարի նուէր պիտի առնե՞մ:
21. Հիւանդութիւնս անցաւո՞ր է:
22. Ինչ ընեմ որ ծնողքս սիրէ զիս:
23. Պէտէ՞ս ե՞րբ լեզուս պիտի ելլէ:
24. Տունի մը տէր պիտի ըլլա՞մ:
25. Մօտայի հետեւի՞մ:

րեւնի կ'ընտրեք 19րդ հարցումը որ հետեւեալն է. «Երբ մեռնիմ անուսինս ի՞նչ պիտի ըլլայ»: Հարցումը ընկէ վերջ, բախտի կ'ընտրեք բախտի աղիւսակին մէջ գտնուող

նշաններէն յին: Օրինակի հաւար, ենթադրեմք թէ ընտրեցիք նշանը: Զեր հարցումը 19րդը ըլլալով 10րդ էջին մէջ դրուած Բախտի Աղիւսակին առաջին սիւնակին մէջ (որուն վրայ գրուած է Թիւ) վերեկն վար կը փնտրեք 19 թիւը: Այդ թիւերը 1—50 կարգով շարուած են վերեկն վար:

Այդ սիւնակին մէջ, ձեր գտած 19 թիւին դիմ նշանով սիւնակին մէջ կը տեսնեք 28 թիւը: Ուրեւնի 11—17 էջերուն մէջ դրուած պատասխաններուն մէջ պիտի փնտրեք 28րդ պատասխանը, որուն ին դիմ գտնուած հետեւեալ երկու տողոց նշանաւորն է ձեր հարցումին պատասխանը.

«Բառասկզբ չի լրացած, Պիտի առնէ կից մ'ուսած».

26. Այս սարի բլած երթա՞մ:
27. Գարգա պիտի կրնա՞մ փոխել:
28. Սիրուելու համար ինչ ընեմ:
29. Ինչ ասպարէզ ընեմ:
30. Կնոջս ապագայ պատրաստե՞մ:
31. Անկե՞ղծ թէ կեղծ է:
32. Ամուսինիս բարկութիւնը ինչպէս իջեցնեմ:
33. Ինչ ընեմ ծախքերուս հասնելու հմը:
34. Կիցս շատախօս պիտի ըլլա՞մ:
35. Տղաս գործի՞ թէ ուսումի տամ:
36. Պարահանդէսի երթա՞մ:
37. Ինչ ընեմ որ շատ ապրիմ:
38. Նամակիս պիտի պատասխանե՞մ:
39. Ո՞ր երթանք օդափոխութեան:
40. Երբ վիճակահանութիւնս զարնէ ինչպէ՞ս գործածեմ:
41. Ի՞նչ ընեմ նիւարեալու համար:
42. Ամուսինս ինչո՞ւ չսիրէր զիս:
43. Առաջարկը ընդունի՞մ:
44. Հայրիկիս սիրք ինչպէ՞ս առնեմ:
45. Երջանուարս պիտի կրնա՞մ ըլլալ:
46. Ինչպէս գտնեմ կորուստս:
47. Վրէժս լուծե՞մ իրէմ:
48. Հարսիս հետ պիտի կրնա՞մ ապրիլ:
49. Հիւանդանոց երթամ թէ տունը դարձանովմ:
50. Լաւագոյն բարեկամս ո՞վ է:

ԲԱՆՏԱՅՈՅՑԻՆ ԱՂԻՒՍԱԿ

Թիի	■	●	▲
1	13	24	3
2	41	50	20
3	30	23	48
4	19	44	34
5	46	37	14
6	15	28	40
7	39	49	25
8	43	27	50
9	33	16	32
10	21	47	18
11	45	36	43
12	35	17	9
13	6	46	39
14	23	42	22
15	38	2	31
16	48	13	45
17	20	33	7
18	40	21	37
19	28	8	47
20	3	32	24
21	34	18	41
22	12	5	35
23	36	29	4
24	26	11	38
25	10	30	1

Թիի	■	●	▲
26	4	14	33
27	29	40	2
28	18	31	42
29	8	45	19
30	16	4	36
31	22	39	12
32	44	9	26
33	1	15	6
34	14	7	27
35	42	25	11
36	49	3	44
37	11	41	23
38	27	10	49
39	50	43	8
40	2	20	46
41	47	34	15
42	17	6	29
43	25	48	10
44	5	19	28
45	31	26	17
46	7	35	13
47	37	12	30
48	9	38	21
49	32	22	5
50	24	1	16

1րդ Պատասխան	5րդ Պատասխան
Երբ ձեռնդ անցնի դրամ Պարսեդ սուր կրամ, կրամ:	■ Աշխատելով անվրձաց եւ ըլլալով հնազանդ:
● Բովդ է ան ամեն ասեն Բայց կր համբես իր բախսեն:	● Կապուռ անոնց դուն արանց Որ Ասուած այլ քեզի գանձ:
▲ Նորոյքի մի սար հոգի Որ պսքսիք կողք կողքի:	▲ Հիւանդանոց քե տունը Լաւ քնացիր դուն փունը:
2րդ Պատասխան	6րդ Պատասխան
Լաւագոյն բանը կ'ընես Ուտելով գայն մեկ նեքես:	■ Պիտի կրեսս դուն անուտս Ճամբարդել զուարթու կուտս:
● Բիչ է ուզես ուրան ալ. Ո՛վ կրնայ բերան բանալ:	● Կապուռ է քեզ տաս ամուր Բայց դուն չունիս բնաւ լուր:
▲ Այո՛, կարգդ փոխեցիր. Այ մի ըլլար մտացիր:	▲ Հասակդ վերմակիդ չափ Պէտ է ըլլայ համաշափ:
3րդ Պատասխան	7րդ Պատասխան
Ող, մասնի, ապարանջան, Երբ աշխատես սկնաջան:	■ Կորուսդ ետ չի դառնար Մի՛ փնտռե ձմեռ ամառ:
● Գնա՛, բայց տաս մի պարեր Բանի մը քիչն է խարեր:	● Շատախօս, անհանելի՛, Չկայ իրեւ աւելի:
▲ Եթէ սիրսդ լայն բանես Բախսդ բաց է իրապես:	▲ Միմիայն մեկ հասիկ մանչ Որպես գի մնաք կանանչ:
4րդ Պատասխան	8րդ Պատասխան
Բլամները լաւ ընտրէ Վերջը չըլլաս քեբազէ:	■ Ինչ ալ ընտրես ըբբ գործ Նայէ որ չըլլաս անփորձ:
● Փորձանք կ'ըլլայ դրամը Կր փախի բերնին համար:	● Պիտի փնտռէ քեզ երկար Նոյնիսկ երբ չըլլայ սկար:
▲ Երբ ժամուն մեծ բանալին Գնես անոր բերանին:	▲ Բաւակիդ հետ հաւտուէ Որ չընես բիրեն տեղէ:

<p>9րդ Պատասխան Հարուս աղջիկ մ'ե աղեկ Գուն եղիր անոր լաւ դեկ: Բնաւ մ'երեւիր աչքին Որքան ալ ըլլաս անգին: Համբան է, գաւկիդ կողմէ Եկած նամակը փող է:</p>	<p>■ ● ▲</p>	<p>13րդ Պատասխան Զուարթութեամբ ու սիրով Պտուղով կողով կողով: Ամուր պահե՛ք սակդ Որ բարձրանայ քու սակդ: Տունիդ մեջ, ծանօթի մօտ, Փնփրակ այս սոսուտ:</p>
<p>10րդ Պատասխան Նորոյք միտ չէ յարգի Երբ չըլլաս կնամարդի: Ամեն գիրի պատասխան Կուտայ պե՛տքն ու սախան: Նախ նօրէ՛ որ յո՛ւրջ է ան Մի՛ ըլլար դիրահաւան:</p>	<p>■ ● ▲</p>	<p>14րդ Պատասխան Վարդը ունի իր փուշը Զի՞ նուուղեր ժիր խուշը: Զգոյ՛ց եղիր ալիքէն, Որ քեզի դեմ չընեն քէն: Եթէ ունիս տարակոյս Լաւ է որ տաս անկէ խոյս:</p>
<p>11րդ Պատասխան Կանուխ պառկէ, կանուխ ել Կեր խայմախ եւ ըռեչել: Ծախսած դրամդ օղիին Քեզ չե՛ր տար տունիկ մը հին: Իր փափաքին համաձայն Ընտրէ գործ մը յուրջ անձայն:</p>	<p>■ ● ▲</p>	<p>15րդ Պատասխան Գործդ պիտի յառողի Երբ ընկերդ չի նողի: Կնոջդ խօսքին անտա՛. Զես՝ ծախսեր արող կարսայ: Գերութեանն ի՞նչ տեսար Որ նիհարնալ կ'ուզես յար:</p>
<p>12րդ Պատասխան Ըրէ խօսքերնին մտիկ Տունին մեջ՝ խելօք տիտիկ: Արդարութեան ձգէ գայն Կը ստանայ պատիժն անձայն: Քու ձեռնդ է սիրտ անոր Զատկէն մինչեւ Ամանոր:</p>	<p>■ ● ▲</p>	<p>16րդ Պատասխան Անոր իբրեւ ապագայ Տաւ ապրիկ մը կամ տղայ: Լաւ ճնողքին լաւ գաւակ Կեանքին օրեմն է ասանկ: Անուշ լեզուիդ համար Բարեկամ էն անհամար:</p>

<p>17րդ Պատասխան Պատճառք քեզի հարցուր Որ մարդու չի տես մուր: Միտ սպասէ դուն արի, Կեանքը յոյսով կը մարի: Քեզ չկայ վկայական Յոյս մի կապեր ալ վաղուան:</p>	<p>■ ● ▲</p>	<p>21րդ Պատասխան Եփեսոս անվրդով ու գուարջ Պիտի մեռնիս դուն ո՛վ մարջ: Տարին մէյ մը գերեզման Պիտի երթայ գալու ման: Ինչպէ՞ս կրնաս վարուիլ դուն Վարկածհարսիդ հետ խաբուն:</p>
<p>18րդ Պատասխան Եղիր քիչ մը գօգէք, նուրբ Հոգ չէ քե ըլլաս կեղծ սուրբ: Եթէ պաղէն գերմ մնաս Յաւերեզ չի գար վնաս: Զաւակներուդ մեջը դուն Պիտի մեռնիս գուարբուն:</p>	<p>■ ● ▲</p>	<p>22րդ Պատասխան Որքան ալ ըլլայ ինքեղծ Միտք չունի բան մը կեղծ: Յաւերուդ դարմանը կայ Բժիշկիդ հով մօտակայ: Պիտի հասնիս, աչքդ յոյս, Մի՛ ըլլար տրտում, անյոյս:</p>
<p>19րդ Պատասխան Այդ կեանքէն չկայ քեզ խեր Շահդ ի գուր մի մտխեր: Նախ փնփրակ պատճառք Որ յետոյ գտնես հարք: Ընտրէ անկախ ասպարեզ Բայց միտ եղիր խոնարհ, հեզ:</p>	<p>■ ● ▲</p>	<p>23րդ Պատասխան Նպատակդ ընտրէ լաւ Որ շահիս արդիւնք անբաւ: Թերեւս հարիւր տարի Մինչեւ որ սիրտդ մարի: Մի հետեւիր շատ տանի Շուտ կը մեռնիս վասնդի:</p>
<p>20րդ Պատասխան Եօք մտնէ երկու աղջիկ Բայց չելլէ տունէն փախչիկ: Պարգեւը գարկած աստէն, Զըլլայ քեզ Թօփ-Թաւ նետէն: Եթէ ուրիշին օգնես, Գանձդ հելալ ըլլայ քեզ:</p>	<p>■ ● ▲</p>	<p>24րդ Պատասխան Մի վստահիր ամենուն, Լուրջ բարեկամ չունիս դուն: Նայէ չըլլաս ձախաւեր Առջի հոգդ չի՞ բաւեր: Բան չի կայ քեզ այս անգամ Շուրջիններդ են անգամ:</p>

<p>25րդ Պատասխան</p> <p>Այլոց ականջ մի կախեր Ամեն մարդէ չելլար խեր:</p> <p>Շարունակէ բող դպրոց, Որ բլլայ գրոց բրոց:</p> <p>Աղջիկդ է շատ բարի, Տղադ վրադ կը մարի:</p>	<p>29րդ Պատասխան</p> <p>Առիա՜ստ աշխոյժ, արբուն Կ'անցնիս հրկւ. կարգդ դուն:</p> <p>Քեզ պէս ճոռուղուն կնոջ Զաւակը չըլլար անոն:</p> <p>Լաւ նայէ արդուզարդիդ Ներկ մի' ֆութ քթունկիդ:</p>
<p>26րդ Պատասխան</p> <p>Ուզածդ բող բլլայ տուն Դունեմուն ես, բախտդարբուն:</p> <p>Իրաւունկդ է արդար Երբ սնեցար անդադար:</p> <p>Լայն օտերդ քէ նեղ, Բարկութեանը կ'ըլլայ դեղ:</p>	<p>30րդ Պատասխան</p> <p>Ճակասագիրի խնդիր Բայց կեանեդ մի գանգասիր:</p> <p>Քեզի կը վայլէ մօտան Զարերը բող վայդ սան:</p> <p>Սիրել կայ. շատ մի ասեր Կ'իյնան գլխուդ մեծ ֆութեր:</p>
<p>27րդ Պատասխան</p> <p>Պիտի դրկէ քեզ նամակ, Բայց քիչ մը չոր ու ցամաք:</p> <p>Կը փնտրուես զայն ի գուր Ամեն զանակ չըլլար սուր:</p> <p>Հազար նազով մեյլեկ բառ Պիտի քսէ յամբար:</p>	<p>31րդ Պատասխան</p> <p>Երբ կասկած ունիս ասոր Մի' բլլար կտոր կտոր:</p> <p>Խնդա' յանախ զուարթ, ժիր Խարդ միտը յաւ չի խաշիր:</p> <p>Դրամով շառնուիր կի՛ն, Կը պատուիրեմ քեզ կրկին:</p>
<p>28րդ Պատասխան</p> <p>Քանտունկդ չի լրացած Պիտի առնէ կի՛ն մ'ուսած:</p> <p>Եղիւր ապահով վստահ Ճամբադ չունի փուռ ու մահ:</p> <p>Քիչ մը վարմունկդ փոխէ Որպէս զի քեզ չի չախէ:</p>	<p>32րդ Պատասխան</p> <p>Տունը շատ մի' սնեար Որ չըլլաս անմխիթար:</p> <p>Գեթը չըլլար նուերին Կը բաւէ որ քեզ բերին:</p> <p>Պիտի բլլայ շատ խերով Երբ չի փչէ օտար հով:</p>

<p>33րդ Պատասխան</p> <p>Եթէ տուիր յաւ ուսում Արդար է ֆու հաճողում:</p> <p>Պիտի մեաք միտս ամուլ Խաւր ինչ բնէ սավուլ:</p> <p>Բլա՜ծեմ յոյս մապատեր Թաց աւագնէ չելլեր խեր:</p>	<p>37րդ Պատասխան</p> <p>Կ'արժէ՞ որ յաւնես վրեժ Կարճանես զայն զանա՜վեժ:</p> <p>Տեղը չիկայ կասկածի Ան միտս շուրջդ կը յածի:</p> <p>Կը պահէ ֆու յիշատակ, Հանգիստ պառկէ հողիսակ:</p>
<p>34րդ Պատասխան</p> <p>Վախճանը մօտ է չարին Զգոյ՛ս անցուր այս տարին:</p> <p>Նախանձ եղողը արդէն Նիհար կ'ըլլայ այդ ախտէն:</p> <p>Դրեր ես միտքդ եթէ Գլուխդ տեղ մը խօթէ:</p>	<p>38րդ Պատասխան</p> <p>Կանգունիդ չափով կտաւ Ո՞վ կուտայ քեզ անիրաւ:</p> <p>Համով հոտով երբ ապրիս Հարսը չուտեր կետրոջ միս:</p> <p>Մի բաղձար մեծկակ տունի Ո՞ր կալուածը խեր ունի:</p>
<p>35րդ Պատասխան</p> <p>Ան իր գիտնալու բանն է Երբ գործ չունի, կը գրէ:</p> <p>Ապրանկդ է շատ հեյլայ Զի կրնար անյայտ մնալ:</p> <p>Անոնք չարիք չեն ուզեր Ի գուր զանոնք մի յուզեր:</p>	<p>39րդ Պատասխան</p> <p>Շատ խեր չկայ մանչերէն Այդ դարերը անցեր են:</p> <p>Լեզուին մի հաւատար Քեզի հանդէպ է օտար:</p> <p>Պիտի երթաս ու՛ առնէ Թերես մի՛նչեւ... Անդէն:</p>
<p>36րդ Պատասխան</p> <p>Լման երեք ամիսէն Պիտի խօսի, մընէր քէն:</p> <p>Կենակից մը արտի գող Կը հանէ միտս քեզի դող:</p> <p>Ունեցածդ ահոր տուր Որ չի դիմէ օտար դուր:</p>	<p>40րդ Պատասխան</p> <p>Ինչ կ'ուզէ ան բող բլլայ Ո՞վ որու համար կուլայ:</p> <p>Այդ խելովդ ֆու սգէս Չես կրնար ելլել կարգեդ:</p> <p>Հրաժարէ այդ գործէն Թող ուրիշներ զայն փորձեն:</p>

<p>41րդ Պատասխան Երջանիկ չընե՞ր ոսկին Մի հաւսար այլոց խօսքին: Պարապ բաներու համար Սիրե՞ց մընե՞ր բարումար: Յաւերդ ե՞ն անցաւոր Մարդ մի փնտճե՞ր յանցաւոր:</p>	<p>■ ● ▲</p>	<p>45րդ Պատասխան Ով որ եեզի յարմար է Անիկա առ ու ապրէ: Ուրիշին եով ծառայող Մըլլար որ չըսե՞ն եեզ գող: Արժեքը մեծ է անոր Տուր որ ապրիս կեանք աղւոր:</p>
<p>42րդ Պատասխան Ուսումէն չկայ օգուտ Գործի դիր որ բեռէ կուտ: Մի ցանկար ամեն բանի Սիրե՞ց յոյսով կը բանի: Կախ երեսով մի ապրի Քիչ մըն ալ քու ծարիր:</p>	<p>■ ● ▲</p>	<p>46րդ Պատասխան Այո՛, կը սիրէ եեզի Բայց չի տկար շատ նազի: Ամեն հովի մի բանար Առագաստ հողմավար: Բաժին հանէ ուրիշին Որ աջէ շիտան քու բախտին:</p>
<p>43րդ Պատասխան Կանգնած է քովիկը հիշ Պարապ բաներ մ'ընե՞ր վիշ: Բլաժ չեղած տեղ գնա, Որպէս զի չըլլայ խավաւ: Մի նայի՛ր շէկին, սեւին Երբ կը սիրես հոգեւին:</p>	<p>■ ● ▲</p>	<p>47րդ Պատասխան Յանախ կեր հաց ու քաղախ Որ չի գերնայ քու պանախ: Մանր հիւր մըն է անկոյ Նայէ որ ապրիս առողջ: Անոր մասին մի հոգար, Հիմ չի բռնե՞ր գլխու քար:</p>
<p>44րդ Պատասխան Երբ տեսնես քե վիշ ունի Անուշի կապէ գանի: Բայց հարկաւ, կը հարցնե՛ս Չանա ելլել պարզերես: Պարբ քեզի հեկալ է Բայց մի ըլլար անպալէ:</p>	<p>■ ● ▲</p>	<p>48րդ Պատասխան Քրէ ունիո ղուն դրամ Նստէ կեր տրամ, տրամ: Ընդունէ մախու քսով Որ յաջողիս անվրդով: Չուարք եղի՛ր բարեկամ, Կարն կեանքդ չըլլայ հառամ:</p>

<p>49րդ Պատասխան Պալոյին հոգի կուտաս Դեռ չառի՞ր արդեօք բուղաս: Երկուէն ալ կը խնդաս Երբ չիտան եեզի վնաս: Ճամբան է մի՛ ընե՞ր հոգ Չի ձգե՞ր ան եեզ անօգ:</p>	<p>50րդ Պատասխան Սուտախէ, Ալքրն Գուս Ուր կ'ըլլայ լաւ կերուխում: Հարուս ըլլալու համար Տունդ մ'ընե՞ր բարումար: Անկեղծ սեր ու կեանք մախու Երջանկուքեամբ քս ամուր:</p>
---	---

ԲՈՒՅԵՆՆԵՐՈՒ ԱՆՊՕՄԸ

<p>Տօք. Միսնեան Ակնարոյժ Կ. Սարայ, Խիսթափ քաաժ</p>	<p>Տօք. Մարլեան Գասրգիւղ, Բագար Եօլու, քիւ 2</p>
<p>Տօք. Միսնեան Գումգարու, Չիժքէ կէլինլէր նաստի, քիւ 23</p>	<p>Տօք. Պ. Մանուէլեան Բերա, Բարմա գաքու Վիւրաբուժապէտ Ազգ. Հնց.ի</p>
<p>Տօք. Մանուսեան Գումգարու, Չիժքէ կէլինլէր նաստի, քիւ 36, Հեռ. 23439</p>	<p>Տփ. Ներսիսեան Բերա, Մեքէպ փողոց քիւ 32</p>
<p>Տօք. Ելիսեան Մամաթիա, Հանի գաքն Բուլմի փողոց, քիւ 47</p>	<p>Տօք. Պէլլեան Թօփհանէ, Պողպ կէտէն, 96 Մամի պէլլ արարքուման</p>
<p>Տօք. Արթիկեան Թախիս, Շ. Մուխար պէլլ նաս. Ողորտ արարք. Բ. յարկ</p>	<p>Տօք. Տօնիկ Թաղաբեան Բերա, Միս փողոց, Միսօգա արք. Բ. յարկ: Հեռ. 43196</p>

2050-43

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՊՁԱՅԻՆ
ԱՐԽԻՎԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

№ _____

ԱՏԱՐՆԱԲՈՅՆԵՐՈՒ ԱԼՊՕՐԸ

Ասամարոյժ
Տօք. Բ. Կուրսիկեան
Բանկայրի, Հարպիէ, Սքանի
Օճախի դէմ, 181

Ասամարոյժ
Տօք. Վահէ
Բանկայրի, Հալաֆեար Կազի
հաստի, քիւ 105

Ասամարոյժ
Տօք. Բ. Պօղոսեան
Կէտիկ Փառա, Միսէլլէմ
փողոց, քիւ 20

Ասամարոյժ
Տօք. Հմ. Գուլամեան
Պէլյազի, Բարմազ գաբու,
Օգնուլար, քիւ 27

Ասամարոյժ
Տօք. Արսուազ
Բանկայրի, Հալաֆեար Կազի
հաս. 153: Հեռ. 40985

Ասամարոյժ
Տօք. Գ. Գալիքեան
Բերա, Խրպիլայ հաստի, 153
Հեռ. 43724

Ասամարոյժ
Տօք. Ա. Յակոբեան
Բանկայրի, Հալաֆեար Կազի
հաստի, քիւ 82

Ասամարոյժ
Տօք. Ն. Վալլոբեան
Կ. Սարայ, Թէպրօ փողոց
Ազարեան խան, Ա. յարկ, 1

Ասամարոյժ
Տօք. Արեակ Երուանդ
Բերա, Խրպիլայ հաստի,
քիւ 98, Բ. յարկ

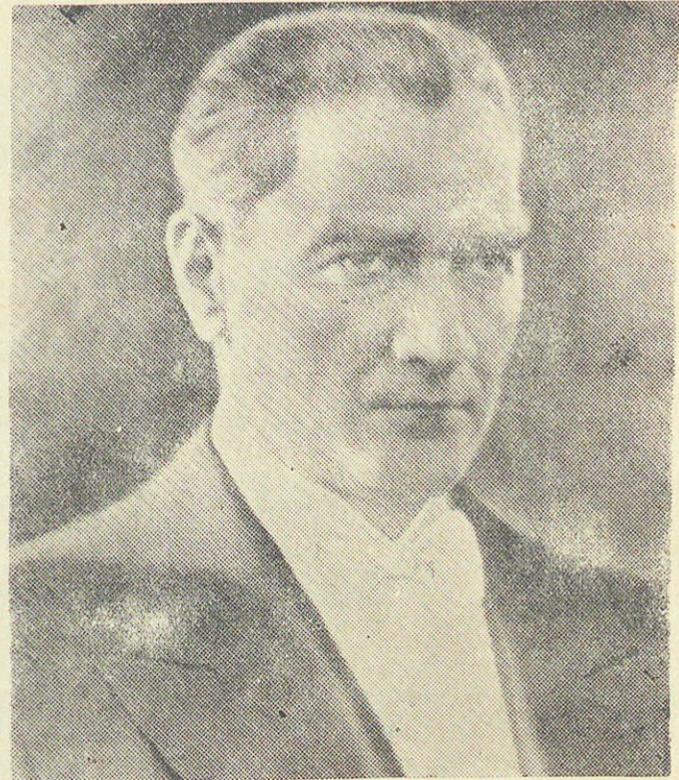
Ասամարոյժ
Տօք. Մ. Գալճեան
Բերա, Խրպիլայ հաս.Բ. Գաբու
32, Թօփրաւ արարքման

Ասամարոյժ
Տօք. Ժ. Թիւլպէնեան
Բերա, Բ Գաբու, Խրպիլ. հաս-
121, Թէվճիփ պէլ արարքման

Ասամարոյժ
Տօք. Մ. Տէլիմեան
Զարբ Գաբու, Թօփրլար
Պաշի, քիւ 14

Ասամարոյժ
Տօք. Գ. Զաֆրեան
Ս. Համամ, Ճերմանիա խան,
Հ. 20011. Գ.Գաբու, Մօլաքաւ

Ասամարոյժ
Տօք. Մ. Ալլունեան
Էմին Էօնի, Նիյէտ խան
քիւ 3

**Թուրքիոյ Հանրապետութեան Նախագահ
ԿԱԶԻ ՄՈՒՍԹԱՅԱ ՔԷՄԱԼ ՓԱՇԱ**

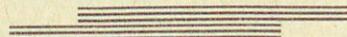
որուն առաջնորդութեամբ Թուրքիա ձեռք բերելէ վերջ իր
կատարեալ ազատութիւնը, ներկայիս թեւակոխած է սըն-
տեսական ու արդիւնաբերական վերականգնումի, երջան մըն ալ:

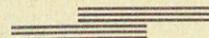
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

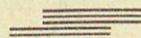
ՊԵՏԱԿԱՆ, ՄԻՋՍԶԳՍԵՅԻՆ, ԻՍՂԱԿԱԿԱՆ,
ԿԻՏԱԿԱՆ ՈՒ ԱԶԳԱՅԻՆ ԿՍՐԵՒՈՐ ԳԷՊԵՐՈՒ

[ԾԿՈՅԱԼ 1933 ՅՈՒԼԻՍ 1ԷՆ ՄԻՆՁԵՒ 1934 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 30]

1 9 3 3

ՅՈՒԼԻՍ 1.— Ծիֆսկոյի միջազգային շուքահանդեսին մեջ
 եռագոյնի դրոշակի առիթով տեղի ունեցաւ մեծ
 կռիւ մը: Առաջնորդ Գուրեան Ս. հայկական օրը չքացաւ մին
 չէս որ հակառակի քաղաքացիներ, վար առնուեցաւ եռագոյնի
 դրոշակը: 6.— Ռոշուեցաւ կազմել Թուրք Հակառակադէմոստրացիան
 ընդարձակ քաղաք, յանձնարարութեամբ մը որուն նախագահն է
 Կերմանիոյ Կոչց ղիսարանի երկրաբանական բաժնի նախագահ
 Տօֆր. Կոչց: Բարեկարգ պիտի աւարտի 103 սարիկն: Իրանացի
 այսօրուան քաղաքը պատրաստած է 150 սարիկն: 7.— Հա-
 կառակ առաւելացին եղանակին ստորինակ ցուրտ Պոչոյն մեջ.
 Զօրութի մեջ ձիւն տեղաց: * Կուրսակաւ յանձնաժողովը Ե-
 րեւանի պետական քաղաքացիական կը դրկէ վարդապետին ձեռա-
 գիրներն ու գրքերը: 8.— Զօրավար Պաշտոյնի 24 աւաւանակ-
 ներով տարւիլը որ Ծիֆսիօ կը բռնի հասաւ Իւրանսա: Սոս-

ջին անգամն է որ բազմաթիւ օդային տրւիդ մը կը կտրէ այդ մեծ ճակատն: Ասկէ առաջ աներիկացի օդակաւորդ Ամիթ. Նեւրն ու Վասկ անցան աշխարհի շրջանը կատարած ասեն: Երկար օդագնացութիւնները սկսած են 20 տարի առաջ: Ա. անգամ օդակաւոր Միջերկրականը անցան 1913ին, բայց 1928ին միայն այդ գիծով ճակատող փոխադրուեցաւ: Եւրոպայէն Ամերիկա բռնչիները սկսած են 7 տարի առաջ Լիւսպերկով. որ Եիւ Եօրթէն Բարիզ անցաւ 30 ժամէն առանձինն առանց ֆաւուրում: Միկնէր անցեալ տարի այս ճակատն կտրած են 16 օդակաւորներ, որոնցմէ Միս Ամէրիկա Էրթարթ անցումնին կտրեց մեղանիշը 15 ժամ 15 վայրկեանէն անցնելով ովկեանուկէ: Միկնէր հիմա Եւրոպայէն Ամերիկա անցած են 50 սաւաւնորդներ: * Բունն վեճ Պոլսանայ քերթերուն մէջ Էսայեանի շիւսէն պահելու կամ փակելու մասին: * Պատերազմ հարաւային Արաբիոյ մէջ, Եհմէնի ու Հիւսայի կառավարութեանց միջեւ: 9. — Մատան-Չարչանպա երկարողին կառավարութեան փոխանցուեցաւ: * Վեհ. Սահակ Բ. Կարողիկոսին զահակարութեան 30ամեայ յոբելէանը տօնուեցաւ Եւրոպայի մէջ մեծ շուքով, ներկայութեամբ յեպսաններու եւ յոգնախումն բազմութեան: 11. — Ս. Ռուսիոյ արտաքին ֆօլիսեր Մօրիս Լիքսիլիօֆ կը ստանայ Եօպէրի խաղաղութեան մեղանակը: 12. — Սարապիէի սաք Գերմանիոյ մէջ. երկու միջիտն Պերլինցիներ անտանները կ'ապաստանին: * Հեղին «Արիս» մարզանալը Պոլիս կուգայ: 13. — Կրօն. Ժողովը իր զարք յայտնեց «Բազմակից» ի խմբագրութեան, ինչպիսի Գոմգեանի պատասխիչ յողումածին առթիւ: Ինչպիսի Գոմգեան կարգադրած մըն է, ու այդ յողումով հրատարակած էր Կիլիկիոյ զոյգ կարողիկոսները որպէս զի ներարկուին Պապական եկեղեցիին: * Բարիզաբնակ հայ գիտուն Պ. Զօօն Թագորեան. գործակցութեամբ Պ. Մ. Բիւնի (Էդորորդին ինքեղերահոյակ հանգուցեալ գիտուն Բիւն Բիւնի) երկար փորձերէ վերջ յաջողեցաւ շուսաբանել ու ձշղեղ կազմութիւնը 92 պարզ տարրերէն 61րդ տարրին. Պ. Թագորեան բնիկ Գաւրգիւղի ու 30 տարեկան է, շրջանա-

ւարտ Բարիզի Էնսթիֆիլ Եիլիկէ: Իր գիտք մեծ կարեւորութիւն ունի: 14. — Գերմանիոյ դահլիճը վերջնականապէս ընդունեց անդրեան օրէնքը որուն համաձայն պիտի անշարժուին բոլոր այն պրերն ու կիները որոնք ներարկուած են ողեղային տեսակն հիւանդութեան, շուսնոքութեան, սպաշարութեան, յառաջացած յիւսարութեան, կուրութեան, խոշորութեան եւ անդամաւորութեան: Անդրեան գործողութեան ծախքը պիտի հոգացուի պետական պիսճեկէ: Գործողութիւնը անկէն առաջ պիտի սկսի ախտաւոր ունարգործներէն, որոնք 1934 Յունիսը 1եւ առաջ անշարժ պէտք է ըլլան: 15. — Եիւ Եօրթի նկարչական սկապէլիին մէջ 700 ուսանողներէն առաջին հանդիսացաւ Պ. Մեղիք Եաննազարի որդին Պ. Սօս Մեղիք, ստանալով 1500 տարի մեղանակը: 16. — Վեներիկի պարսիկ մէջ հանդիսաւորապէս ստորագրուեցաւ Զորտերու Ռիսք Ծրանաւայի. Բսալիոյ, Անգլիոյ եւ Գերմանիոյ ներկայացուցիչներուն կողմէ: * Բանուէրի դեմ ընդդէմ մը զտար անգլիացի Տօքթ. Թոմիսս Լուստէն, ու յաջողապէս գործարարած է 25 հոգիներու վրայ: 21. — Լօս Անձիլոյի Բաւնիսի հիւանդանոցին ախտաբանական ձիւրի մասնագէտ Տօքթ. Արաւ Գրանեան զտար փրակիսիսի մակերկները երեսուն հանելու ընդդէմ մը որ 24 ժամուան տեղ 1ուկու ժամէն երեսուն կը հանէ միջրոպը. գիտին մասին բժիշկին արտասանած ձտրը ղրկուած է Գերմանիա ու Պապին որ շնորհակալութեան նամակ մը գրած է անոր. Տօքթ. Գրանեան Ալեքսանդրի է ու երկար տարիներէ ի վեր կը պաշտօնավարէ Բաւնիսի հիւանդանոցին մէջ, ընկելով նեւտօրիկեան շտա մը գիտեր: 22. — Տէլիք Թեկիլգրաձի նախորդ տարը Լորս Պրննիստ ֆուկի մէջ մեռաւ: 25. — Ծրանաւայի փրպասուն Անտէ Թեօրիէի արձանը բացուեցաւ Պաս Լը Տիէֆի մէջ: * Ամերիկանայ գօտեւարիկ Հեթի Էփիգեան ախտաբան հոշակուեցաւ միջազգային նաւատրվիղներու մեղումներուն մէջ, որուն մասնակցեցան գերմանական, քրիստոնական, փրանսական ու ճապոնական նաւատրվիղները: 28. — Տնտեսական Խորհրդածողովը որ գումարուած էր Լոն-

սոնի մեջ մասնակցութեամբ 66 պետութեանց պատմիրակութիւններուն փակուեցաւ ձախողելով, իբր թէ ընդհատուելով: Ժողովին նպատակն էր ճշտակապէս ընդհ. սագնապին դեմ միջոցներ փնտնել: Ասիկա աշխարհի մեծագոյն խորհրդածողովն էր: Վիժուաբ տեղի ունեցաւ որովհետեւ Աւերիկայի նախագան Ռուզվելթ իր երկրին ներքին սագնապը փարստելու համար հաստատած վարչաձեռքն հիմը նկատեց տղարին արժեքին ազատութիւնը որ անկարելի կ'ընէր դրաններու կայուն յարաբերութիւնը որուն կը ձգտէր խորհրդածողովը: * Երեսնի մեջ մեռաւ հայ մշտնորակակ Նար-Դոս (Միխայէլ Յովհաննէսեան) 66 տարու: Գրեջ սկսած էր 23 տարեկանին, արտադրելով վիպեր ու նորակներ ամբողջ 50 տարի: Վերջին գործը Նոր-Վեպը մեծաց կիսաաւար: 30.— Իսպանիոյ գրաւեցին Յունաստանի հարաւային արեւելեան կողմը զսկումող հեղինակակ երեք փոքր կղզիներ:

ՕԳՈՍՏՈՍ

1.— Պոլսոյ Տարխզփիւնուք պատմութեան ակցաւ ու ակնոր յաջորդեց Սքանկուչ Թիւրք Իւնիփերսիքսին նոր ծրագրով եւ նոր կազմով արդիականացով, իբր դասախօս պաշտօնի կոչուեցան եւրոպացի նշանաւոր բրոֆէսորներ: * Սփանթական միջազգային հիւնդերող բանակուաբ, ձեւկորին, կը բացուի Պոստաբէշքէն 28 ֆիլտեր հետոս Կոստանյի արքայական անարանոցին մեջ մասնակցութեամբ 30,000, 60 պետութեանց սփանթներուն: ձեւկորին անաջին ակզան ըզպով կը մասնակցին նաեւ Կալարա Սարայի 24 բուրֆ սփանթները: Եզիպտոսէն մասնակցած էին 100 հայ ըսփանթներ: ձեւկորին կը տեւէ միւնչեւ Օգոս. 15 եւ տեղի կ'ունենայ չորս տարին ակզան մը: 8.— Իրանասոյի նախկին վարչապետ եւ արեւասական ընկերվարականներու շիւր Մ. Էնիօ Պոլիս եկաւ, ու մեկնեցաւ Սօֆիս մասնակցելու համար արեւասական ընկերվարականներու համաժողովին: 14.— Ման Բիզակնոյ Պօզանեանի, վաղեմի հրապարակագիր եւ յօդուա-

ծագիր Բիզակնոյնի, Արեւելի ու տէր Լուսարձակ կարճատեւ օրաբերքի, հեղինակ գնակակ դասագրքերու: Յուդարկաւորութիւնը կասարուեցաւ Սանտրիոյ Ս. Գեորգ եկեղեցին: Իւսթանական Պետրոս Կարապետեանի: 18.— Մ. Էնիօ Զաֆեր բորիկանաւով Պոլսարխայէն Պոլիս վերադարձաւ, գնաց Անգարա ուրիկ վերադարձաւ «Կեցցե Թուրքիան» աղագակելով, շարք մը վերջ մեկնելով Ռուսիս: 23.— Իրագի մեջ ջարդուած 1000 Ասորիներու խնդիրը կը գրաղեցնէ ակզիական մատուր: 26.— Երուսաղեմի Ս. Պատրարք Թորգոմ Մրքական այցելեց Անդրյորդանակ վեմապետ Էմիր Ապտուրիսի, որ ձաջկերոյք մը տուաւ, տեսակցութիւնը տեղի ունեցաւ բուրֆերէն ընդունով:

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ

1. Չնչուեցաւ Պոլսոյ Տեփթերտարութեան կազմակերպութիւնը ու ալտօրուրէն գործի սկսաւ Երեսական Գործարարութեան Պոլսոյ կազմակերպութիւնը ակնոր տեղ: 5.— Իւրդրակերի մեջ վերջացաւ նացի համաժողովը որուն ներկայ եղաւ նաեւ Աւստրիայէն փախած նացի պետերէն Զօֆեր, որ կը զսկուէր Հիթլերի աջ կողմը: 6.— Պոսթրնի մեջ վախճանեցաւ Տ. Խորէն Օ. Վ. Լագարեան, որ իր ակնող հարսութիւնը կտակած է Բարեգործականին: 7.— Գուպայի մեջ վերսկսաւ յեղափոխութիւնը: 8.— Իսպանի 1000 փաշիս սփանթներ Պոլիս եկան 35 ապակերու հետ: 9.— Վասակաւոր ռեժիսոր Աշոս Մասաբեանց կը կասարէ «Հին Աստուածներ»ու բուրֆերէն բարգնակութիւնը: * Ման Լորս Կրէյի, որուն մարմինը այրուեցաւ իր փախափին համաձայն: 10.— Իրագի Ծայսայ բագարորը որ Ասորիներու ջարդին մասին բացատրութիւն տալու համար Անգիս կը ձալբորդի, Պերնի մեջ յանկարծանահ եղաւ: * Պարսիկ կառարարութիւնը Էրնի շխնչակը տուաւ կրքաւեր Պ. Դաիթ Դաիթեանի: 11.— Հրդեհ Սկիսար Աջրգ Թիւրպի մեջ. բագնաքի տուէր ալրեցան, շտեր փորաւորուեցան ու մեկ հոգի վախէն մեռաւ:

12. — Հեղին վարչապէս Մ. Յաչարիս, սկսեալ նախարար Մ. Պատանահոյրու ընտանիքով եւ հետեւորդներով Պոլիս հասան «Էլի» յաճանաւով. փառաւոր ընդունելութիւն: * Իսպիոյ արքայական ախպէտի զորօսն անդամ ընտրուեցաւ Ս. Ղազարու Մխիթարեան վանքի վարչականներէն 2. Գաբրիէլ Լանայեան՝ հանգուցեալ Հայր Արսէն Ղազիկեանի տեղ: 12. — Մերձաւոր Արեւելքի ծխախոտի հանածոդովը բացուեցաւ Պոլսոյ մէջ: 13. — Աղեփաւերիոյ յայտնի բժիշկներէն Տօքթ. Զօրլեան յանկարծաւան եղաւ Աւստրիոյ մէջ ուր գացած էր դարմանուելու համար շաքարախտէն: 14. — Ստրագրոսիան բուրժուհեղէն ուխտին. մասնաւոր հանդիսութեամբ Անգարայի մէջ: 16. — Մահ ծերունագարոյ հրապարակագիր Իշան Ճիվանեանի (Հորոյ): Երիտասարդ տարիքէն մտած էր պէտական ծառայութեան, յետոյ շրջադով արտաքին նախարարութեան իրաւագէտ խորհրդակցանի օգնական: Վարած է ազգ. պաշտօններ ու անդամակցած Ազգ. Ժողովին: Գրած է ներհուն յօդուածներ եւ ծանօթացաւ մանաւանդ իբր «գրական ուսիկան» չի հանդուրձելովը ըրագրական սխալներուն: 19. — Ըստք փաշա եւ Թեյֆի Բիւշիսի պէջ Սօֆիա կը մեկնին ուր եղաւ խանդավառ ընդունելութիւն մը: Ըստք փաշա ներկայացաւ Պոլսիոյ ձարին ու տեսակցեցաւ վարչապէս Մ. Մուշուօֆի հետ: 22. — Բայիսքակի հրահրներուն դատարարները սկսաւ. իբր հրահր անբաստանուած ան Վան Տեր Լուպէ, Թօրկեր, Տիւրքոֆ, Բօրօֆ եւ Տակեֆ: 23. — Թուրքիայովար նախկին համաձայնութիւնը հիւնք սարի եւս երկարաձգուեցաւ: 25. — Հեղին նախկին վարչապէս Մ. Վեհիգիոյ Պոլիս եկաւ, հանդիսաւոր ընդունելութեամբ մը: 26. — Ազգերու Ընկերութեան 14րդ շրջանը բացուեցաւ: 27. — Աշխարհահռչակ դերասան Վահրամ Փապուզեան հասաւ Թեհրան ներկայացնելու համար «Օրեղո», «Հաւեղեր»: 28. — Բունն վիճարանութիւններ Պոլսահայ քերթերուն մէջ Ազգ. Հիւանդանոցին շուրջ: 29. — Ամերիկայի Ազգային վերականգնումի օրհնէր ու հաստատուած է նախագահ Ռուզվելթի կողմէ կը բուի յաջողի. իր գլխաւոր

գիծերն են՝ կառավարութիւնը անգործներուն օգնելու համար տրամադրած է 500 միլիոն տոլար. նախագահը իրաւունք ունի 3 միլիառ 300 միլիոն տոլար ծախսելու հանրային շինութեանց. երիտասարդները ֆալսեմներէն դէպք գիւղ պէտք է վերադառնան. բաժանում ունիի հիստէն. որուն հետեւանով Ռուզվելթ տոլար իջեցուց իր արժեքին կեսին. սպէջ 3 միլիառ տոլարի արժեքուղը. հրատարակել Ազգային շարտարարութեան վերականգնումի օրհնէ մը (N. R. A.) կապոյտ արծիւի խորհրդանշանով. այդ օրհնէր կը տրամադրէ ա) աշխատանքի ծաւերը կարճեցնել մեղի մարդ աշխատանքէն համար, բ) օրավարձերը աւելցնել, գ) գործարանատերերը կրնան համաձայնութեամբ բարձրացնել իրենց արտադրութեան գիւնէրը, դ) աւանք կատարել գործարանատերերուն հետ խորհրդակցելով. բանաւորներուն եւ գործարանատերերուն միջեւ բանակցութիւնները կարելի ընել եւ իւրաքանչիւր ձարտարարութեան կանոնագիր պատրաստել, ե) օրհնէքին հակառակորդներուն գործունեութեան արգելք ըրալ: Կը հակայ ծրագրին գործարարութիւնը յանձնուած է հանգստեան կոչուած զօրավար Հիւ-Սաւուեղ Ճօնարնի ու 51 տարու է եւ Ընդհ. պատերազմին կազմակերպած է աներկիւն ուժերը եւ նշանաւոր է իբր բացառիկ կորովի մարդ: 30. — Սովիեթական օրավարիկը Մոսկուային բարձրացաւ 19000 մեքր մրկոյորսին մէջ եւ անքելով հաղորդակցեցաւ վարին հետ: Պաշօնը ու կոտրած է Բրօֆ. Բիքարի բարձրութեան մրցանիշը շինուած է Ռուսիոյ մէջ, եւ կը գտնուէր Բրօֆօրիէֆի հրամանատարութեան տակ:

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ

4. — Երկուշաբթիոյ Աղեփաւեր բազմաւորն ու բազմունի «Տուպոլիսի» գրահատորով ծանուցեցին Պոլիս արքայական ընդունելութիւն եւ տեսակցութիւններ: * Աւստրիոյ վարչապէս Տօքթու մահաւորձի մը հետեւանով քուէն ու կործակել վիրաւորուեցաւ արձանակի երկու գնդակներով, 22 տարու վիճակագի Ռոսոյֆ Տերքիլի

կողմէն որ կայ ունի նազիներուն հետ: Տօջմու չի սեռա, ու
 քննի. պատերազմի մը վստիկը անցուց աշխարհ այդ անխորհած
 մահախորհիկ հետեւսկիւմ. Տերթիչ դասապարտեցաւ հիկզ
 սարուն քիսապարտեան: 8.— Մ. էնիօ որ վստիկաւոր
 կերպով հիւանդացած էր բժշկուեցաւ: 9.— Թորթիս Պոչ-
 կարիոյ վերադարձուց 1918ի հաշտութեան բանակցութեանց
 ասէն Արեւելեան Թրակիոյ մէջ մնացած 9 պոչկարակաւ վայ-
 րաշարժերը, որոնք Հանսաւայնակսններէն գրաւուելով մնա-
 ցած էին Թորթերուն: 10.— Երովպիոյ Վիքրօ Մեկէն. քա-
 գունիկ կ'այցեղէ Երուսաղէմ եւ Հայոյ պատերազմի: 14.—
 Ռուսներէն արսափին նախարար Մ. Թիքոչեֆու Պոչիս կու-
 գայ: 15.— Իերեւանիս քաղաքու Սոգերու Ընկերութեանէն ու
 Հիւսարախութեան Խորհրդածոյովէն: 16.— Երովպիոյ կայսրը
 իր պաշտպանութեանը սակ կ'առնէ երովպանայ խասմնուից
 ուսանող Պ. Վանագն Սեւերձիպաշեանը զոր կը դրիկ Երու-
 սա: 17.— Ստրագրոսիան քորթեռուսէն ոչ-յարձակողական
 ուխտին Անգարայի մէջ Մ. Թիքոչեֆուի եւ Թեյֆիֆ Րիշչիս
 պէջի կողմէ: Ախար սաւր սարուն հանար է: 18.— Եշանու-
 ւոր ասոյ Լիլ Տակօլիեր Պոչիս եկաւ: 19.— Հուրար վարչա-
 պէս Մ. Կեօնպօզ եւ արսափին նախարար Մ. Գանիս հասան
 Պոչիս, յետոյ Անգարա, որիկ վերջ գացին Թեֆրուսայ այցեղերու
 հանար այն տունը ուր յեղափոխական իշխան Րաֆօջի սպ-
 րած ու սեռած է: 22.— Մ. Ռուզիկը ուղղակի յարաբերու-
 քեան մտաւ Մ. Բաշկեֆի հետ, Միացեալ Նահանգներու կողմէ
 Խորհրդային Ռուսիոյ անուանու ինկորիկ մասին: Մ. Բաշե-
 նին նպաստաւոր կերպով պատասխանեց ու Մ. Լիքիլիօֆ պիտի
 մեկնի Առաջիկային իբր Խորհրդային կառավարութեան ներ-
 կայացուցիչ: 23.— Թորթեհուկար դաշինքի հիկզ սարի եւս
 երկարաձողեցաւ: 25.— Տապալեցաւ Մ. Տալասիէի դանկիճը
 Բարիզի մէջ. դանկիճը կապեց Արպիս Սարօ: 27.— Պոչիս
 հասան եւ Անգարա գացին սովիէք հիւրերը նախագահութեանը
 պատերազմական գործադար Զօր. Վօրօշիլօֆի եւ մասնակցու-
 քեանը արսափին զօնիւրի օգնական Գարսիսանի եւ ուրիշնե-

րու: Հիւրերը ներկայ պիտի ըլլան Հանրապետութեան սանսաւ-
 եակի հանդիսութեանց: Փաստաւոր ընդունելութիւն: 29.— Փա-
 տաւոր հանդիսութիւններ Թորթիոյ առեւ կողմը Հանրապե-
 տութեան սանսաւեակիկ ստրի: Թերթերը կը հրատարակուին
 սովորականէն ետապասիկ ծաւաղով: Երուսաղի մէջ եւս ան-
 րիկնակ հանդիսութիւններ: Ժողովուրդը երեք օր խրախմակի
 մէջ է: Առեւ կողմ շուսաշող կանարներ, ջահագնացութիւններ,
 նուագախումբեր. բանաստեղծութիւններ, քափօրներ: Հոյակապ
 կանար միկ աչ կատուցած են Բերայի Հայերը Իսրիլայ ան-
 տեսիի վրայ: Բոլոր վարժարանները կը մասնակիկ քափօրնե-
 րուն: Թագսիս ու Պէշագիսի հրատարակները անօրիկնակ շե-
 դութեանը շուսագորտած են: Թորթիս այդպիսի անօրիկնակ
 ու ժողովրդային հանդիսութիւն մը տեսած չէր: Հրատարակ-
 ուեցաւ նաեւ ներման օրէնք մը: Պատերազմաւոր մասնաւոր
 շրջաբերակներով մը մասնակցութեան կը հրաւիրէր հայ ժողո-
 վուրդը: 31.— Ման ֆրանսացի պետական վարչակի անձեռէն
 Բօշ Բեկըրվիի որ 15 անգամ նախարար եղած է: Մարտիկը
 սակիստեցաւ Պակեռնիկ մէջ: Բեկըրվի միտնոյն ասէն լշա-
 նաւոր գիտուն մըն էր:

ՆՈՅՆՄԲԵՐ

1.— Պէյրութի մէջ սպաննուեցաւ Կերրու-
 նակսի սաներէն Միհրան Աղագարեան
 խմբագիր «Լիբանան»ի. ուրագործը անչայտ մնաց: 2.— Ա-
 րարները կ'ընթուսանան Պաղեսիկի մէջ ու կը յարձակին
 հրեաներուն վրայ: 3.— Վերջացաւ դասը Օր. Թերեզայի որ
 70 տարու է ու Հիւանդանոցին կտակած է իր անագին հարք-
 տութիւնը քաղաքիս կառուաններով: Իրեն հանար հակառա-
 կորը կողմը կ'ըսէր քի ի գօրու չէ իր սպաս կալեմով նուիրա-
 տութիւն ընկերու: Օր. Թերեզայի պաշտպան փաստաբանէ էր
 Պ. Սեպիան Պարոնեան: 5.— Սեքսիկի մէջ Կազի փաշային
 ծնած սանը վրայ մարմարէ լշանսասիսակ մը դրուեցաւ հե-
 տեւալ արձանագրութեանը քորթեհէն, ֆրանսերէն եւ յունա-

րեն յեզրակերտով. «Թորք ժողովուրդին սեօ վերանորոգիչը եւ Պաշխնեան միութեան ջասագով Կագի Մուսաբա Քեհաւ հոս աշխարհ եկած է: Այս նշանատեսակը գեղեղուն է Թորք Հանրապետեան 10րդ սարեղարձիկ ստրի»: * Սեղանիկի մեջ բացուեցաւ Պաշխնեան յորրորդ խորհրդաժողովը: 7.— Ռուսիոյ մեջ փայլուն կերպով տնտեսաւ սովիկք յեղափոխութեան 16րդ սարեղարձիկ: 8.— Շքեղ կերպով տնտեսաւ հարխրանեայ յորեղանը Երուսաղեմի Ս. Յակոբեանց սպարանիկն որ հիմնուած է 1833ին Չաբարիս վրդ. (ապա պատրիարք) Կոնստանտինոպոլ: 9.— Սփրսնիստանի բազարն Եասիք Եան սպաննուեցաւ որուն յաջորդեց իր գաւաղը Մեհմեդ Չահիր խան որ 23 սարեղան է: 11.— Սովիկքեաւերիկեան համաձայնութեան նախնական հիմերը դրուեցան շեղահիւ Լիբիլիոսի որ ստեղծեւ ի վեր կը բանակցեք Ռաշիկիքընի մեջ: 12.— Հիթիք Գերմանացիներուն հանրապետիկն կ'ենթարկե իր հետեւած ֆալսականութիւնը Ազգերու ընկերութեան ֆաշուեցաւ եւ Գերմանիոյ պահանջած իրաւական հաւասարութեան մասին: Հանրապետիկն միաձայնութեաւ հաւանութիւն յայտնեց Հիթիքի: 14.— Էջմիածնի Վեհ. Կարողիկոսը Ս. Կարգի Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի սկանակուն պատուանշանը տուաւ Երեւոյսքանի Տիարք Արշակ եւ Միհրան Գարսիկոզեաններուն եւ Յարութիւն Կիւրչեկեանի: 16.— Ման Պոլսանայ երկարի նշանաւոր փաճառական Պ. Արեւնակ Մանկասարեանի: 21.— Բարախայեանութիւնը որոշեց Սկիւսարի հանրակառնը երկարեց միկնէր Գեղեկ Պահի: 22.— Անգլիոյ բազարը գահանաւը խօսեցին վերջ, աշխատանքական երեւոյնիսան Մաք Կոլիկն բազարիկն դառնալով ըսաւ. «Անտր չե՞ այս ճոխութիւնը երբ այնքան մարդիկ ստորութեան կը մտնին»: Ասիկա ստորինակ դեպք մըն է Անգլիոյ խորհրատեսական պատմութեան մեջ: * Ման բազանեայ ուսուցիչ Արեւնակ Պաղտատեանի. ծնած էր 1873ին ու երկար տեւն պաշտօնավարած Պերպերեան վարժարանի մեջ: 25.— Տապալեցաւ Արպեր Սարոյի փրանսական դահլիճը. նոր դահլիճը կազմեց Եօքան: 28.— Ազգ. Հիւան-

դանցի ֆենիչ նարնիկը որ ամսներէ լ վեր կազմուած էր ներկայացուց իր տեղեկագիրք. որ կ'ըսուէր թէ զողորման, գեղձում եւ անբարոյութիւն գոյութիւն չունի հոն:

ԴԵՎՏԵՄԲԵՐ 1.— Բունն վարորիկ Սեւ Ծովու մեջ. 150 հոգի սեղաջացած. 17 մեռեալ. 300000 ոսկիի վնաս: 2.— Ճարտարտնեսիկ հնգամեայ ծրագիր մը կը պատրաստուի Թորքիոյ համար: 3.— Բարիգի Անտեսրակն Սեւեանիկն մեջ բաշուել կատարուեցաւ Հայ Տնտեսական Կեդրոնիկն նախագահութեանը Թրանսայի տնտեսական նախարարիկն ու մասնակցութեանը բազմաթիւ հայ տնտեսականներուն: 4.— Աղիսայի հրդեհի մը հետեւանով անբողոքեալը այրեցաւ Պոլսոյ դասական պաշտօնատները Ասիիկն, մեծ մասով այրեցով նաեւ պաշտօնատները. շեկնը ապահովագրուած չէր. վնասը կը հասնի 4 միլիոն ոսկիի: Բոշերուն մեջ այրեցաւ պահապան Սեհեհ. ֆուկ մը որ դաւերը դադարեցան. հրդեհը սկսած է վերսիկն Էրիկն աղայի թողած կրակարանիկն ցաղած կայծեկ: Իրր աղեկն պատասխանատու դատուեցան ու դատապարտուեցան Էրիկն, Ահեհ ու Մհեհեհ անուն պահապանները: 5.— Պ. Հայկազ Վարդանեանի ծախսով կը հրատարակուի Կոնստանտինոպոլ Վարդապետի «Իստանբուլ Երգեցողութիւն»ը Բարիգի մեջ որեկ կը հասնի Պոլս: 6.— Էրիկնիկ պատարտները հրատարակ եղան ու ծախուեցան անբողոքեալը: 7.— Ման Անտն պէյ Կոչկոզուի գործակատար նախիկն խօսով Ապարս Հիլի փաշայի. յոյարկաւորութիւնը կատարուեցաւ Երիկ մեջ: 21.— Առաջին ձիւնը տեղայ ու նսաւ Պոլսոյ վրայ: * Չարեհ պէյ Լուսար նախագահ ընտրուեցաւ Բարեգործականիկն: 23.— Չիւնաւորիկ անբող Թորքիոյ եւ Պոլսոյ մեջ. անբող որ մը հարողակցութիւնները դարեղան ծովու թէ ցամաքի վրայ: 24.— Թրանսական երկու կառախուներ Լանեիի տօս իրար գարնուեցան ու փշուեցան. 180 մեռեալ, 250 վիրաւոր: 26.— Ամերիկայի

ԲՃԻՇԿՆԵՐՈՒՆ ԱՆՊՈՐԸ

Տօք. Ճեզվենան

Բերա, Միս փող. 19: Հեռա-
ձայն 44258

Տօք. Վահան Բարսեղան

Կանանց ու ներքին
Բերա, Թարլա Պաշի, 158
Հարրի արարքման

Տօք. Բերբենան

Մանկաբարձ-կնախսարոյժ
Սամարիա. Պէտրէեար Հազար
պէլ փող 21: Հեռ. 23452

Տօք. Յակոբ Կայան

Աբարայ, ձուսնորիք հաս.
207, Վաստի արարքման
Ա. յարկ: Հեռ. 79

Տօք Սազրզան

Հայսար Բաւա, Ուզուն Հաճրզ
փողոց, քի 38
Հեռաձայն 60673

Տօք. Գ. Փափագան

Բանկարի, Համառ
Էրկենէօն հաստի,
քի 14

Տօք. Կ. Քերտօլենան

Կէսիկ Փաւա, Թէպրօ հաստի
քի 24: Հեռաձայն
24196

Տօք Ապառաճան

Բերա, Միս փողոց քի 31
Հեռաձայն 40814

Տօք. Սիսան

Ներքին հիւանդութիւններ
Շիւլի, Ապիսի Հարիէր հաս-
տի, 149

Տօք Մալխաս

Վիւրթոյժ
Թագսիմ, Ինքրլայ արարք-
ման, քի 1: Հեռ. 40625

Տօք. Ա. Խաննան

Սիւրէնի, Թրամվայ հաստի
Սրասիօնին անկիւնը

Տօք. Ե. Տիւրսուրեան

Օսման Պէյ, Շաճագ փողոց
քի 76, Հեռ. 42537

Տօք. Էֆեննան

Կէսիկ Բաւա, Բաղնիքին դէմ
քի 70

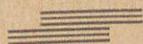
Տօք. Ա. Խալաճան

Թագսիմ, Թագսիմ Բալաս
Ա. յարկ, Հեռ. 43822

Առաջնորդ Դեռնիկ Ա. Արֆեպ. Իւրեան աշուակաւար սրբա-
նուէցաւ ինք ոճարգործ մեղասկիզկերու կողմէ որով անբա-
կաշունէցան յաշորոյսար: Մանր վարկենական եղաւ: Դեռնիկ
Մրթազան ծնած է 1880 Յունկար. 1ին Ակիւսար. աշակերտած է
Ա. Սաչ եւ Պերպերեան փարձարաններու ուղի վերջ զագած է
18 սարեկանին Արեւաշի Դպրեպետէր, 1901 Մայիս 10ին Վար-
դապետ՝ եղիշէ Ա.ի ձեռամբ, 1902-1908 ֆարոցիչ Գասրգիւղի,
Պասր. փոխաւորող. Օրեանեան, Իզմիրեան, Իւրեան, Արշա-
րունի պատրիարքներու եւ Մանկանի Ա.ի տնայականակաւ շը-
ջանին: 1910ին Վարդապետ: 1912ին Էսրենի Առաջնորդ, 1913ին
Եպիսկոպոս, 1914-19 Պաշարիոյ Առաջնորդ: Զինադադարէն
վերջ մինչեւ 1922 Իզմիրի Առաջնորդ, յետոյ ինքեւոր հովիւ
Մանչեսթրի, եւ Աւերիկայի Առաջնորդ 1931ին: 1925-26ին կը
մասնակցի Լօզանի Եկեղեց. անդրանիկ Հատածողոյին իր
պատնիսի էջմիածնի, 1930ին կը մասնակցի Լաւրպէրի եկե-
ղեց. Հատածողոյին. որուն նախագահ Քէլիքպրիի Արֆեպ.ը իր
անձնական բարեկամն էր: Ասացած էր շակոյիսաչ Իզմիրեան
Կարողիկոսէն, Յունայ Եօսիմ Գ. սիեզերական Պատրիարքէն,
ինչպէս նաեւ Սէնր Մակարիոս սուրբական ասիճան: Հեղի-
նակ «Պարզ Գարդներ, Չորս Աւետարաններ, Մկրտութեան Խոր-
հուրդ»: Վարած է «Թափնի. Լոյս եւ Տաճար» կրօնաքերթե-
րը: Եստիսակ Մրթազանին անորիակ յուղարկաւորութիւն մը
կատարուեցաւ, մարմինը գնումէրոյ պատնեցաւ Խ. Հայաստան
դրկուէրու համար, աշխարհի բոլոր թերթերը գրեցին այս մաս-
նին: Իր ոճարգործ անբակաշունէցան Մարոս Լէյլիկան՝
Բազմ Հաւանացի, Եջան Սարգիսեան, Մարթին Մօզեան՝ Ան-
բաստացի, Յովնանեան Գարուրիսեան, Հերրի Սարաճեան՝ Երի-
զացի, Ճան Միրիճանեան՝ Արաքիթրցի, Միհրան Զաքիեան,
Ճան Զաքիեան՝ Կէյփեցի, Ոսկան Երկանեան, Եիկոյ Օսապաշ-
եան Կովկասցի: Ազանանդէս նաեւ Պոլսոյ մէջ: Գասր սկսաւ
Յունիս 7ին, շունեցան բազմաթիւ վիսներ մօտաւորապէս 50
նոցի երկու կողմէն, դասարանը Յունիս 14ին մահուան դա-
սապարտեց Լէյլիկեանը եւ Ե. Սարգիսեանը, իսկ միւս 7 տե-

բասսակետայնէրն ալ դասապարտուեցան 10. 20 սարի բակտար-
կուքեան, վերաբնակեցան զիսկեմ եւ արքայականացները, ժի-
րին 11 ծան սնդադար խորհրդակցեցաւ Վահրը սարա հարաւար:
29.— Ռուսական Վարչապետ Մ. Տոբոլսկի արքայական ստրու-
տակով Սիւնայայի կայսրականի մէջ, Բոսնիական ստրուտակու
նէստական ուսանողի մը կողմէ, սնդակ Երկարաց Թաք կազ-
մակերպուեցան: Մ. Անկիէրսոն կազմեց զանկիւնը որ 5 օր
միայն ապրեցաւ: 8000 հոգի ձերբակալուեցաւ, ինք զանկիւնը
կազմեց Թաքարկաւ: Վարչապետի եւ օր արքայականները դասապար-
տուեցան ցեղանա թիւապարտուեցան:

1 9 3 4

ՅՈՒՆՎԱՐ

1.— Չնշուեցաւ եւ պատկոթեան սնցաւ
մուխարաթիւնը, որուն գործը պիտի կա-
սարեն ուսիկանոթիւնը, քաղաքայեանոթիւնն ու առողջապա-
նական սեօրեանոթիւնը: * Բացուեցաւ յեղաշրջումի հետքի-
քիւն երկու ձիւղերով՝ քրփական պատկոթեան եւ յեղաշրջումի
պատկոթեան: * Օխայի, արշընի եւ նեան հիւն չափերու ճեղ
սկան գործածուից ֆիլո, մեքր ինք չափերը, պարտաւորից կեր-
պով Թուրքիոյ բոլոր կողմերը: 4.— Կեդր. նախարարական շէնքը
դասական պաշտօնասան սրանարուեցաւ: Հրդեհի վայրէն հան-
ուած խոշոր դրանարկղիս պարտականոթիւնը առանց ու ե
վեանի ձեռք սնցուեցաւ. դրանարկղիս եղաւ 33856 ոսկի եւ
բազմաթիւ թուղթեր: 8.— Աշխատող Սրաբիսի սնուն փրակ-
ասի ոռու մը 500 միլիոն փրակի դրանակենդանոթիւն կը
կասարե, Պալոնի քաղաքայեանական Բրեհի Միւնիսիպալ դրա-
նասան միջոցով՝ որուն ճեղ եր, կեղծ մուրհակներ ստորագ-

րեղով. բազմաթիւ նախարարներու եւ պետական սնուններու ա-
նունն ալ կը խառնուի գործին, յառաջ քերտով զանկիւնի սազ-
նայ, յեղափոխական խորհուրդներ, ուսիւրներ: Սրաբիսի արքան-
նուած կը գնունի իր արքայականի մէջ. կիւնը կը ձերբակալ-
ուի. Իրանայի հարաւ միջազգային զայրակողմոթիւն մը կը
դառնայ այս խնդիրը: Ընդհարումներ, ձերբակալանոթիւններ,
վիրաւորումներ Բարիզի մէջ: Հրաժարեցաւ Եօրանի զանկի-
ւնը. եւ վարչապետ եղաւ Տարսիս, որուն յաջորդեց Մ. Տո-
մեհի: 11.— Անտանոթը պարտեհի Ժօգեֆի Պէյքըր Պոլիս եկաւ
ու Սիկե Մարայի մէջ պարեց: 12.— Աստրագոթեցաւ փրակ-
եանովիք հանսանոթիւնը մը որով Ռուսերը մեկ սարուն
մէջ 250 միլիոն փրակի ներածում պիտի ընեն նուազագոյն
մասսանոթով: 13.— Իրանեթուրք բարեկամանոթեան խելքակ
մը կազմուեցաւ փրակու. խորհրդարանի մէջ Մ. Էնիոյի կող-
մէ: 17.— Էնթրոս փրակու. մեծ օղակար որ Սայիօնեկ Լիօն
կ'երթար, այրեցաւ իր փոխարած պետական բարձրասիճան
սնունարտանոթիւններով: 24.— Պոլիսիս մեծեց մասնակ-
ցիլ Պալատեան ուսիսի:

ՓԵՏՐՎԱՐ

2.— Միւ Բիկիի յիշատակին հոգեհան-
գիս Սկիսար Մ. Խաչի մէջ: 6.— Ազգ.
Հիւանդանոցի մէջ փոխանեցաւ Չեղիւսագցի Տ. Վահան
ֆիլո. Ժամկոթեան որ Օրմանեանի պարտաւորեան օրերէն
կը պասապարտեք հոն եւ կը հրասարակեր քրփարարաւ ու
հայասան կրօնական ճարակներ: 10.— Պալատեան ուսիս-
ստորագրուեցաւ Արեւիկի մէջ Երկուզալիոյ, Ռուսական, Յու-
նասանի եւ Թուրքիոյ կողմէ. Պոլիսիս շատագրեց բայց
երբ որ ուզե պիտի կրնայ ստորագրել: 13.— Պաշարեան վի-
ճակ Վիեննայի մէջ. հարածանք ընկերվարականներուն դեմ.
1500 մեռեալ: 15. Անտանակ փոքորիկ ու ձիւնարեհի
Պոլսոյ մէջ. առեկ հաղորդակցանոթիւն եւ յարաբերանոթիւն խղ-
ուած. երկու հոգի մեռած. 3 տներ փրած, գայրեր Պոլսոյ
չրջակայքի մէջ: 19.— Պեղձիսայի Աշիեր քաղաքորդ նախա-

ի թի ժայռերէն վար իջնալով զանկը ջախջախեցաւ ու մե-
նաւ. իրեն կը յաջորդէ զանձամուսնի իշխան Լեօքոջ: 21.—
Ա. Ահարնեան Բարից «Հանագգայիկն» մեջ ճառախօսած
պահուն կարուածահար կ'ըլլայ:

ՄԱՐՏ

2.— Մ. Վեկիզեյօս պայքար կը բանայ Յուսաստ-
անի մեջ Պաշխանեան Առիսիկն դէմ: 4.— Ման երի-
տասարդ ու խոստովանող փաստաբան Գրիգոր Գարիպետի: 6.—
Կրթական նախկին գործախար Բեշիս Կալիպ պէյի մտեր:
16.— Վախճանեցաւ Սօֆիայի Տ. Մեւրոյ Ա. Բնկ. Անտոնեան:
23.— Տօնուեցաւ Պօղոս Պեղագետի կրթական գործունէութեան
ու իր հանձնումն վարժարանին Չեանեայ յոբէշեանը սպանորիջ
պարգուրեալք մը: Պեղագետն վարժարանը իր քանոնը դարձ-
արդիանաւոր կենսկով հասցուցած է հարիւրաւոր երկուտ ըն-
թացաւարներ որոնք կարեւոր դիրքեր կը գրաւեն ամեն տեղ:
25.— Տօնուեցաւ Հեղին հանրապետութեան սասնակակը Ա-
թիկի մեջ, մասնակցութեանք բորք պատմիրակութեան: 27.—
Մոսկուայի մեջ կը զնահասուն կը ճանաչուր հայ 30ամեայ
գիտնական Էզագ Աւարտեան որ զուակն էր բորքիսի խեղճ
հողագործի մը եւ շատ բշտատութեանց ենթարկուած. կը ճանա-
չուր է բնագոյի մասին իր հնարած տեսութիւններով: 28.— Մոլ-
եքական նոր օրասարիկ մը բարձրացաւ 21 Բիթոլեք, հաս-
տատեղով նոր մեղանիջ մը: 29.— Պոլիս հասաւ ամերիկացի
մանկ դրամատի Ինտոյ հեղինական Մայօրիս նաւով. քեռ
զանախ չէրա, բայց ձերբակալուեցաւ դատարանին որոշումով
եւ յանձնուեցաւ Ամերիկայի:

ԱՊՐԻԼ

2.— Ռուսիոյ թմիչկները կըցան կէս ժամէն
դարմանեղ կրիվը, 200 հազարէն 1 համեմատու-
թեանք քորովոյ շնչեղ սալով հիւանդին: 3.— Բարեգործականը
վարժապետանոց մը կը հիմնէ Եփեսոսի կրթական հաստատու-
թեան կողմին: 6.— Տարակրար ու ջութակահար եղբարդ Մար-
կոսեան իր սարեկան նուագահանդէպը կուսայ Իւնիօն Ծրան-
եկգի մեջ: 7.— Աթիկի սոլիքը զեպան հայազգի Դուրիթեան

Վարչապետի զեպան կը կը ճանաչուի: 8.— Ծառնի հոշակա-
ւոր Քիկիսի սխոյեան Սարօ մեռաւ. Սիկիսարեան կը մեկնէր
Բարից միջագոյնին սխոյեանութեան մեջ ծառնը կերկայա-
ցրեցաւ հասարակական իր փախափին, որովհետեւ չէր ուզէր
ծառնեկն ու իր սիրունիկն հեռանալ Սարօ շոգեմարին մեջ
անհետացաւ անխորաշարժ կերպով: 12.— Հանգիստ Պոլիս
րիոյ ձերուկազարդ սուսնորդ Աստիանոն Արեպա. Յոլի-
կիսեանի Սօֆիայի մեջ. փառաւոր յուղարկարութիւն. մար-
միկը Պոլիս չիփախորուեցաւ, այլ բաղուեցաւ Սօֆիայի սզգ-
գերեզմանատունը անձամբար: 13.— Օր. Դոնարիկ Գարիպ-
ետն երգանակոյ մը տուաւ Իւնիօն Ծրանեկգի մեջ: 18.—
Պերիկի զեպան Բեւեալքէսին Սաւի փոշա մեռաւ. մարմիկը
Պոլիս փոխադրուեցաւ: 20.— Հարիւրամեայ յոբէշեան Դուս
Գարուի Դուրի Ս. Յարութիւն կիկեղեցոյ: 21.— Չեղիսկի
նուսական բնեւայոյց նաւուն արկածակները ազատոյ օրա-
նաւորները հոշակուեցան Սոլիք Ռուսիոյ հերոս Յուշար-
ճան մը պիտի կակցունի Մոսկուայի մեջ ի յիշատակ այդ ար-
շաւակին: 26.— Բասն թմիչկներ Բաղ. Ժողովին կերկայա-
ցուցին Հիւանդանոցի բարեկարգութեան սուսնորդ մը: 27.—
Եւսեան իւրաքար Բոգ. Մոսկիսիսեան մեծ յաջողու-
թեանք տուա իր նուագահանդէպը Ծրանական Թատրոնին մեջ
դժուարին յայտագրով մը որուն մաս կը կազմէր Պեթիօլեկի
Ծրդ ահեճօլիկն: Լուագոյն յաջողութեանք Կիրակի օր դարձ-
եայ կրկնեղ նոյն նուագահանդէպը: 28.— «Թայնզ» հրատար-
կեց Պաշխանեան ուսիսին կցուած գաղտնի Բոբօօթը:

ՄԱՅԻՍ

1.— Իջ դրամատունը Դարսիոյ մեջ մասնաձիւղ
մը բացուաւ: 2.— Ծրանաւ մեծ յեղափոխութեան
մը վստկը անոց Մայիս 1ի ստիւ: * 70 ամեայ Տօթ. Վօ-
րոնօօօ անուանացաւ Պոլիքէի մեջ 21 տարու օրիորդ Հիլիս
Եփարցի հեռ: 4.— Բուն կրիկները վերական Հիւանդ ու Ե-
մեկի միջեւ: 5.— Հեղին Պատրագնական նախարար Զօր. Բօ-
սիլիս Պոլսոյ ու Անգարայի մեջ: 6.— Ծրանայի ու Ամերի-

կայի մեջ փայտն հանդիսութիւններ եղան Ծրանաացի նշանաւոր յեղափոխական ու Աւերիկայի սպասազորութեան հերոս Լաֆայէթի մահուան 100 ամեակին առթիւ: 11.— Աւանդական հանդիսութեամբ տօնուցարար Ազգ. Հիւանդանոցի 103րդ սարեւարձը: Հանգանակուեցար 1000 յեֆի փայտի փոխարձեֆ, բաժակաձառները յարսաստուեցան: 19.— Յեղափոխութիւն Պուշկարիոյ մեջ, Մ. Մուշլեօֆ պաշտօնակի, վարչապետ Բիւժուի Կորկիեֆ, Սոյրանիէն լուծուած, պատերազմական վիճակ. բոլոր կուսակցութիւնները ջնջուած: 20 — Ըստեր փաշա Գալստրիի մեջ հիսնամեակէր կատարեց հիստուածեղեկի գործարանին: 21.— Ազգ. Հիւանդանոցի մեջ մեռաւ բազմալիսուսակ ու ծերունի Տօֆ. Մասիս, մարտիկը անփոփոխուեցար Երզնիի գերեզմանատունը: 22.— Այրեցար Երիվանայի աշխարհամտնչակ սպանակոցը իր շրջակայքովը, 10 միլիոն տօլար վնաս: 30.— Մահ ծովակաջ Թօկոյի, յաղթական հերոս 30 տարի առաջուան Թուրքիայէն Չուշիանայի ձախստութեամբ եւ Բորքարթի:

ՅՈՒՆԻՍ

1.— Եկեղ. Երաժշտաց միութիւնը որ դաշնաւորուած եր միաձայն երգեցողութիւնը երկար աշխատութեամբ, Ս. Երրորդութեան եկեղեցւոյ մեջ կատարեց առաջին տարեկանը պատարագը նախագահութեամբ Ս. Պատրիարքին եւ պատարագէջ Աստուծան Արեւոյ: Պատարագին ներկայ էին Իսաֆ Վասո, Թանկուրի Տիրրի պեյ, Պիսեկ եֆ. Գորտիս եֆ. Բարունակեց Եսֆոյ Բաշաչի եֆ.: Միութեան նախագահն է Հեւայեան Օ. Վ. Պաթիարեան: 2.— Բեշարէի մեջ 150 տունաց ազնու գիւղ մը անհետացաւ. երկարամի աստիճանով ձեռնարկուեցաւ եւ գիւղը իր կենդանիներով ու տներով նեղումով մեջ կորուսեցաւ, գիւղացիները նախապէս փախած էին: 3.— Վախճանեցաւ Զերիգիւղի ֆարոգիչ ու Կրօն. Ժող. Ստեփանայեց Ծաճաս Եպիս. Պատնաճեան որ աստեղ մը ի վեր սնունդով հիւանդութեամբ կը դարմանուէր Ծրանակալի Հիւանդանոցին մեջ: 4.— Հոշակաւոր ջութակահար Հայֆեց իր մեկ ձառնի մեջ մեծ յարգանքով կը խօսի իր հայագգի ուսուցիչ

Քոթ. Եւրպակեանի մասին: 5.— Թուրքիա առաջարկեց Չաւաֆաչի ներդրուած անհատները եւ ըստ սցիւն բարեփոխեց 1923ի Լոզանի Դաշնագիրը: 9.— Պարսից Բիգու Եահր Թուրքիա այցելութեան առթիւ անցաւ քրտական սահմանը, օրուստ մը երբ շիրուսեցաւ իրեն, անկէ ֆաղսֆի մեջ յաղթական կանաւեր շինուեցան, Պոլսոյ մեջ բնակեցաւ Տօրնապալչիի պալատը. նշանաւոր էր կանաւորի կանաւերը, որոնց մին պարսիկ գաղութին կողմէ շինուած եր հսկողութեամբ Պարսկահայաստանի Պ. Արաւ Երեւանեանի, կանաւոր վերադարձութեան է Դաղուրիի պատմական դրան: Մոլդաւիէն ջահագնացութիւններ տեղի ունեցան: Եահր 10,000 ոսկի նուիրեց Կարմիր Մահիկին: 21 or Թուրքիոյ մեջ մնալէ վերջ մեկնեցաւ Պարսկաստան իր եկած ցանկային ձառքով: 10.— Մահ հակաֆուժի ծաւօթ վաճառական եւ պարսաճանաց ազգային Մուրուս Փակոսեանի: 15.— Տիկ. Բեշեան սնուն կիւն մը Երախ հիւանդանոցին նուիրած է 50000 ֆրանկ, երբ Ազգ. Հիւանդանոցը կիւրական սպանակ մեջ է: 16.— Մաֆս Պեր յաղթեց Բաւնեւայի. աշխարհի կոփանարտութեան արայեանութեանութիւնը խլեղով սնոր ձեռքին: 18.— Գորպիշի (Աւերիկա) մեջ Տիւն սնուն 24 տարու կիւնը մեկ անգամն ծնաւ 5 աղջիկ գաւակներ որոնք բոլորն ալ առողջ են, միւսն է հիւստեանուած չէր այսօրն բազմամեթիւն: 19.— Եւանաւոր գրագիտուի Տիկ. Չապիչ Է. Ասասուր որ կարողուած է ապագիւնեան շրջան մը կ'ապրէր, մեռաւ Բերայի իր բնակարանին մեջ: Աղջիկը Օր. Էնիւս Է. Ասասուր յուղուեկ վար ինկաւ պատահական: 22.— Հարիւրակոց յոթեղեանի տնակատարութիւն Գորուցիչներ Երեւանի Ս. Խաչ եկեղեցւոյ: 23.— Մահ Մաւոյ Տեւոթեան վաղեմի պաշտօնակ Շեւուի պեյի որ Հաւիտի շրջանին ի վեր կը ծառայէր իր Պոլսոյ Մաւոյի սրտին: 28.— Եւսոթ գրագիտուի Տիկ. Հարուի Գալստեան (Երեւոյ) Երեւոյ Գոյիս ժամանեց: * Պարսկահայերը կը մասնակցին Զիրսուսի հազարակալի մեծ հանդիսութեանց:

ՅՈՒԼԻՍ

1.— Ընթացութիւն Հիթլերի դեմ յարմակող գովազետուն մեջ. Հիթլերեան գովազետուն հրատարակուած Բօքիւն. նախկին վարչապետ Երայիտ եւ իր կիւնը

սպաննում Հիթրի անփով. շերտստրիւնը քանի մը ժամ-
 անակ մեջ զսպեց Հիթրի. բազմաթիւ շերտս գործարներ
 հրագնազարկ եղան: Փոխ Զարկն նախագահ Հիկեկուրիկի
 միջանոսքեանք ազատեցաւ սոյց մահի: * Մահ աշխարհի
 անկեկն ծեր մարդուն Չարո աղայի. ծնած էր 1777 յն Պիթ-
 րիսի Մերմենը գիւղին մեջ ու 18 տարեկանին Պոլիս գաղով
 աշխատեց Ե Սեղիսի գորակոցին. Օրբափոյի ու Թօփիսկեի
 ձգկիթներու շինութեանց. անուսնացած էր 13 անգամ եւ ու-
 նեցած 13 զուակ, որոնց հինգը աղջիկ. ունի 29 թոռներ. ան-
 քորդեց եւ ցուցարուեցաւ Աւերիկա, Անգիս: Իր սիրեն ու
 քոփերը պահուեցան սոողչապահական քանդարանին մեջ: 8.—
 Պոլսոյ Հայերը կը ձեռնարկեն օղակաւ մը նուիրելու Թուր-
 քիոյ քանակին, նախաձեռնութեանք՝ Արամ Կեսարեանի, Սար-
 գիս Գեանեանի, Արիս Ինձիճեանի, Սիսակ Աղարքեանեանի,
 Կարապետ Արզուեանի, Գեղամ Գալափեանի, Վահան Տիֆի-
 ճեանի, Գեորգ Մալխասեանի. Լեռն Զոլէրի: * Վեդարի տու-
 չութիւն 8. Չարեայր Ա. Բնէյ.ի: 13.— Բացում Պերպիեան
 յուշարձանին Պաղար Պաշիի իր շիրիխին վրայ մասնաւոր
 հանդիսութեանք եւ պատարագով. որ տեղի ունեցաւ Ա. Խայ
 եկեղեցոյ մեջ. պատարագեց Չարեայր Լորապակ վարդապե-
 տը. որ քարոզեց. իր ունի բազմութեան. շիրիխին վրայ ոչխա-
 զնացութիւն: 16.— Մահ խոստանալից գրող Օր. Նուարդ Յով-
 հաննէսեանի, անձնուր ուսուցչուի, ընթացաւարտ Պերպի-
 եանի, ուսանող ստանկարժանական հանրապարտանի. ստորագրած
 է գոյրիկ ու խոր գրութիւններ. իր կանխահաս մահով մեծ
 կորուստ մը կ'ունենայ հայ իգական սեռը: 24.— Պեսական
 բարձրաւիճակ պաշտօնատար ու Բարիզի նախկին դեսպան
 Մալիկ Միսիր փաշա «Ճիւղնորիթ» քերթին մեջ սկսաւ
 հրատարակել յօդուածաշարք մը քորք եւ հայ յարաբերու-
 քեանց պատմութեան մասին: 25.— Ընթոստութիւն Աւստրիոյ
 մեջ. վարչապետ Տօլֆու սպաննում. զնդապետ Զեյ գերի
 քոնում. ընթոստութիւնը զսպուեցաւ. ընթոստութեան պէտէ էր
 շօշոյկպէր, իսկ Տօլֆուի սպաննիչը Բլանկոքս ուրոնք էր-

կուսի ալ կախաղան հանուեցան: Բազմաթիւ ձերբակալութիւն-
 ներ ու քաղ. շիթոստութիւններ: 26.— Վարչախոյ մեջ, ան-
 րիկեան շարժակարայի ընկերութիւն մը բացաւ զեղեցկու-
 քեան մեղում մը, որուն ստուգութիւնը շահեցաւ Օր. Սիլֆե
 Տեր Աքահանեան: 30.— Աւերիկայի երիտասարդ արձանա-
 գործ Ռոքեի Հագեանի յանձնուեցաւ արձանաշինութիւնը Ա-
 մերիկայի Ազգ. վերակազմակերպութեան պետ Չօր. Ծօնդ-
 նի: Հագեան ծնած է Աւերիկա. որուն նշանաւոր արձանա-
 գործներէն է:

ՕԳՈՍՏՈՍ

2.— Գերմանիոյ հանրապետութեան Ա. նա-
 խագահ Ռարաչայս Հիկեկուրիկ մեռաւ:
 Վարչապետ Հիթրի դանդիճին որոշումով հոշակուեցաւ միւր-
 անց անկէ հանր. նախագահ, մասնաւոր օրէկփով մը որուն հա-
 մաձայն վարչապետութիւնն ու հանր. նախագահութիւնը կը
 միացուին: 15 օր սուգ սրահուեցաւ Գերմանիոյ մեջ: Ծնած
 էր Բօգեի մեջ 1874 Հոկտ. 2 յն: 3.— Մահ ազգ. նշանաւոր
 բարեւար Տիար Կարապետ Մեղնեանի, որ իր հակագրեաց եղ-
 քօրը հետ վարած ծխախոտի անտեսական ու արդիւնաբերու-
 կան հաստատութիւնները նախապէս հաշմեղարարի եկար-
 կէքէ վերջ անբողջ հարստութիւնը կսկսած ու յատկացած էր
 ազգային պաշտօնական ու բարեկարգական հաստատութիւններու:
 Յոշարկաւորութիւնը կատարուեցաւ Երուսաղէմի Թորգոն
 Պարիսի նախագահութեանք, հանագայիկ անօրինակ շու-
 քով. ներկայութեանք 6000 հոգիի, Աղեփաւորիոյ մեջ: Դան-
 քանական խօսեցան Թորգոն Պարիսի, Ռիկան Մարտիկեան,
 մարմինը կը լիտուարուի Կիպրոս ուր հաստատուեց եւ հան-
 գուցեաց եղբայրները Մեղնեան մեծ հաստատութիւնը: Իր
 հարստութիւնը գրեթէ 600,000 անգղիական ոսկի անբող-
 չութեանք կսկսած է բարեկարգական հաստատութիւններու:
 10.— Եւր Եօրթի շրջակայքը անօրինակ սափ. շուքին մեջ 45
 ասիճան, 1500 հոգի մեռան սափե, Եիփալոյի մեջ կտապա-
 վութեան հրանակով սպաննուեցան երկու միլիոն կենդանիներ

որովք սափեմ մանուկներն էին: 14.— Վարչապետ Ըստեք փաշա հիմնարկէք կասարեց Պագրգիւղի կտառի գործարանին կից նոր բալիսնին: 15.— Ըստեք փաշա նախագահեց Իզմիրի բողոքի եւ Բաշապահեցի շիշի ու ապակիի գործարաններուն հիմնարկէներուն: 16.— Վարչապետը Զօնկուչսափի մեջ հիմնարկէք կասարեց արուեստական ակրասիսի գործարանին: * Մահ Պօղոս Պէյ Տասեակի, բոս Արֆուկի վանօղապետ Յովնաննիս Պէյ Տասեակի: 18.— Բացում Լեզուական Բ. Հանածոդոյի Տօրնապահեցի պալատին մեջ. ներկայութեամբ Կազի եւ Ըստեք փաշաներն: Խախազան ընտրուեցաւ Քեազիմ փաշա: Բազնաթիւ թեզերն կարգին, իր թեզը կարդաց նաեւ Փրօֆ. Յակոբ Մարտապետն, Պ. Պէտրոս Կարապետեան եւս կարդաց երկու ոտանաւորներ: Հանածոդոյի փակուեցաւ անոյցս 23ին ընտրեցի վերջ նոր կերտնական մարմին մը: 19.— Մոլիեքական Բրասին ստանաթեկ նաւը յաջողեցաւ ազատել Վրանկի կղզիին վրայ գտնուող մոլիեք գիւնականներն հետագօտից մարմինը որ երկու տարի մնացու հանար մեկեամ եր հոն բայց չէր կրցած վերադառնալ ազատարար նաւերը շրջապատող ստներուն հետեւակով: Գիտնականը հիւնց տարի մնացած էին հոն, մասնուած խիստ ողբալի կացութեան: 26.— Իշ Պակֆասին իր տասնամեակին առթիւ Կարաբա Սերայի մեջ բացաւ յուշանակիս մը: 27.— Պալֆանեան ողիւնկիականը բացուեցաւ 20000 ներկաներով Չարիկայի մեջ: 30.— Օղանաւային մեծ սօն: Հանրաթիւը 10 տարուան մեջ 50 միլիոն ոսկի նուիրած է օղանաւորութեան: * Հարիւրամեակ Հարպիէի գիւնորական վերձարանին. մեծ հանդիսութիւններ: 31.— Մեկ միլիոն աշխատանքներ գործարարի ձեռնարկեցին Աւերիկայի մեջ:

Ժ Օ Ձ Է Ֆ Զ Է Պ Ե Ե Ա Ն

Վ Ա Ճ Ս Ռ Ա Կ Ա Ն Կ Ե Բ Չ Ա Կ

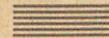
Կր գոնացեմ ամենեմ ներանաշակները

Ղալաթիա, Հարանքի փողոց, Սելանիկ խան, բիւ 1

ԳՐԱԿԱՆ ՊԱՏԱՌԻԿՆԵՐ

Ե Ր Ե Կ Ա Յ

ձամբաները հիւանդ են այս իրիկուն, ո՛վ սիրտս: Պողոտաներուն վրայ հրեշտակներ գտնեցին ու ծառերուն ետին կտրուած բալասանի տունկեր արիւն կը մաղեն: Թոյն կայ ջիղերուս մէջ: Հրթիռներ, պտուղներ, մազի խուրձեր նկարներու վրայ կը դեղնին: Աւ ժամերը սիրտս մտիկ կ'ընեն:

Մութ մանիշակներուն վրայ սրինգներ լոցցին: Պզտիկ երկինքներ աւազաններուն խորը բունկեցան ու ծիրանի ցանցին: Պզտիկ ծովեր հայելիներու մէջը մարեցան: Մահիկի մը սիրտը կը հանգչի զխուս վրայ: Մինակ եմ աստղերուն հետ:

Եկեղեցի մը կը տժգունի ստուերին մէջ: Երկու ծաղիկ ցանկապատի մը առջին, Յիսուսի մը պատկերը կը պագնեն: Ովսաննա առաջին ջահերուն ու վերջին մայիւններուն, ովսաննա ոսկի ոտներուն եւ գոցուող թարթիչներուն: Մինակ եմ աչքերուս հետ.—

Մնոնցմէ հնա երգ մը կը բխի ու հեծեծանք մը, մահամերծ կարագ, կը յամենայ դեռ շրթունքիս վրայ: Աղմուկները քիչ քիչ իրենց թեւեակները կը ձգեն: Ո՛վ թռչուններ, մթութիւն ու խաչելութիւն: Աւ տակաւին համբաները հիւանդ են այս գիշեր, ով սիրտս...

ԱՆՏԻՊ ԷՋ ՄԸ ՎԱՂԱՍԵՌԻԿ ՆՈՒԱՐԴԻՆ ՕՐԱԳՐԷՆ

... 31 Օգոստ.

Տարի մը առաջուան Օգոստոս 31ի տխրագրեցիկ բաժանման գիշերը մտաբերեցի... որքան անուշ է օրերու չի ատակը կեանքիդ ամէն անցքերով մտաբերել այսպէս թախտոտ գիշերով... ու երբեմն կարծես հրճուանքը կը պակսի կուրծքիդ տակ երբ այլեւս կ'անցնին անոնք, այսպէս յամբ

ու մոլոր, երբ մանաւանդ նոյն են օրերը, նոյն՝ անխուսափելի ու դժնէ բաժանումը.. բայց հիմա ի՞նչ հոգիով, ինչ բարի նուազուն հոգիով հետու եմ իրմէ...:

Ու այսպէս տարուան մը սիրոյ, քնքուշ սիրոյ, պատմութիւնը մեր հոգիներուն կը ձգենք յիշատակի քաղցր փնտոտութիւն աւելի խոտովուն վարդեր կարծես փայփայած...: Ահ այն սարսուտուն սաղմը, այն մոլեխիւնդ խմող

հոգիի մը գինովութիւնը աչքերուս՝ ու այն երազական տեղը համբոյրին...:

Իսկ հիմա՝ երբ անոնք մեծցեր են !!! սա հոգիիս թախտոտ տրտմութենէն ներս կարծես մանիշակներու լքուած փայփայանքն են, այնքան յուսալից կարօտի հեշտին արցունքն...:

Հիմա ի՞նչ մը եղեր է հոգիս այս միայնակ օրերուն՝ երազանքի գինովութեան օրերուն... ի՞նչ մը կը փնտռեմ. ժպիտ մը թէ արցունք... քաղցր է լոին կայլակումը անոնց երբ անոնք համբ կը հոսին հոգիիդ խորունկ սէրերէն... ու ժպիտը կ'երազկոտի, թախտութիւնը կ'առինքնէ զայն... Ահ երազանքը աչքերու քերթուածին, երբ մութ ծարիրին տամկութիւն մը կը սողսկի, ու անոնց շիթերը ոսկի ու համբոյրի դալուկը տեսակ մը երազ՝ անհուն գորով կուտան շրթունքներուս սարսուտին: Ա՛հ եթէ քովն ըլլայի...:

ՆՈՒԱՐԳ ԵՌՈՎ ՀԱՆՆԵԼ ՍԵՍԱՆ

ՄԵԿՆՈՂ ՆԵՐՈՒ ՆՇԵԱՐԿԵՐԸ

ԱՐԵՒԵԼՔԻ ԱՓԵՐԷՆ

Երկիր, ուրկէ ես կուգամ, լեցուն է իշխանուհիներուն երազանքով: Այնտեղ սիրք հասուն պսուղի մը պէս միտ կ'արեւնի մարմանդին վրայ, բայց իր վերք մի՛տէ կը բուծուի փայփայող գեփիւռէն...

Օրրաններուն արցունքները, գերեզմաններու ժպիտները այնտեղ կը փոխուին բոչուններու, ծաղիկներու եւ բիթուներու... Ու կիներ սեւ աչքեր ունին եւ խառնեալ ծամեր ու աղանիներու ձիւնը կը հանգչի շուշաններու բեղմնափոշին վրայ:

Երկիր նման է պարմանուհիի մը, որուն ուտերը ծածկուած են յաւերժական շղարով: Եւ իր յորդուն սփնքները, որ կը խենթեման հովերուն դեմ, նման են երկու կարնաւէտ գետերու, յաւիտեալապէս մաքուր:

Այնտեղ խիստ ըլլայ եղանակը թէ խաղաղ, լեռներու, դաւեսերու, պուրակներու մէջէն միտ կը տեսնեմ լնակը, որ կապոյտ ֆերթուած՝ իր սրերը կը հիւսէ երկնքին սակ:

ՍՐՄԷՆ ՏՕՐԵԱՆ

ՄԵԿՆՈՂՆԵՐՈՒ ՆՇԵԱՐՆԵՐԸ

ԻՐԻԿՈՒԱՆ ԱՂՕԹՔ

Մա՛հ, բեզ եղբայրքե՛ն կ'ողջունեմ այս մահամերձ մայրամուտին մէջ:

— Քե՛զ կ'ընծայեմ հոգիիս սոխերն ու ծաղիկը, իմ սիրահար շրմներուս փրմուսը եւ իմ զերազոյն լուսնիւս ..

Ծորե՛ հոգիէս ներս վարդեր, երզումներ, անմահ համբոյրներ: Տո՛ւր Անհունին երգն ու աղօթքը, անշափելի անդունդիդ խորհուրդը ու բու հեռաւոր ազբիւրներուդ հեծեծանքը ..

Հովը կը փչէ, երկինքը կը մեռնի արիւնալի օրհասով մը... Ու ես կը սպասեմ դեռ բեզի այս ցաւազին ափունքին վրայ, նակատս չի՛նչ, աչքերս պայծառ, եւ հոգիս յորդած անսահման հառաչանքով մը...

Երկարե՛ ինձի շուշանի պէս բաղըր ձեռքերդ, օրնե՛զ զիս յախտնական ճառագայթով մը եւ ալ համբուրեմ բեզի, ս'ի իմ միակ եղբայրս ..

[Անխլայ]

Մ. ԶԱՐԻՖԵԱՆ

ԱԶՆԱՆԱՅԱՆ

Վայրենակո՛ծ գիշեր աւանակ,— լուսնային Ուր ծառուղին կը հաղցրանայ իր մահով... Ուր աչքերու խորն անգամ խույ, հիմա հա՛վ կայ,— Հեհեիլ դեռ միզանոյշ մուսային...

Ու դէպի բեզ խելախորոյս վազել, ծո՛վ,— Հեճանց ձրի՛ մահասոսչոր ծարալին... Անցեալ զանձերն ամեն մտխած, սակաւին ճուսավառի՛լ ու փասիլ քախիծով... Ու յաւերժին պարիսպներուն դէմ ահեղ Արիւնելէ վերջ մեր ճակատն աննիստ, Աննգրուրեան դաշտերուն մէջ գոնէ եկ'դ

Մ'ընդունուելու շնորհք բնդունել, ու երազ Անձրեւել շիբ շիբ՝ աստղերէն ափսոսում մ'էրբերուն վրայ, որ խոսի հունձձ սայ Աստուած...

Գ. ԿԱՌՎԱՐԵՆՅՑ

ԱՐԵԻԵԼԵԱՆ ԵՐԱԺՇՏՈՒԹԻՒՆ

(ԱՐՁԱԿ ՔԵՐՔՈՒԱՄ)

Բոլոր մեկնող, ան հետացող բաներուն տրամութիւնը կը ծորի ու կը ծաւալի հոգիիս մէջ:

Վառ վերջալոյս մը, որուն կարմիրը տակաւ կ'անսարանայ ու թերթ թերթ կը թափի հորիզոնն ի վար:

Կը լսեմ սիրահարի մը յուսակտուր հեծեծանքը՝ որ կը խառնուի առուակի մը դղըջիւնին ու կ'անհետի եղեգնուտին խորերը:

Կարօտ կայ ու թախիժ՝ իր հոսումին եւ իր սրտմօտիկ թրթռացումին մէջ: Կը թուի քաղցր գոյութեան մը

բաժանումը հոգիէս. բաժանում մը՝ որ անուն չունի, եւ որ սակայն կը համակէ էութիւնն, խոր, անբացատրելի զգայութեան մը սարսուռով:

1934

Թ. ԱԶԱՏԵԱՆ

ԵՄ ՄՆԱՄ ՔԵՁ ՄՕՏ...

Սա սեռ օրքներուդ մեղրի պէս որ կը հասնի շուշով եւ որուն ծորուր սակայն չի մարի երկար:

— Որովհետեւ երբ օր մը մեկնիս, իմ իօխան, կ'ուզեմ նորէն որ ես մնամ բեզ մօս:

Պահէ իմ տեսիլը բիրբուր խոր, ինչպէս գուլայ ջուրի մէջ շուշանի ստուեր, որ կը սարսաւայ ու չի ջնջուիր սակայն:— Ու պէս զի եթէ երբեք մեկնիս, ով իօխան, կ'ուզեմ որ նորէն ե՛ս մնամ բեզ մօս:

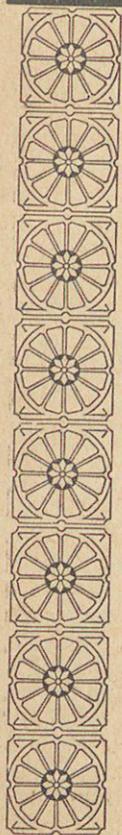
Ընդունէ՛ զիս ինչպէս եմ, հիւրի նման որ գիշերը կուգայ եւ չի սպասեր անգամ լուսնայուն:

Կամ գոնի պէս որ արիւնի աստուածներուն է հաճոյ:— Միայն քէ. ով իմ իօխան, եթէ արդէն կը մեկնիս, ե՛ս մնամ բեզ մօս:

ԱՐԵՂ ՏԻՐԱԶԱՆ

ՆՏԱՄՆԱԲՈՅՆՆԵՐՈՒ ԱՆՊՈՒՐ

<p>Ասամնարոյժ Տօք. Ա. Գիքապեան Գ. Գիւղ ելեյերմէնի Սիւրէլլա արարման</p>	<p>Ասամնարոյժ Տօք. Ա. Խիւսալեան Բանկայի Համամ Հալաւեար Կազի մաստէի 197 Պարսիզպանեան արարման թիւ 1</p>
<p>Ասամնարոյժ Տօք. Վ. Մալխասեան Սուլթան Համամ Շիրին խան</p>	<p>Ասամնարոյժ Տօք. Լ. Յակոբեան Պալազի Օգնուլար պաշի 79</p>
<p>Ասամնարոյժ Տօք. Մ. Մարտիրոսեան Փագսիմ Համպալ փողոց Ռսկեբեան արարման թիւ 4</p>	<p>Ասամնարոյժ Տօք. Թ. Բեօժեան Զարբ գաբու Մամանըլար թիւ 44</p>
<p>Ասամնարոյժ Տօք. Կ. Գ. Մսկար Բերա Երարդու թիւն Եկեղեցիին Բալի Նելիզասէ փող. թիւ 23</p>	<p>Ասամնարոյժ Տօք. Նուպար Օսեան Բանկայի Համամ Երկեմեֆոն մաս. թիւ 52</p>
<p>Ասամնարոյժ Տօք. Յ. Թ. Սիւրենեան Սինեմ Բէոյ Ալեմսար գասէ արք. Բ. յարկ թիւ 4</p>	<p>Ասամնարոյժ Տօք. Օ. Մարտիրոսեան Պոլիս Զարբ գաբու Շարէ Էլի</p>
<p>Ասամնարոյժ Տօք. Լ. Միխայէլեան Բերա Խոթիլլալ մաս. Պէոլիս Բարմալ գաբու 4</p>	<p>Ասամնարոյժ Տօք. Տ. Մարգարեան Քարսէոյ Հալիլ փաւա փող. 16 Խնթիպան խան Բ. յարկ թիւ 7</p>
<p>Ասամնարոյժ Տօք. Ն. Ռոզմեան Բերա Ալթընըր սաիւրէ Քիպլէ փող. թիւ 1 Հեռ. 44273</p>	<p>Ասամնարոյժ Տօք. Ն. Գասապեան Պանչէ գաբու Համիսիէ մաստէի Պէտեոյ աղբ 53 Հեռ. 20942</p>
<p>Ասամնարոյժ Տօք. Յ. Պնոյեան Ետիլիոյ Շէկէթիէ Էալը փող. 19</p>	<p>Ասամնարոյժ Տօք. Վ. Պալապան Սամաթիա Սուլու Մանաքըր թիւ 15</p>

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԳԻՏԱԿԱՆ

ՎԻՃԱԿԱԳՐԱԿԱՆ

ԸՆԿԵՐԱՅԻՆ

ՅՕԴՈՒԱԾՆԵՐ

ԵՒ

ՆՈՐԱՎԷՊԵՐ

ԱՂՕԹՔ ՏՊԱՐԱՆԻ ՄԷՋ

Տառը տա՛ր լոյսին մէջ. հնչեցո՛ւր երգի պէս,
Թո՛ղ սեւցած մետաղին դառնայ փայլը վընիտ.
Մատնէ՛ մատ սահեցո՛ւր խորհուրդի մարգարիտ,
Թո՛ղ մատենանը բացուի ջերմաւէտ իմ շունչէս:

Պանծացո՛ւր գաղափարը մութէն անցեալին,
Ո՛վ Աստուածը լուսեան, ծնծղաներ փոթորկէ,
Ի՛նչ պարտէզ էր առկախ երկինքէն արծաթէ,
Երբ ձեռքերը սիրոյ աղօթքով ձոյլ էին...

Սիրտէ սիրտ կը հծծեն շրթունքները քարէ.
Ու դէմքեր կը բացուին ու բիբեր կ'երագեն.
Արեւին օրհնութիւնն իր բուրվառը կ'այրէ...

Տո՛ւր բարեր զիւթանքի որ օծուած են լոյսէն,
Ու թո՛ղ երգը հիւսուի աստղերու բոցին հետ
Գիշերի՛ն, Պաշտումին, Աղօթքի՛ն կրկնաւէտ...:

ԱՐՄԷՆ ԵՐԵՎԱՆ

ՀՆԱՍԻՐԱԿՈՒՆ

ԿԵՍԱՐԻՈՅ ՏՈՒՄԱՐԾԱՅԻ

Ս. ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻ ՎԱՆՔԸ

Կեսարիայէն 39 քիլոմէթր հեռու, հարաւային արեւելիկան կողմը Արծիասի հարթ դաշտին վրայ քառանկիւնաձեւ կառուցուած է (Կնդօսկաւիս) — Կիլիսիոյ գաւառակին Տումարձայ հայաբնակ և հայախօս գիւղը՝ որու արեւելյա՝ այրը՝ ձորի մը մէջ հիմնուած էր Ս. Աստուածածնի հոյաչէն և փառապանծ վանքը: Օղը քաջառողջ և հովասուն՝ զիրբը բարձրահայեաց ծովու մակերեսէն 1450 մէթր բարձր, ջուրը վճիտ և քաղցրահամ, երկնաբերձ բարտինեւրով, ոստախիա կաղնիներով շրջապատուած զեղատեսիլ և հմայիչ վանք մըն էր ան:

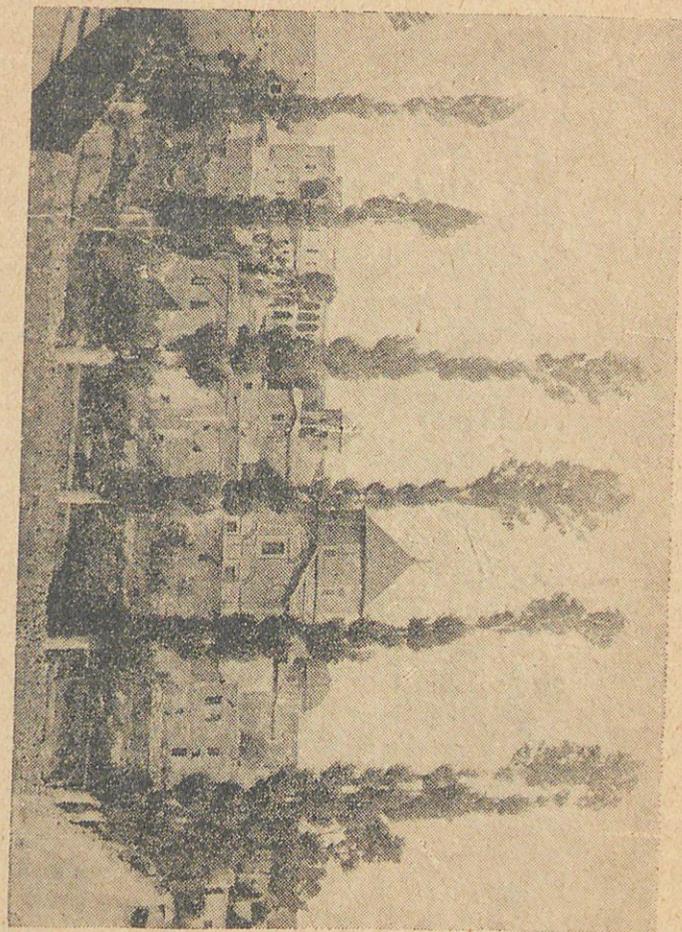
Այս վանքը աւանդական տոհմիկ յուշերով լի է, որոնք աւանդաբար դարուց ի դար խօսուած և գրուած են: Սոյն գրուածքներէն հակիրճօրէն պիտի ամփոփենք, միշտ հաւատարմաբար ուղիւրներէ ներշնչեալ, և միանգամայն յարգոյ բանասէրներէ կը խնդրենք որ հաճին ներողամիտ ըլլալ ակամայ սպրդած թերութիւններուն:

Վանքին հիմնարկութիւնը Ս. Թադէոս Յուզա Ղիփիոս առաքելին կը վերագրուի: Երբ Ս. Առաքեալը Քրիստոսի

35-43 թուականներուն քրիստոնէութիւն քարոզելու համար Պաղեստինէն դէպի Հայաստան կ'ուղևորէր Կիլիկիա եկաւ, անկէ անցնելով իր ճամբուն վրայ

հանդիպեցաւ Կիլիսիոյ Տումարձայ: Հոս յանուն Ս. Փրկչի աւաղան մը հիմնելով քարոզեց և մկրտեց յոյն նորադարձ քրիստոնեաներ՝ նոյնպէս Ս. Բարթողոմիոս Առաքեալն ալ 44-60 թուականներուն եկաւ. քարոզեց և մկրտեց անցաւ Հայաստան: Ատեն մը ետք Յոյներու կողմէ սոյն Առաքելահիմ տեղւոյն վրայ կառուցուած է մատուռ մը յանուն Այիրանաեայի (Ս. Աստուածածին): Ահա այս աւանդութեանց յենելով ասկէ 240 տարիներ ատաջ Կ. Պոլսոյ Ազգ. Պատրիարքարանէն այն Ժամանակի վանուցս Առաջնորդ վանահայրերուն տրուած կոնգակներուն մէջ ալ յիշատակուած է առաքելաշէն յորջորջումը (Հայ վան. ի Թուրքիա էջ 89). ի վերջոյ երբ 1065 թուականին Դագիկ Աբասեան՝ Յունաց Տուկիձ կայսեր թողլով Կարսը՝ փոխարէն ընդունեց Ծամնդայ—Ծամընդաւ բերդաքաղաքը, իրեններով եկաւ և հաստատուեցաւ Ծամընդաւ (այժմու է կրէկ-Ադարակ գիւղն է, 18 քիլոմէթր հեռու Տումարձայէն): Այս նորեկ Հայերուն մէկ մասը եկած և տեղաւորուած են Կիլիսիոյ Տումարձայ, հաւանական է որ նոյն դարուն մէջ տիրանալով վանքիս՝ հիմնովին կառուցած են Ս. Աստուածածնի և գիւղիս Ս. Պողոս Պետրոս եկեղեցին:

Տեղւոյս հայութիւնը օր ըստ օրէ բազմանալով ծաղկեցուցած և շէնցուցած է Տումարձան՝ եկեղեցական և վանական բարգաւաճմամբ, ինչպէս յետագայ զրչագրուած ձեռագիր աւետարանի յիշատակարանը՝ որ Ո. Ծ. Ե. 1206 թուականը կը կրէ փայլուն և զրական փաստ մըն է տեղւոյս գոյութեան. (Գրեցաւ և ծաղկեցաւ Աստուածաբուզիս Ս. Աւետարանս Քրիստոսի ձեռամբ բազմամեղ և փցուն... զրչի Գրիգոր քահանայիս ի Տումարձա... ի թուականութեանս Հայոց Ո. Ծ. Ե. յաւարտեցաւ Յունվար ամսոյ Գ. աւուր ուրբաթ, ի գաւառս Կեսարիոյ Կապադովկեցոյ ի հռչակաւոր անապատիս Սրբոյ Կարապետի Յովհաննու, և Սրբոյն Ստեփաննոսի Նախավկային և Սրբոյն Մերկերիոսի

Թումարձայի Ս. Աստուածածին վանքը
յուսանկարուած 1908ին

և այլ բազմահաւաք սրբութեանց, ի յեպիսկոպոսութեան Տէր Ազարիա վերատեսչի, որոյ ցանկացող եղեալ այս փրկագործ Սուրբ Աւետարանիւ գնեղահոգի և զհաւատարիմ ծերունին Խրտըր Պալին: (Տես ձեռագիրք Կեսարիոյ վիճակին վանօրէից գրչագիր յիշատակարաններէն 1906 թիւ 17. Հայ Վանօրայք ի Թիւրքիա էջ. 32 Տ. Եպս. Պալեան): Առ այս ցաւալի է ըսել թէ՛ կը պակսին մեզ որոշ առեւալներ Տումարծայի հիմնարկութեան պարագաները ճշգող՝ միայն սա վարկածը ամենահաւանական կը կարծենք՝ որու մասին ո՛չ մէկ կասկած ունինք:

Տումարծայ յունական գիւղ մըն էր՝ 1909ին դեռ անսած էինք գիւղիս արեւմտեան եզրը՝ կիսակործան հոսմա-
Տումարծայ—**Տումարբնձայ**—**Թումգուրս** յունական ոճով
Թումգուրս—**Պիղու** չինուած յոյն եկեղեցւոյ աւերակները և անընթեռնելի յունատառ գերեզմանաքարերը: Յունական նախնի անունը չենք գիտեր՝ բայց Լեզիաբսի Կեսարիոյ Պատմութիւնը (*) անուն յունարէն գրքը՛յի 107րդ էջին մէջ Տումարծան Յիւսիցն կ'անուանէ. հայ գրչագրութեամբ ձեռագիրէն մէջ ալ յիշուած է Յիւսիցն (գրչագիր Մաշտոցի մը յիշատակարանին մէջ ԶԶԱ: 1532 իգիչն որ կոչի Յիւսի ի գաւառիս Ծամբնդոյ). (Եկեղ. ձեռագիրք թիւ 14, տարի 1906). բայց ըստ իս Յիւսիցն ո՛չ թէ Տումարծայ է այլ Սարբ Օղլան գիւղն է: Երբ Հայերը հաստատուած են Տումարծայ՝ վանուցս միաբանները գրչագիր յայտնաւորք Աւետարան-Մաշտոց և այլ մատեաններ և տոմարներ գրելով հայ ունեւորներուն ընծայելու պաշտօն ունեցած են, և այնքան հոգակուած է ՚ր՝ Տումարբնձայի գիւղ յորջորջուած է, որ ազաւազուելով ըսուած է Տումարծայ. Բ. ոմանք կ'աւանդեն թէ գիւղիս բնիկները

[*] «Իստորիա Կեսարիաս», Ա. Լեզիսիս, իպ 1893, Կ. Պոլիս:

որոնք Թումգարայէն գաղթած են և հոս հաստատուած՝ ասոնցմէ ծագում առած է յեղաշրջեալ Թումարծայ անունը փոխանակ Թումգարայի. (բնաշխարհիկ բառ, հատոր Բ. էջ 43)—իսկ ոմանք եւս կը կարծեն թէ Զրդ գարու մէջ Թումգար Արծրունւոյ անուամբ հիմնուած է այս գիւղը և կոչուած է Թումգարունոյ վանք կամ գիւղ. ազաւաղեալ Թումարծայ (Բնաշխ. Բ. հատոր էջ 43) ըստ իս սոյն կարծիքը բնագրութիւն է: Գ. ոմանք դեռ եւս կը կարծեն թէ 1045 թուականին Յունաց Մոնամախօս կայսեր կողմէ Բագրատունեաց հարստութեան վերջին թագաւորը Գագիկ Բ. Աշոտեանի արուած Պիղու քաղաքն է Տումարծայ և վանքս ալ Պիղուի վանք: (Հայ Վանօրայք ի Թուրքիա էջ 125):

Վանքը ունէր հնաւանդ և փոքրիկ եկեղեցի մը Ս. Աստուածածին անունով: Եկեղեցւոյ ետեւ զետեղուած ապառաժ մեծ քար մը կար՝ որու վրայ
Ս. Աստուածածնի քանդակուած էին ութը հատ խաչեր,
Վանքը որոնք ճարտարարուեստական բոլոր առաւելութիւններով օժտուած էին: Վանքի նորաշէն եկեղեցին յանուն Ս. Խաչի է՝ որ 1849 թուականին Կեսարացի Եազըճեան Յովհաննէս Էֆ. ան իր դրամով շինել տուած է, Բարսեղ վարդապետ Թորոսեանի վանահայրութեան օրով որու Կաթուղիէն եղական և սքանչատեսիլ էր, իսկ միւս մատուոր յանուն Ս. Կարապետի է, որոնք հին եկեղեցւոյ կից շինուած են: Վանքը շքեղատեսիլ և կոկիկ զարդարուած ունէր հիւրանոց մը, 6 սենեակ 2 սրահներէ բաղկացած, 18 միաբանի յատուկ և 34 ուխտաւորաց համար սենեակներ, նորաշէն և հաստատուն շտեմարաններ, խոհանոց-մատան, սեղանատուն, ախոսներ, գոմանոցներ նա մանաւանդ հազարաւոր թռչուններ պարունակող ազաւանոցներ, հաւնոցներ, 350 փեթակով մեղուանոց, ոչխարներ, այծեր, 4 ջաղացքներ, պարտէզներ, խանութներ, բանջարանոցներ, 35էն աւելի բերրի արտեր, մշակներ,

որոնք տիպար ազարակի մը օրինապահութեամբ կ'աշխատուէին: 1900ին՝ ուժ արուեցաւ 20 ուսանողներով նախակրթարանի մը բացման՝ որ յետոյ կղերանոցի պիտի վերածուէր:

Վանքին զրադարանին մէջ կային 40/45 հատորէ աւելի զրչագրուած ձեռագիրներ, 150/200 հատոր տպագրեալ գիրքեր, շատ մըն ալ մեծանուն հայ և օտար անձանց նամակները և հեղինակութիւնները՝ որոնք հիւրասիրուած էին վանքին մէջ:

Տոմարծայի հին վանահայրներուն մասին ու է արձանագրութիւն չկայ, միայն 1550 թուականէն սկսեալ կը տեսնուին Յովնաննէս եպօ. Հղնեցի՝ առաջին վանահայր Ս. Աստուածածնի և յետոյ Առաջնորդ, վանահայր Կեսարիոյ և Ս. Կարապետի վանուց, ասոր օրով զրչագրուած շատ ձեռագիրներ, մատեաններ գտնուած են թէ՛ Կեսարիոյ և թէ՛ Սիբաստիոյ գիւղերու գեղաւաններու եկեղեցի և վանքերուն մէջ, մեծ ծառայութիւն մատուցած է վանքին: 1550-1840 թուականներուն 10 վանահայրեր պաշտօնավարած են, ասոնց մէջ ամէնէն ազդեցիկ և սիրուած դէմքերէն է Թոմարծայի Բարսեղ վրդ. Թորոսեան՝ իր 1340-1352 տասներկու տարուան պաշտօնը՝ միշտ գնահատուած է և լի է հրահանգիչ գրուագիւններով:

Բոլոր Թոմարծայիները գիտէին և աւանդաբար կը խօսէին նամանաւանդ Բրուսիացի նշանաւոր ժէնէրալ Մօլթքէն Էլպուսթան տանիլը, 1349ին Ավչարներու մէջէն Մարաշէն մինչև Էլպուսթան Բարսեղ վրդ.ին ընկերակցութիւնը՝ մեծ գոհունակութեան արժանացաւ ժէնէրալին: Սոյն զրուակը հրատարակուած էր «Բիւզանդիոն»ի մէջ Մարդն ու գործն գերկիր եւ շինք զգեյթան պեգի խորագրով Բարսեղ վրդ.ի կարողութեան, քաջութեան, վարչագիտութեան անբասիր կրօնասիրութեան մասին զրուածեամբ («Բիւզանդիոն» 17 Յունիս 1910 թիւ 4028) և այլն: 1853ին

Բարսեղ վրդ.ի վախճանումով Ավչարները սկսած են կըրկին վանքին և դիւղին ինչքերը թալլելու, գողութիւններ ընելու, գիւղերը կողոպտելու: Վանքի վանահայրը Թոմարծայի Սարգիս վրդ. Փալայճեան 1855ին ճարահատ կը մեկնի Կ. Պոլիս, կը դիմէ Յովնաննէս պէյ Տատեանի և կը հիւրասիրուի անոնց բնակարանը: Ուրբայթ օր մը, ասոնց Տատեան պէյի իմաց տալու, մինակուկ Վրդ.ը կ'երթայ Այա Սօֆիա մզկիթին առջեւ ուր Սուլթան Մէճիտ ազօթելու պիտի գար: Կը սպասէ, ճիշդ թագաւորը մօտեցած պահուն, ինքը պարթեալահասակ, ալեգարդ մօրուքով, կարմրայտ և գիրուկ, թէեւ ականջը քիչ մը խուլ շատ գեղեցկադէմ մարդ մը, ձեռքերը վեր բարձրացուցած թուղթ մը ցուցնելով սկսեր է ուժգին և բարձրաձայն պոռալու. «Շէվքէթլի՛մ, եօլում պաեըը, եուքում աղըը, գուլաղըմ սաղըը, ֆուգարանը սէն դաեըը, մէրհամէթ, ինայէթ սէնտէ գալտը Շէվքէթմէապ» ըսելով. թագաւորին իսկոյն ուշադրութեան առարկայ դարձած, թուղթը ձեռքէն կ'անուի, որու մէջ Ավչարներու աւազակութիւնը և անտանելի յարձակումները՝ սրտածմլիկ տողերով տեղագրուած, վեհափառ Կայսեր գթութեան դիմած էր: Ընդ փոյթ կայսերական հրովարտակով Վէճհի բաշայի հրամանատարութեան ներքեւ զսպողական ուժեր զրկուած, Ավչարները պատժուած, և այս առթիւ Ավչարներու բնակարաններ և գիւղեր շինել տալով բնակեցուցած են: Ահա այս խիստ հետապնդումներուն շնորհիւ վերջ արուած է զանգուածային աւազակութեանց և կողոպտաններուն:

Սարգիս վրդ. շատ կարեւոր նիւթական զոհողութիւններ ալ ըրած է վանքին: Իր վախճանումէն ետքը 1870—1896 պաշտօնավարած են հինգ վանահայրեր, որոնց մէջ իրենց գործունէութեամբ, շինարար բնութեամբ օգտակար հանդիսացած են Սահփան եպօ. Սանտալճեան, Կարապետ վրդ. Շահինեան Քարմերցի ուսումնասէր և գործունեայ,

չարքաչ աշխատող մըն էր և միշտ սատարած է վանքին պայծառութեան, միանգամայն սիրուած և յարգուած է Ավշարներու պէկերէն և հարեւան թուրք գիւղերու հաճի աղաներէն: 1895ին Շահինեանի մահուամբ վանահայր կարգուեցաւ իր ձեռնասուներէն կարապետ վրդ. Հազարեան, որ եւս օգտակար եղած է վանքին: Մինչև 1914 վանքը կատարեալ ուղղութիւն մը ստացած էր և զպրե-վանքի ծրագիրները պիտի գործադրուէին եթէ ընդհ. պատերազմի արհաւիրքները չծագէին...

1932 Մայիս 27ին Դ.րդ այցելութիւնս էր Թումար-ձայի վանքին գիւղը. ո՛չ մէկ հայ տուն, վանքը արտի վերածուած, փրահատակ քարերն անգամ անհետացած, վանքը անցած է ի շարս հողակոյտերու, անուռը և յիշա-տակը պիտի մնայ միայն պատմութեան մէջ:

Է.ՎԷՐԷԿ ՃԻՎԱՆ Յ. ԱՇԸԳՆԱՆ
10 Յուլիս 1934

Յ. Գ.— Սոյն գրութիւնս փրցուած է «կեսարահայե-րուն ծագումը և զարգացումը» անուն անտիպ պատմու-թենէս:

ՆՈՅՆ

ՊՈՒՍՈՅ ԲՆԱԿԵՉՆԵՐԸ

1927ի վիճակագրութեան համաձայն, Պոլսոյ բնակչու-թիւնն է 690.857 հոգի, որոնց 333,144ը ամուրի: 276 542ը ամուսնացած: Բնակչութեան 291 622ը 20-45 տարու է, 46-60 տարուները 105,233 հատ են, իսկ 14,287 հոգի ալ 70ը լրացուցած են:

ԲԱՐԱՅՈՒՅՈՒՆ

Ա Մ Ե Ր Ի Կ Ա Յ Ա Յ Ը

Տեսած ենք ամէնքս ալ Արեւելեան տօնավաճառներ կամ ընդարձակ բազարներ՝ ուր ամենազգի տարատես և տարացեղ վաճառիկներ կը ծախեն զանազան տեսակ ապ-րանքներ բազմապիսի ձեւերով ու եղանակներով: Անոնք՝ հոն՝ կը գործեն, կը շահին, կը կորսնցնեն, կը ստեն, կը շոյեն, կ'երգնուն, կը կեղծեն, կը հայհոյեն պարագային համեմատ: Վերջապէս անընդհատ շարժում մըն է՝ որուն տարողութիւնը դժուար է խորաչափել այլազան տարբերութառնիճաղանձ եռուղեոին ու երբեմնակի բարեւոնեան ժը-խորին մէջ: Հոն չափն ու կշիռը, սուտն ու իրաւը խիզճի հարց մըն է ծախող և գնողներուն միջև:

Վաճառորդներու մօտ կը գտնուին, նաեւ, շատ տեղ մանր արհեստաւորներ՝ որոնք ձեռական արհեստներով տեղւոյն վրայ իսկ կը գործեն և կը պատրաստեն արտա-գրութիւններ, ու ներբողելով անոնց առերեւոյթ յատկու-թիւնները՝ ներդաշնակ կոչելով և սիրուն քծինքներով գնող յաճախորդներ կը հայթայթեն իրենց:

Սոյն տօնավաճառները իրենց ստորաբաժանումներով և գործունէութեամբը Ասիոյ ու Եւրոպոյ մէջ առեւտուրի, արհեստագործութեան, հաշուի, զրամական գործառնու-

Թեանց վառ կեդրոններ են՝ անյիշատակ դարերէ ի վեր՝ յորում ամէն դասակարգ սենի իր ներկայացուցիչը, ինչպէս ծախողը, գնողը, արտադրողը, միջնորդը, գողը, վաշխասունն խաբերան, շղթորթը, ուղղամիտը ու այսպէս ըստ կարգի և դասակարգի տօնավաճառներու տեւողութեանց ընթացքին:

Ընդլայնելով ընդլայնէ՛ ու մեծցուր անծայրածիր խոչորացոյցի չափերով արեւելեան այդ տօնավաճառի պատուկերը, արուեստի և քաղաքակրթութեան բազմաճիւղ նըրբութիւններովը, վերածէ զայն միջազգային ահաւոր շահաստանի մը՝ ուր ամէն ցեղի, ազգի և միջավայրի միլիոնաւոր ներկայացուցիչներ իրենց բազմապիսի կարողութիւնները ի սպաս գնեն յօգուտ այդ ամենակուլ հսկայ ձուլարանին, օգտուելով անկէ ըստ կարի, և, ահա կ'ուսնենաս Միացեալ Նահանգները Ամերիկեան աշխարհի:

Հօն՝ արեւելեան երկիրներու մեղմանուչ խաղաղիկ գիւղերը, միամիտ պարզուկ շինականը, համբերատար աշխատաւորը, համոզեցող հաղանդ տանտիկինը, վիճակէն գոհունակ մեծ ու փոքր առեւտրականը, և չափաւոր միջինը գոյութիւն չունին: Ամէն ինչ մեծ՝ հսկայ՝ վիթխարի՝ ծայրայեղ համեմատութիւններ ստացած է նիւթական, բարոյական և իմացական մարդերու մէջ, և, ամերիկեան նահանգները ծայրէ ի ծայր համակ մեծ ու փոքր քաղաքներու ձեւեր առած են: Մարդն ու կինը հաշուազէտ, խիզախ, մասնագէտ ձեռներէջ մարդամեքենաներու վերածուած, հեւքոտ կեանքն է անընդհատ շարունակական վազքի, չափուած ձեւուած ապրելակերպ մը: Գործարաններու բարդ մեքենաներու նման: Հոն բնակող մարդիկ՝ միլիոնատէրէն սկսեալ մինչև յետին գործաւորը՝ մտքով և ձեռքերով մարդամեքենայ իր կեանքի տեսլականն է բրած նիւթը չահիլ և նիւթը վաշխել, անյազ ցանկութեամբ առյցուն, որուն համար ամէն գործ ու աշխատանք

Ֆիզիքական և իմացական, առեւտրականացած է, գիտականորէն նորահիւս և անթափանցելի՝ չլարներու ներքեւ թաքնուած է:

Մարդկային պատմութեան մէջ աննախընթաց, այդ պարնուրելիօրէն հսկայ, շահու աշխարհին մէջ ծնող՝ ապ-

Թորգոմ Պոյանեան

րող՝ զարգացող և մեռնող ամենազգի մարդկային Վիերքներէ սերեալ քաղաքացիները, իրենց մեքենաներուն՝ շինութեանց և առլարներու հրապոյր՝ եւ էն դինովցած գուրկեն, հակառակ իրենց ունեցած դրամական և ծայրայեղ ազատ կենցաղի մը արուեստական հաճոյքներուն, այն բնական վաշխեքներէն, զորս կը վաշխեն շին Աշխարհի բնիկ և դարաւոր տոհմիկ գաւառին մոզովուրդները՝ բնագաւառներնուն մէջ, դրամապէս թէպէտ աղքատիկ, բայց հոգեկանապէս հարուստ, իրենց վաղնջական աւանդութիւններով և նախահայրներնուն յիշատակներովը և անոնց պաշտամունքովը:

Ասոնց ունեցած բնատուր ֆիզիքական ու բարոյական պարզեւները շատ աւելի ծանր կը կշռեն նծարին մէջ, քան Ամերիկացիին հեւ ի հեւ և մեքենականորէն ըմբոշնած արուեստական վաշխեքները իր սինէմաներուն, խա-

դատուններուն, երկնասլաց շէնքերուն, սակարաններուն, գործարաններուն և դրամատուններուն մեքենայացած աշխատանքներու անթաճ յարափոփոխ հրապոյրները, իր դառն յուսաբեկումներովը միասին:

Ամերիկացին խղած ու կտրած իր հոգեկան կապերը քաղցրայիշատակ հին աւանդութիւններէն անծայրածիր մեծ շահաստանի մը շահագիտական եսամտիկ շահերովը գինովցած անոր աննախատեսելի ելելէջներովը՝ մերթ հարուստ ու մերթ աղքատ, կը բարձրանայ ու կ'իջնայ համայնակուլ գործերու աշխարհին մէջ:

Այդ ամերիկեան ապրելակերպն և ինքնայատուկ քաղաքակրթեալ վիճակը նման է անգնածաւալ գունազեղ փունջի մը, կաղմուած համակ օտարածին բայց ամերիկեան տափաստաններու, գետերու, ծովերու և ցամաքներու մէջ հասունցած բազմատեսակ ընդունակութիւններ ունեցող հունտերէ:

Նիւթին՝ շահուն և արուեստականացած վայելքներու ըմբռնանումովը յափրացած սոյն կացութեանը հակադրելու, մարդ էակին գաղանային կենդանական ընդոճին բնազդները և լացասական չար գիծերը մեղմելով՝ մարդկայնական աւիւնը հոն ներարկելու համար, ամերիկեան այդ հսկայ պսպղուն մարդակոյտին առաջնորդ վարիչները, ի չզոյէ ազգային վաղնջական բնատոճիկ աւանդութիւններու ծնուցած մեծ ուժին, անոր տեղը ջանացեր են գետեղել կրօնա-բարոյական ու մարդասիրական համամարդկային ոգին, գայն ներարկելով դանազան ձեւերու ներքեւ ժողովրդական խաւերու մէջ, մասամբ թեթեւցնելու նպատակաւ նիւթապաշտութեան ծայրայեղութիւնները, անոնց գինովութիւնները և յուսաբեկ գառնութիւնները, և, մարդկային մեծամտութիւններու ունայնութիւնը:

Ամերիկայի հայութիւնն ալ՝ դրական առիքնող լուսանկարչական ապակիի մը պէս մեծ մասամբ տիրացած

և մարսած այդ միջազգային հսկայ միջավայրին ապրելակերպերը, առանձնայատուկ քաղաքակրթութիւնը և ընդհանրական տիրող լեզուն, եղած է այդ կիսագունտին լաւագոյն քաղաքացիներէն մին, ամերիկեան լաւ ու վատ թար գիծերը հաւասարապէս իւրացնելով իր մէջ, յաճախ գերազանցելով նոյն իսկ իրմէ շատ աւելի հին անհաստուած բնիկները կարգ մը տեսակէտներով:

Հայը Ամերիկեան կիսագունդի երեք մասերուն մէջն ալ իւրացնելով մէկտեղ երկրագործական, ճարտարարուեստական, վաճառականական ու ելմտական մասնայատուկ եղանակները և քաղաքակրթական կենցաղները, կրցած է իր գիմարողական կենսունակ ուժով պահել յարաբերաբար իր տոճիկ աւանդութիւններու թանկագին ժառանգները՝ մարտնչելով բարձրագոյն քաղաքակրթութեան մը մեղմանուչ բայց ձուլող յարձակումներուն դէմ: Ան սուած է զոհեր այդ ամենի պայքարներուն մէջ՝ անսնելով իր զաւակներէն քանի քանիներու առ յաւէտ ուժացումը, բայց այդ կորուսեալները արդէն ճշմարիտ հայ ծնունդներ չըլլալով, ժառանգականօրէն խառնուած են խառնածիններու, մարմնոյ, մտքի և հոգւոյ խառնիճազանձ միաւորութիւններով:

Ամերիկահայուն ծնունդ առող իրական տոճիկ սաղ մին անկորնչելի բջիջները գիտական՝ լեզուական, և, կրօնա-բարոյական միջազգայնիկ որպիսի ստացական պատմութեաններ որ ալ հագնին չեն կրնար ուրանալ ցեղին ազուոր և անուշ աւանդութիւնները՝ որոնք կը կոչնակեն իրենց հոգւոյն և սրտին մէջ բնագաւառներու մայրական հայրենաշունչ քաղցր յիշատակներով:

ԹՈՐԳՈՄ ՊՕՅԱՃԵԱՆ

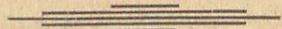
ԲՃԻՇԵԼՆԵՐՈՒ ԱԼՊՈՄԸ

Sofp. Ապահունի Գումգարու, Պապայիյիս փողոց քիւ 30	Sofp. Լ. Դանիէլեան Գասրգիւղ, Մեծնիրսար հաստէի քիւ 30: Հեռ. 60119
Sofp. Նդուարդ Եսիպազ Թագսիմ, Ոսկեբերան արարքսման քիւ 4: Հեռ. 41486	Sofp. Վ. Մխալեան Գասրգիւղ, Մօսա հաստէի, 1
Sofp. Եսեմն Հարպիէ, Վալի Քօնաղը հաստէի քիւ 31: Հեռ. 42970 Գե. օրերը կէտօրէ վերջ ձրի	Sofp. Գ. Խորխորանի Սկիւսար, Սէլամարզ հաստէի քիւ 301
Sofp. Ասիլեան Պէլյազիս, Օգնուլար, քիւ 39 Հիւանդ կը դարմանէ միեջեւ իրիկուն	Sofp. Գ. Ասնեան Գասրգիւղ, Եօզուրսնու Բարժ Եօզուրու, քիւ 10
Sofp. Վ. Շիրինեան Սիրէճի, Համիսիէ Թիւրպէ հաստէի, Եննի Թիւրքիա խան, 2	Sofp. Պ. Վարձապետեան Կէտիկ Բաւա հաստէի, քիւ 135
Sofp. Օ. Գասպարեան Եննիփէօյ, Խսկէլէ հաստէի, 103	Sofp. Ս. Սարգսեան Բանկալքի, Հալասեար Կազի հաստէի, քիւ 185
Sofp. Զարեհ Թահմազ Գասրգիւղ, Իմամ Աքա փողոց, 5 Հեռ. 60011	Sofp. Մ. Մանուկեան Գուրբալուս հաստէի, քիւ 32

ՍՈՒՐԸ ԹԵՆ ՈՒՆԵԼԻՆ

(ՆՈՐԱՎԷՊ ԱՆՑԵԱԼ ԲԱՐՔԵՐԷՆ)

— Օրհան զաւակս, եկո՛ւր, տես ինչ պիտի ըսեմ:

Պզտիկը գետնէն վերցուց գնդակը, ու պատասխանեց, աչքերը յառելով այն անկիւնին ուր տարիներէ ի վեր ծալլապատիկ կը նստէր ձերունին:

— Ըսէ, սիրելի մեծ հայրիկ: Ծխախո՞տդ հատաւ, ուրեմն պահարանէն բերեմ քիչ մը...:

— Ո՛չ... մօտեցիր, քովս եկուր: Ուրիշ բան մը պիտի ըսեմ քեզի:

— Ետտ լաւ, սիրելի մեծ հայրիկ, պատասխանեց տղան ու մօտեցաւ ձերունիին որ ծոմօած, ու ոտքին մէկը կոտորած անագին ունելի մը ցոյց տալով աղուն, ըսաւ.

— Սա ունելին կը տեսնե՞ս... Օրհան:

Տղան այս անակնկալ մատնանշումէն սարսափած ետ քաշուեցաւ ու սկսաւ աղաղակել.

— Մայրի՛կ... սիրելի՛ մայրիկ... մեծ հայրիկը կը ձեռէ գիս, հասի՛ր...:

Ծերունին ժպտելով սաստեց.

— Աշխարհը իրար մի անցներ. քեզ ձեռող չկայ:

— Ուրեմն այդ անագին ունելին ի՛նչ գործ ունի ձեռքդ:

— Մօտեցիր կ'ըսեմ քեզի . ինչո՞ւզ պէտք... չօքօլա կ'ուզե՞ս... դուն գիտես, ես ալ նեժատը կը կանչեմ ու անոր կուտամ:

— Կուզա՞մ, կուզամ մեծ հայրիկ... Բայց չըլլայ որ ծեծես զիս: Հաւատա՞ որ էս չեմ կոտրած այդ ունելին: Հօրս զարկած պահուն, մօրս ձեռքին մէջ կօտրեցաւ ան, Աստուած վկայ:

Այն ատեն ծերունին ազերսարկու շեշտով մը ըսաւ իր թոռան.

— Օրհան դաւակո, առ սա ունելիին կտորները, ու տար անկիւնի երկաթագործին: Ըսէ որ թող կոտրած կտորը լաւ մը փակցնէ: Ահա յիսուն զրո՞ւշ: Վրազիրքովն ալ չօքօլա կը գնես, չըլլա՞ր...:

* * *

Մուհիտտին պէյ Սօդուք Չէլմէի զինուորական նախակրթարանին երկրորդ կարգի աշակերտ եղած ատեն իսկ, մաս կը կաղմէր Պոլսոյ մասի վրայ համրուող ստահակներուն: Քառասունըհինգ տարի առաջ, բաշայի շփացած զաւակները, իբր արգիական անառակներ, կը համախմբուէին ծովային սպասարկութեան և կամ հեռագրական ճիւղին մէջ:

Մուհիտտին պէյ տէր էր թուրի, դաշոյնի, օղիի և դրամի: Քաղցրաբարոյ և ժպտերես, իր ընկերներուն մէջ քաջի մը համբաւը ունէր: Եւ բնականաբար այսքան առաւելութիւններու կարգին, աւելորդ պիտի դառնային ուսանելու, գրելու, կարդալու պէս անիմաստ բաները:

Այս պարագան բնազդական ըմբռնում մը դարձած էր իր մտայնութեան մէջ:

Քրիստափոր Քոլումպոսի ձիերուն պէս, որոնք առաջին անգամ Ամերիկա ցամաք ելած ատեն, մարդոցմէ աւելի խելացի գտնուեցան, իրենց անօթութիւնը յագեցնելու հա-

մար թունաւոր խոտերը չի ճաշակելով, Մուհիտտին պէյ եւս բնաւ յարգ չէր տուած իր մտքին առջեւ զետեղուած գրքերու դէզին, որ այնքան շատ կը նմանէր Ամերիկայի թունաւոր խոտերուն: Բացաստաններու մէջ բուսած վայրի բոյսերուն պէս, ազատ ու անկաշկանդ կ'աճէր ու կը մեծնար: Առոյգ ու թիկնեղ մարմնի տէր, կ'ուտէր. կը խմէր և կը զբօսնուր առա՞յց ու է մտածման ու մտահոգութեան:

Օր մը շոգեհաւին մէջ դիպուածը իր դէմ հանեց կին մը, որ սակայն բնաւ չէր նմաներ մինչեւ հիմա իր տեսած կիներուն: Մէկ ակնարկով գլխէ ելած էր:

Կան կիներ որոնք զանդազօրէն կը նուաճեն մեր հոգին. և տարիներու ընթացքին կը թափանցեն անոր խորքերուն: Իսկ կան նաեւ կիներ, որոնք մէկ ակնարկով կը խելացնորեն իրենց հանդիպողը:

Մուհիտտին պէյ ալ այդ կինը տեսնելուն պէս կարթուեցաւ. իր սրտէն խոցուելով: Այդ անառակ ու անուպայ մարդը, փոխակերպուեցաւ վիզէն չուանով կապուած հեղ գառնուկի մը:

Բայց չերկարենք, որովհետեւ բոլորս ալ մեր կերած հացին վրայ քսած ենք անշուշտ սէր կոչուած համեմէն:

Սօսքկապը տեղի ունեցաւ. և Մուհիտտին պէյ նշանուեցաւ այդ կնոջ հետ: Ամուսնութենէն երկու օր առաջ բարեկամներէն մին ըսած էր իրեն.

— Մուհիտտին, կ'ամուսնանաս. լաւ, միայն թէ նշանածդ քիչ մը զօրաւոր տեսակէն է եղեր... ինծի պէս, քեզի պէս քանի քանիներ զրպանէն կը հանէ... Ինչ որ է, Աստուած երջանիկ ընէ քեզ...:

Այս քիչ մը աննպաստ վկայութեան հետեւանքով Մուհիտտին պէյ ամբողջ օր մը անձնատուր եղաւ խորախորհուրդ մտածումներու: Այդ միօրեայ խոկումը քառասուն տարուան կեանքէ մը աւելի երկար թուեցաւ իրեն:

Չէք գիտեր որքան դժուար ու նեղացուցիչ բան մըն է խորհրդածութիւնը այն մարդոց համար, որոնք բնաւ չեն վարժուած խորհելու:

Վերջապէս միջոցը գտաւ: Որոշեց ամուսնութեան առաջին գիշերն իսկ ապագայ կողակիցին ցոյց տալ իր գերակշռութիւնը, և արժեցնել իբր այր իրեն տրուած հեղինակութեան իրաւունքը, ո եւ է քաջութեամբ մը:

* *

Մուհիտտին պէյ ամուսնութեան օրը, իր խիստ ակնարկը յառեց պատէն կախուած փայտէ պատեանով սուրին, ու յետոյ նոյն խստաբիբ նայուածքը ուղղեց կնոջը դէմքին և յօնքերը պոստելով ըսաւ.

— Կը տեսնե՞ս սա սուրը: Անիկա Հաղբէթի Ալիին կտակն ու աւանդն է: Այդ սուրը հօրմէս ժառանգ մնաց ինձի: Հայրս իր հօրմէն, ան ալ իր հօրմէն և ան ալ իր հօրմէն ժառանգած է զայն: Հայրս այս սուրը ինձի տուած ատեն ըսաւ.

«— Տղաս, այր մարդ մը իր պատիւը այս սուրով կը մաքրէ, արժանապատուութիւնդ անով պիտի պահպանես, փառքդ անով պիտի փրկես»:

Մուհիտտին պէյ լռեց ու աչքերը լայն բացաւ դիտելու համար իր խօսքերուն կնոջը վրայ ձգած տպաւորութիւնը: Յօնքերը դեռ պոստած էին: Բայց կինը հանգարտութեամբ հարցուց.

— Պէ՛յ, ուրիշ ըսելիք ունի՞ք:

— Ո՛չ, աւարտեցի հանը՛մ:

Կինը ոտքի ելաւ: Մուհիտտին պէյ պահ մը կարծեց թէ տիկինը վախէն իր ձեռքը պիտի համբուրէր և կամ պիտի ծնրադրէր իր առջեւ, ու ինքնիրեն ըսաւ.

— Խեղճ սիրեմ, Մուհիտտին:

Բայց կինը յառաջացաւ դէպի վառարան, առաւ անոր առջեւը գետեղուած երկար, խոշոր ունելին, զայն անցուց պատէն կախուած թուրին տակը պոստելով գամի մը, և յետոյ ամուսինին զանալով ըսաւ.

— Պէ՛յ էֆէնտի, ասիկա այն ունելին է որով մեր նախամայրը եւա մօխիբ խառնշուով է: Մայրս տուաւ զայն ինձի: Ան ալ իր մօրմէն, և ան ալ իր մօրմէն ստացած է: Մայրիկս զայն ինձի տուած ատեն ըսաւ.

«— Աղջի՛կս, կնոջական պատիւդ ասով կը մաքրես, արժանապատուութիւնդ ասով կը փրկես, փառքդ ասով կը պաշտպանես»:

Այս պատասխանը կատարեալ պարտութեան մատնեց Մուհիտտին պէյը: Եւ ոչ թէ մէկ գիշեր կամ մէկ օր, այլ ամուսնանալէն սկսեալ, երեսուն տարի ամէն օր, ամէն գիշեր...:

Այդ երկար շրջանին, ոչ մէկ օր իր գամէն վար առնուեցաւ սուրը, բայց ունելի՛ն ծոմակեցաւ. ձեւափոխուեցաւ... Մուհիտտին պէյին ուսերուն և կոնակին կազապարը ստացաւ:

Երեսուն տարիներ շարունակուող գիշերային ու ցերեկեայ ունելիապատումը, այլևս անոր համար օղիին պէս բնական ու ստացական անհրաժեշտութիւն մը դարձաւ: Այն հազուադիւր օրերուն, երբ կինը կը խնայէր ունելիի հարուածները, Մուհիտտին պէյ կը նեղսրտէր և սիկատ չունեցող ծխամոլի մը պէս խելքի պտոյտ կ'ունենար:

Կնոջը մահէն վերջ միակ մխիթարանք մը մնացեր էր իրեն: Տեսակ մը երանութեամբ կը դիտեր իր մարմինն երեսուն տարուան ընկերը...: Ունելին անոր աչքերուն առջեւ կը վերարտադրէր առաջին գիշերուան պատրաստարան: Խարտիչահեր ու վառվառն աչքերով կնոջը պատկերը:

Տարիներու բեռան տակ կսկծացող ոսկորներուն ցաւովը ընկճուած . երեւակայութեան առջեւը կը վերաբաւզրէր անվերջ անցեալը , չարժանկարի ժապաւէնի մը պէս : Այս կիներ որ լուսանկար մը իսկ չունէր , յաջողած էր հազարաւոր լուսանկարներու ալպոմի մը ուժը տալ հասարակ երկաթի կտորի մը :

Ատոր համար ահա ծերունին անհամբեր կը սպասէր իր թոռան . որ նորոգել տալէ վերջ պիտի բերէր այդ պատմական ու պատուական ունեւիին :

ՍՍՏԲԻ ԷՔՕԷՄ

Հայացոյց՝ ՍՏԵՓԱՆ ՊԱՐՈՆԵԱՆ

ՊԵՐԼԻՆԻ ՀԱՅՈՒԹԻՒՆԸ

Պերլինի հայ գաղութը կը բաղկանայ 350 անհատներէ մեծ մասամբ թրքահայեր, ռուսահայեր ու պարսկահայեր, որոնց մեծ մասը հոն հաստատուած է 1920 շինն : Կը զբաղին վահառականութեամբ եւ մաս մըն ալ համալսարանական են : Մէկ քանի ունեւորներէ զատ, միւսները միջակ դիրք ունին : Ազգ. գործերը կը վարէ վարչութիւն մը, որ կուտայ նաեւ հանդէսներ ու երեկոյթներ : Գերմանիոյ հոգեւոր հովիւն է 1927էն ի վեր Գրիգոր Ծ. Վրդ. Շահլամեան (նախկին ուսուցիչ Կեդրոնական վարժարանի եւ Պոլսոյ կրթական քննիչ). ենթակայ է եւրոպայի թեմին : Վարչութեան ատենապետն է Ա. Շալճեան :

Մարդիկ նախապէս լաւագոյն աւխարհի մը մէջ ծնած են, բայց հետզհետէ կորուսած են զայն :

ՄԻՔԱՅԷԼ ՇԱՄՏԱՆՃԵԱՆ

ԸՆԿԵՐՈՅԻՆ ՀՍԵՑԵ

Գրեց՝ Տօթ. Վ. Մխայեան

ԽԱՐՈՒՈՂ

ԱՄՈՒՍԻՆՆԵՐԸ

Փափկանկատութեան մտահոգութիւնով չէ որ իբր վերնագիր բուն բառը չի գրի, այլ որովհետեւ գրելիքս, գրեթէ անդիտակցօրէն և կրաւորական կերպով, խաբուող ամուսիններու մասին է : Բուն բառը ներգործական է, ու գիտակցութիւն կ'ենթադրէ . թէեւ մարդիկ ատ զանազանութիւնը չի դնեն և առ հասարակ խաբուողին ծանօթ բառը փակցնեն . . . երեսին կամ կռնակին : Իրաւ է թէ այս վերջիններն ալ զասակարգ մըն են, սակայն շատ ցանցառ . մինչդեռ առաջիններն են սովորականները :

Սառնուածքով այրամոլ կիներ կան, — ինչպէս կնամոլ այրեր, — որոնք ով որ ալ ունենան իբր ամուսին, զարձեալ կը մեղանջնեն : Այս տեսակ ամուսինները կարելի չէ զասակարգել, ասոնք ամէն տիպարի կրնան պատկանիլ, և հասարակաց ոչինչ կրնան ունենալ :

Հակառակ այս սահմանափակներուն, տակաւին խընդիրը խրթին է, գրեթէ թնճուք մը . հետեւապէս թելի մը ծայրը գտնել պէտք է . որպէս զի կարելի ըլլայ թնճուքը քակել : Թնճուք մըն է ըսի, իրաւ ալ . ինչպէս կարելի է նկարագրի հասարակաց զծեր գտնել կարգ մը մարդոց

մէջ. որոնք տեսակ մը դիրքի մէջ են ինկած, տոանց իրենց գիտակցութեան, կամ հաճութեան:

Սակայն եթէ էրիկ կնկայ փոխյարաբերութիւնները ուսումնասիրենք, կը նշմարենք որ ամուսնացած զոյգերը միշտ հաւասարակշիռ չեն. ուրիշ խօսքով, ընդհանրապէս, մէկը միւսէն գերակշիռ է խօսքով, դիրքով, շարժուձեւով և առաջին իսկ տեսութեան կը զգանք թէ մէկը միւսին ազդեցութեան տակն է. զոյգին այս իրարու հանդէպ յարաբերական դիրքը ամուսնութեան յաջորդող առաջին ամիսներուն արդէն կ'որոշուի և կամայ կամայ իր վերջնական կերպարանքը կ'առնէ: (Ընթերցողները գիտեն այն առասպելը ուր նոր փեսան իր քաջութեան շօշափելի ցուցադրանքը կ'ընէ զարակին մէջ բռնուած գող կատուն երկուքի բաժնելով:) Սյդ կերպարանքը կրնայ վերջին ծայր անհասարակշիռ ըլլալ՝ մէկուն ծայրայեղ ազդեցութեան զէմ միւսին զանցառելի քանակի մը՝ նոյնիսկ ոչնչութեան մը իջնելովը: Ըսել է թէ, մասնաւորելով խօսքը, այրերը կրնան մտնել անանկ դիրքի մը մէջ, — որչափ ալ ծիծաղելի ըլլայ ատիկա, — ուր կինը որոշած ու սահմանած է անոր, անկէ անդին մեծ բան մը չի մնար, եթէ կինը պըզտիկ հակում մը ունի զէպի արգիլուածը՝ օտարը: Միայն թէ կին մը գիտնալով որ այրերը որչափ ալ անասունի վիճակի մէջ դրուին, դարձեալ չպիտի ուզեն եղջերուներու դասակարգէն ըլլալ, նախ գիմացիին կոյր վատահոթիւնը գրաւել կ'աշխատի. զէպքեր ու պատահարներ կը յիշէ. կամ կը յերկրէ ուր ինք կը յայտնուի բացարձակ պարկեշտ մը. կարճ խօսքով, այդ տեսակէտով սուրբ մը:

Չափազանցուած գորով, զուրգուրանք կը ցուցնէ ամուսինին հանդէպ և կը տեսնենք բողացողներու այրեր որոնք իրենց կիներու գովեստը կ'ընեն: Երբ պատահի որ իրեններէն մէկը, մտերմաբար, կնոջը վարմունքին բարոյականօրէն անվայել ըլլալուն ակնարկութիւն ընէ, ան

կ'ընդվզի, կ'ըմբոստանայ. կնոջը մաքրութեան ու հաւատարմութեան կարելի չէ կասկածանքով նայիլ, ատիկա աշխարհի ամէնէն մեծ անարդարութիւնն է: Ինչպէս վերը ըսի, անիկա իրենին գովեստը կ'ընէ. ահա ձեզի խարուողներու քով հասարակաց գիծ մը: Հոս խարուող այրերու հետ՝ խարուող կիներու զուգակշիռը ընելու կը փորձուիմ: Շնացողին կինը որչափ ալ անմիտ, նոյն իսկ ապուշիկ մը ըլլայ, երրորդի մը գոյութիւնը կը զգայ. նոյնիսկ անուսով կը ճանչնայ զայն. կիները այս մասին հոտառութիւն մը ունին որ բնաւ զիրենք չի խաբեր. կրնամ ըսել, բնագրաբար վտանգը կը զգան, և շատ մը յարաբերութիւններու մէջէն կասկածելին կը զատեն: Մինչդեռ այրերը բոլորովին կոյր կը դառնան, հակառակ կիներէն աւելի քննութեան միջոց ունենալուն: Ասոր պատճառը կ'երեւի թէ այրերու նուազ կասկածոտ, կիներու աւելի կեղծող և իրարու մէջ շատ աւելի թեփիթսիզ ըլլալինն է: Կիները, իրաւ ալ, իրարու մէջ ամեն բան կը խօսին. իրենց ամուսնական սենեակը մնալիք գաղտնիքները իրարու կը յայտնեն և առանց այլեւայլի, բացէ ի բաց մէկը միւսին ամուսինն որ ճամբաներէն քալելն ալ կը պատմէ: Խարուող ամուսինները, իրենց կնոջ հանդէպ չափազանց թոյլ և ներող վարմունք մը կը ցուցնեն, ատիկա ալ անոնց հանդէպ իրենց ունեցած անհուն վատահոթիւնով կը բացատրուի. թէեւ աս ալ աւելցնելու չմոտնամ որ, երբեմն անոնք paradoxal դիւրազգածութիւններ կ'ունենան. անտեղի կերպով զգուշաւոր և ծիծաղելի ըլլալու չափ կասկածոտ կը դառնան կամ երեւիլ կ'ուզեն:

Այս դասակարգի ամուսինները առ հասարակ նկուն են, յանցաւորի դիրքով. կ'երեւի թէ անոնք կը հասկնան ուրիշներուն արգահատանքով երբեմն ալ արհամարհանքով իրենց նայիլը:

Անոնց կացութիւնը շատ վատ է. — գողութիւնով ամբաստանուած անմեղ մարդու մը կացութեան պէս, որ իր անմեղութիւնը չի կրնար հաստատել:

1934, Մայիս 30-րօ. ՎԱՆԱԳՆ ՄԵՍԼԵԱՆ Գ. Գիւղ

Ի՞նչ էին, Ի՞նչ եղև:

Աբրահամ Լինքոլն իր երիտասարդութեան շրջանին հասարակ փայտահատ մըն էր Բէնթըքի մէջ:

Ճէյմս Բրուքըր Անգլիոյ ամէնէն երեւելի բուսարանը մառանի մը մէջ ծնաւ, ինը տարեկանին իր ապրուստը շահիլ սկսաւ ու երկար ատեն բեռնակրութեամբ զբաղեցաւ:

Թոմաս Էտուարտ, անգլիացի նշանաւոր կենդանաբանը, խիստ աղքատ էր ու մինչեւ վերջն ալ թշուառ կեանք մը ապրեցաւ:

Ֆրանսացի նշանաւոր ռազմագէտ ու ամբողջաշէն հարտարագէտ Զօր. Վօպան, ծնած է խիստ աղքատ ծնողքէ մը, տնակի մը մէջ որ սենեակէ մը եւ ախոռէ մը բաղկացած էր: Այս զօրավարն էր որ ամբողջերու զօտիով մը պատեց Ֆրանսան:

Շոգենաւի սկոպտիացի հնարիչ Ճէյմս Վաթի հայրը հիւսն էր:

Շոգեկառքի հնարիչ ձօրճ Աթէֆէնսըն, զաւակն էր խնայասէր ու աշխատասէր ածխահանքի աշխատաւորի մը:

Զգողութեան տեսութեան հնարիչ Նեւտոն ծնած է Անգլիոյ խեղճ ագարակներէն մէկուն մէջ խիստ վտիտ ու նիհար մարմնով մը:

Բնալուծութեան հայրերէն անգլիացի Ֆարատէյ աղքատ դարբինի մը զաւակն էր ու 13 տարեկանին կազմարար եղաւ:

Նշանաւոր երաժիշտ Ժան Սէպասթիէն Պախ 10 տարեկանին որբ մնաց ու դաստիարակուեցաւ իր մեծ եղբօրը կողմէ: Ապրուստին համար բաւական ատեն վարեց թափառական կեանք մը:

Նշանաւոր երաժիշտ Պէթհօվէն տղայութեանը շատ չարչարուած է իր զինեմով հօրը ձեռքը:

ՄԵՐԸ՝ ՀԻՆ ԴԱՐԵՐՈՒՆ ՄԷՁ

◀ ՆՈՐԱՎԷՊ ՀՌՈՎՄԵԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԷ ▶

Պատմական Հոռմի ութը ազնուական երիտասարդները, այն օրը հաւաքուած էին Լէվիսիուսի տունը, որ կը զբտնուէր Բօմբէի մէջ:

Ազնուազարմ պարմանիները ընկողմանած էին մարմարէ սիւներով զարդարուն սրահին լայն օթոցներուն մէջ ու համադամ ճաշին յաջորդող Սիկիլիական ընտիր գինիով ողեւորուած, կը խօսակցէին օրուան կարեւոր խնդիրներուն շուրջ:

Կեսարի Հոռմին վերակենդանացումը փափաքող բոլոր ազնուականներուն պէս, անոնք ալ մտահոգուած էին հայրենիքին ճակատագրով:

Արդէն այս հաւաքոյթը կազմակերպուած չէր միմիայն կերութեամբ ու գեղեցիկ հելլէնուհիներուն նուագած Շէսթարը ունկընդրելու նպատակով:

Երբ սպասաւորները քաշուեցան, Լէվիսիուս ոտքի ելաւ, զգուշութեամբ հրեց դրան նիզը ու իր տեղը դարձած պահուն ըսաւ.

— Հիմա ազատօրէն կրնանք խօսակցիլ:

Սրահը, կաթուածէ մեռած մարդու մը պէս, յանկարծ

լուս ու անշարժ մնաց քանի մը վայրկեան, երբ Լէվիտիւս վերսկսոււ.

— Հոյակապ ու փառաւոր Հոռմը ցնորած թագաւորի մը և ցոփուհիի մը խաղալիքը դարձած է ներկայիս: Մեզմէ ոչ ոք կեանքի ապահովութիւն ունի: Այլևս անհրաժեշտ է ազատիլ այդ ապուշ մարդէն որ Բրէթորեան զինուորներուն բերած պատուհասն է: Գիտէ՞ք թէ ինչ էր Բրէկուան հրովարտակիւն իմաստը:

Երիտասարդ Իշխան Քրիթիւս հարցուց.

— Ձի լսեցինք, ի՞նչ էր որ:

Լէվիտիւս ժպտեցաւ ու յարեց.

— Հրովարտակը կը գրէ թէ, ինչ պէտք է ընել որպէս զի զինիները չի խաթարուին: Չեմ գիտեր թէ զինեագործ թէ կայսր է այս մարդը:

Վերթինիւս ևս միջամտելով ըսաւ.

— Անցեալ անգամ ալ հրովարտակով մը թուած էր օձի խայթուածքին զէմ զանազան միջոցներ:

Սօսակցութիւնը ընդհանուր հանգամանք մը ստացած էր այլևս:

— Հոռմը ձերբազատուած գերիներուն ձեռքը մնացած է: Պալլաս դեռ Բրէկ վերի մըն էր. Էսկ այսօր նոր պալատ մը շինել կուտայ Բօմբէի մէջ: Հոս պիտի հաւաքուին ու զուարճանան գերիներու շուկային մէջ ծախու հանուած բոլոր բարբարոսները:

— Ասանկ թագաւորին՝ անանկ մարդիկ պէտք են: Ամբողջ օրը զբաղած է բախտահմայութեամբ: Չեռքերը կը գոզան, իսկ զլուխը ապուշի մը պէս կը շարժի միշտ հրամայած ատեն կը քեքեի ծառաներուն հետ կը կատակէ. հանրութեան ծաղրին առարկայ եղած է: Անցեալ տարի հրամայեց ձերակոյտին որպէս զի արեւին խաւարման զէմ միջոցներ ձեռք առնուին...:

— Դեռ ամիս մը առաջ, հելլէն մը անոր երեսին պո-

ուաց, ըսելով. «Չառամած անասուն մըն ևս դուն»: Ի՞նչ կ'օգէք որ ընէ կայսրութեան պատիւր սնանկացնող այդ անմիտ մարդը:

— Ի՞նչ պիտի ընէ. քրքչալիբ խնդացած է:

— Այո՛, շատ լաւ գուշակեցիր:

— Հապա Մեսալի՞նը... Ամէնէն աւելի վտանգ սպառնացողը ան է: Կարծես թէ կայսեր կիներ եղած ըլլալ: Ամէն օր սիրահար կը փոխէ: Գիշերները կ'իջնէ Հոռմին բանուորական, բարբարոսներու զինատունները, ուր մինչև և լոյս կ'ապրի անլուր խոյտառակութիւններով: Ասկէ զատ, սպաննել կուտայ այն բոլոր այրերը, որոնք հաճոյք չեն պատճառեր իրեն:

Իշխան Քրիթիւս տոգունեցաւ, զլուխը հակեց, ջղաձիգ մասներով տրորել սկսաւ մէջքի գօտիին եզերքները, ու ակօսանքը սեղմեց իր յուզումը զսպելու համար:

Լէվիտիւս անոր նայեցաւ ու հարցուց.

— Քրիթիւս, դեռ կը սիրե՞ս զայն:

Երիտասարդ Իշխանը շտկուեցաւ, ու ինքզինքը գտաւ իրեն յառած եօթը զոյգ աչքերու զէմ:

Թիրած էր Մէսալինը և կը սիրէր զայն:

Հակառակ այլևս շնորհազուրկ մը ըլլալուն, դեռ կը սիրէր այդ գեղեցիկ ու խենդ կիներ: Բայց, նուիրական Հոռմի վրկութեանը համար հաւաքուած այս ժողովին մէջ, կարելի չէր խօսիլ Հոռմին փառքը զինատուններէ ներս քաշկոտող կայսրուհիին հանդէպ զգացած սիրոյն մասին:

Ու Քրիթիւս պատասխանեց.

— Ո՛չ, բարեկամս, այլևս կը զանրմ անկէ:

Ատեն մը ևս շարունակուեցաւ խօսակցութիւնը: Ի մէջ այլոց ըսուեցաւ թէ Մէսալին հիմա ալ կը սիրաբանէր Բրէթորեան հրամանատար Տիդինիուսի հետ. և նոյնիսկ կայսեր առջև, ան ընկողմանած էր իր սիրահարին թեստուին մէջ, անոր ձեռքէն զինի խմելով:

Ի վերջոյ որոշուեցաւ, յանուն Հոռոմի փրկութեան, սպաննել կայսրը, կայսրուհին, Տիգրինիուսը և հինգ հետեւորդները:

Մէսալինի սպանութիւնը վիճակուեցաւ Քրիթիւսի: Լէվիտիոս ըսած էր իրեն.

— Դո՛ւն միայն կրնաս անոր մօտենալ: Ասով մէկ քարով երկու թռչուն դարկած պիտի ըլլաս. թէ պիտի կատարես Հոռոմի հանդէպ ունեցած պարտականութիւնդ, և թէ վրէժդ պիտի լուծես: Կր վստահի՞ս ինքզինքիդ:

Քրիթիւս յիշեց կայսրուհիին հետ անցուցած երջանիկ օրերը, ուրկէ վերջ հինցած քուրջի մը պէս լքած էր ան զինքը, իր աղապատանքին առջեւ անողոք՝ ըսելով.

— Փառք տուր որ սպաննել չեմ տար քեզ...:

Քրիթիւս վայրկենապէս յիշեց այս բոլորը, ու պատասխանեց անվարան.

— Պարտականութիւնս պիտի կատարեմ:

Կրօնական հանդիսութեան մը առիթով, այն գիշեր պալատին մէջ մեծ խնջոյք մը տեղի կ'ունենար:

Քրիթիւս կանուխէն գնաց պալատ, տեղւոյն վրայ կացութիւնը ուսումնասիրելով, մահապարտ իշխանաւորներուն տեղը ճշգրտու և ըստ այնմ իր դաւակից ընկերներուն տեղեկացնելու համար: Կէս գիշերէն քիչ վերջ, երբ բոլորը գինովնային, դաւաղիր հայրենասէրները պիտի սկսէին գործի:

Քրիթիւս բարձրացաւ մարմարէ սանդուխներէն: Սրահին մէջ յարդարուած էին հարիւրի չափ զարդարուն ան կողիններ, ու ամէն հինգ անկողինի մէջտեղը գետեղուած էր ճոռ սեղան մը: Հրաւիրեալները նոր կը ժամանէին գետ:

Քրիթիւս լսեց իր ետեւէն հնչող կնճական բիւրեղեայ քրքիչ մը:

Մեսալինն էր:

Մէկ կողմ քաշուեցաւ ու կողմնակի ակնարկով մը նայեցաւ անոր: Մեսալին, ամէն ատենէ աւելի գեղեցիկ ու սիրափարփ վիճակ մը ունէր: Հագած էր բոցի գոյնով մետաքսէ չրջազգեստ մը, որուն երկու քովի կողմնակի բացուածքներէն դուրս կը ժայթքէին փղոսկրեայ սրունքները, ակնախտիղ թովչութեամբ մը:

Հասսայի հրամանատարին թեւին յենած, կը յառաջանար սիգալով ու ժպտուն: Միջոց մը, տեսաւ երիտասարդ իշխանը և կանգ առնելով ըսաւ.

— Օ՛օ... Քրիթիւս... Դուն ի՞նչ... Ինչ լաւ է... Ծատոնց է որ չէի տեսած քեզ...:

Քրիթիւս գլխահակ բարեւեց ու պատասխանեց.

— Կայսրուհի... Գիտէք թէ հրաման ստացած էի չերեւիլ...:

— Ո՛հ, ոչ... ո՛չ բոլորովին... Երբեմն կը յիշեմ քեզ... յարեց Մեսալին, չոյեց իշխանին կրօնակը և թուչէն բռնելով բարձրացուց անոր գլուխը ու սեւազեղ չրջանակով օղակուած աչքերը յառելով աչքերուն աւելցուց.

— Տեսնուի՞նք դարձեալ:

Երիտասարդ իշխանը նայեցաւ հեռացող կայսրուհիին ետեւէն, ուղեց վազել. ծնրագրել անոր առջեւ ու աղաչել. բայց դաւակից ընկերներուն տուած խոստումը յիշեց յանկարծ:

Դեռ կը սիրէր զայն, ու ան ալ Քրիթիւսը կը սիրէր...:

Ինչպէ՛ս պիտի կրնար սպաննել զայն ուրեմն:

Հրաւիրեալները հետզհետէ կը հասնէին ու կը տեղաւորուէին, մինչդեռ Քրիթիւս գետ չէր կրցած որոշուած մը տալ:

Յանկարծ Մեսայինին ձայնը լսեց դարձեալ իր ականջին տակ, որ կ'ըսէր.

— Տեղ մը չկրցա՞ր գտնել գուն, ուրեմն այս իրիկուն իմ հիւրս եղիր: Քաղաքավար ու խոնհեմ երիտասարդները կը սիրեմ ես...

— Բայց...

— Օ՛ն, ես կը փափաքիմ, ե՛ս... աւելցուց և մտաւ Քրիթիւսին թեւը:

Երիտասարդ իշխանը գեղեցիկ կնոջ մարմինէն արտաբուրոզ ջերմութեամբ ու բոյրէն գիւովցած էր գրեթէ: Կայսեր ձօտիկ. Մեսայինին քովիկը սեղաւորուեցաւ:

Ճաշերուն և գինիներուն սպասարկութիւնը սկսած էր: Գեղաձայն հելլէն երգչուհիները, իրենց երգերը կը խառնէին Շէսթարներու ներդաշնակութեան:

Մեսային ըմպելիին ազդեցութեամբ կը կրկնապատկէր Քրիթիւսի հանդէպ իր յարգանքը, մինչդեռ մոռցուած հրամանատարը ատելավառ ակնարկներ կը նետէր երիտասարդ իշխանին:

Երբ հրամանատարը պահ մը դուրս ելաւ, Քրիթիւս երիտասարդ կնոջ ձեռքերը բռնեց և ըսաւ.

— Ձեզի հետ առանձին մնալ կ'ուզեմ վայրկեան մը:

— Հա՛հ, հա՛հ, հա՛հ... Ի՛նչ, առանձին մնա՛լ... Բայց քու փափաքդ արժէք չունի, ե՛ս ուզելու եմ:

— Բայց, ատոր համար չէ... Կարեւոր բան մը պիտի ըսեմ:

— Դարձեալ սիրոյ մասին պիտի ձայնաս:

— Ո՛չ, ոչ... Ձեր կեանքին մասին...:

— Ինչպէ՞ս:

— Պէտք է առանձնանանք: Հոս չեմ կրնար ըսել...:

Մեսային մտամոխրուեցաւ, ու յանկարծ բոլորովին լրջացաւ. կարծես թէ ընաւ խմած չրլլար:

Ու երկուքը մէկ մտան քովընախ սենեակներէն մին:

Յարմարագոյն առիթը ներկայացած էր ա՛հա: Նուի բական Հոռմը ցոփուհիի մը ձեռքէն ազատելու համար, կը բա՛էր զգեստին տակ պահուած դաշոյնը քաշել ու մխրըձել անոր ձիւնաթոյր կուրծքին մէջ:

— Ձեզի, ձեզի... կակազեց Քրիթիւս:

Ու յետոյ ձեռքը տարաւ մէջքին, քաշեց դաշոյնը, փայլակի մը պէս պսպղուն, բարձրացուց պայն օդին մէջ, ու նայեցաւ երիտասարդ կնոջ կուրծքին, հոն ուր ծածկած էր անոր արտփուն սիրտը: Բայց յանկարծ լիշեց սիրոյ այն երջանիկ գիշերները, երբ գլուխը դրած էր այդ կուրծքին վրայ, ու հայրենասէր Քրիթիւսի ձեռքը զողաց:

Կինը կը մպտէր, սպիտակ ձեռքերովը բանալով իր կուրծքը, և անոր բովանդակ շքեղութիւնը ցուցադրելով երիտասարդ իշխանին աչքերուն առջեւ, կը մրմնջէր հաստատակամ ու թովիչ ձայնով մը.

— Ձա՛րկ, ինչո՞ւ կը տատամսիս:

Կ'ըսեն թէ կարգ մը օձեր իրենց քարացնող ակնարկով կը չձմեցնեն բարձրէն անցնող թռչուններն իսկ և կը զգեսանեն զանոնք:

Քրիթիւս եւս այդ թռչուններուն նմանած էր:

Դաշոյնը օդին մէջ փայլուն ծիր մը գծեց ու վար խոչացաւ. բայց ճամբան շեղելով, փոխանակ Մեսայինի, երիտասարդ իշխանին կուրծքը մխուեցաւ:

Մեսային քրքշալիւր կը խնդար, ու այդ պահուն սենեակի մտնող թիկնեղ հրամանատարին թեւին յենելով, մատնանշեց իր փղոսկրէ սրունքներուն առջեւ անշունչ ինկած Քրիթիւսի մարմինը և ըսաւ.

— Անխորհուրդ երիտասարդը, կ'երեւի թէ շատ խմեց ու թունաւորուեց է...:

ԱՏԱՄՆԱԲՈՅՆԵՐՈՒ ԱԼՊՈՒՐ

<p>Ասամարոյժ Տօք. Ներսէս Խաչատուրեան Սիրէնի Համիսիէ հաստի քի 4</p>	<p>Ասամարոյժ Տօք. Ա. Սարեան Պոլիս, Պահչէ Գարու Քառ խան Ա. յարկ քի 10 11 Հեռ. 21985</p>
<p>Ասամարոյժ Տօք. Յ. Հայրապետեան Հարպիէ Խալաֆեար Կազի հաստ քի 75</p>	<p>Ասամարոյժ Տօք. Սարգիս Թարսեան Գ. գիւղ Մօսա հաստի քի 128</p>
<p>Ասամարոյժ Տօք. Ծաւար Մարտիկեան Ղալաթիս Բարսիլոյ Խօմէր Ապիս խանի դէմ Մարմարա խան քի 2</p>	<p>Ասամարոյժ Տօք. Գարուբին Զամիկեան Զարբ գաբու Մազանբլար քի 5</p>
<p>Ասամարոյժ Տօք. Հրանդ Սիւպեան Պ. Գիւղ սրախան հաստի Հիւան Հիւսէլիս փողոց քի 1</p>	<p>Ասամարոյժ Տօք. Յ. Զափուղեան Ս. Համամ ճամբի պաշի խան Ա. յարկ քի 2</p>
<p>Ասամարոյժ Տօք. Ներսէս Փափագեան Բարսիլոյ, Թօփնբլար Արսլան Կիլ խան քի 4</p>	<p>Ասամարոյժ Տօք. Միհրան Գասապեան Պահչէ գաբու Մանսալմար հաս. Հեռ. 22707 քի 25</p>
<p>Ասամարոյժ Տօք. Տիգրան Աղիկեան Պոլիս Անգարա հաստի Մէսէրէք օթիլի դէմ</p>	<p>Ասամարոյժ Տօք. Ն. Փէօքիմալեան Պոլիս Պահչէ գաբու Անասոյ խան քի 12</p>
<p>Ասամարոյժ Տօք. Մարտիկ Քէփեան Գ. գիւղ Աթոյիսլիս չեմէ հաս. քի 34</p>	<p>Ասամարոյժ Տօք. Հերմինէ Պալապան Բարսիլոյ ժամացոյցիս դէմ Հայիլի փառա փողոց քի 5</p>

ՄԱՏՆՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԱՅ ԹԵՐԹԵՐՈՒ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ

Հայերը աշխարհի բաղաբակրթուած ազգերուն մէջ 12րդ տեղը գրաւած են լրագրի հրատարակութեան տեսակէտով(*): Մեր առաջին լրագիրը հրատարակուած է նոյն իսկ Ամերիկայէն եւ Յունաստանէն ալ առաջ: Ամբողջ աշխարհի հայութեան առաջին հայերէն լրագիրը եղած է Ազդարար, որ հրատարակուած է 137 տարի առաջ Հնդկաստանի Մատրաս քաղաքին մէջ 1794ին: Ազդարարի հրատարակիչը եղած է Շիրազեցի (Պարսկաստան) Յարութիւն քհնյ. Շմաւոնեան:

Այդ թուականներէն շատ առաջ, հայ զաղութ մը հաստատուած է Հնդկաստանի մէջ: Զ. դարուն Պարսիկներէն ննդուած Հայեր, Աֆղանիստանի եւ Պարսից ծոցի համբով կ'անցնին Հնդկաստան: Այս գաղթին նախածեռնարկ եղած են Նոր-Ջուղացի հայ վաճառականներ, որոնք հետզհետէ հաստատուած են Հնդկաստանի ծովեզերքները, Չիդրա, Սուրատ, Մատրաս, Կալկաթա, Ալյապատ քաղաքները: Այս գաղութը կը բաղկանար 20 000 հոգիէ, ստացաւ արտօնութիւններ եւ բարձր դիրքեր գրաւեց, առեւտրական ընդարձակ յարաբերութիւններ մշակելով հոն Արեւելքի ու Արեւմուտքի հետ: Մեծահարուստ գաղութ մը եղաւ Զ. դարէն մինչեւ ժէ եւ ժԸ դարերը: Մատրասի հայ մեծահարուստ-

[*] Լրագրի հրատարակութեան սկսած են Չինացիներ 336ին կաղապարաձայլ, Իսպանացի 1562, Ֆրանսացի 1605, Չաիցերիս 1609, Գերմանիա 1612, Անգլիա 1622, Սպանիա 1626, Շուէ 1644, Ռուսիա 1703:

ներէն Սամուէլ Մուրատի ու Եղուարդ Ռաֆայէլ Ղարամ-
եանի կտակով հաստատուած է Վննետիկի միացեալ «Մու-
րատ-Ռաֆայէլեան վարժարան»ը:

Թրքահայոց առաջին լրագիրը հրատարակուած է 101
տարի առաջ, 1830ին Պոլսոյ մէջ «Լոյ Գիր Մեծի Տերու-
քեան Օսմանեան» անունով, ուրկէ յետոյ Վան, Մուշ, Երու-
սաղէմ եւ յաջորդաբար ուրիշ քաղաքներ ունեցած են ի-
րենց պարբերաթերթերը: 1830էն մինչեւ 1914ի ընդհ. պա-
տերազմը 84 տարուան մէջ Թուրքիոյ քաղաքներուն մէջ
հրատարակուած են 180 թերթեր հետեւեալ բաժանումով.—
Պոլիս 140 թերթ, Իզմիր 13 թերթ, Վան՝ 5, Էրզրում՝ 2,
Մարզուան՝ 2, Իզմիր՝ 2, Իսկ Արմաշ, Այնթապ, Պարտի-
զակ, Սվազ, Մուշ, Տրապիզոն, Ատափազար, Պրուսա, Հա-
լէպ ու Երուսաղէմ՝ մէյմէկ թերթ:

Ռուսահայերուն առաջին թերթը հրատարակուած է 85
տարի առաջ, 1846ին Թիֆլիզի մէջ Կովկաս անունով, իբր
շաբաթաթերթ: Այդ թուականէն մինչեւ ընդհ. պատերազմ,
68 տարուան մէջ, հետզհետէ հրատարակուած 100է աւելի
թերթերը լոյս տեսած են գլխաւորաբար Թիֆլիզի, Փե-
թերսպուրկի, Մոսկուայի, Շուշիի, Պաքուի, Նոր Նախիջե-
ւանի մէջ եւայլն:

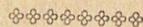
Կը սիրեմ անհառք, ծառերուն հոգիները կը թեւածին
անոր մէջ: Կը սիրեմ գերեզմանները, մեռելներուն հոգիները
կը բառին շիրիմներուն վրայ: Կը սիրեմ յամեցող իրերը,
հին տներուն հոգիները կը թրթռան անոնց մէջ:

ՄԻՔԱՅԷԼ ՇԱՄՏԱՆՃԵԱՆ

Մեճք բոլորս, պատերը շօտափելով յառաջացող կոյրե-
րու պէս՝ փնտրած ենք մեր հոգին:

ԿՈՍՏԱՆ ԶԱՐԵԱՆ

Մ Ե Ր Մ Ա Յ Ր Ե Ր Ը ...

(Ի Ր Ա Վ Է Պ)

Մայիսի վերջերն էր. աւարտականի քննութիւններու
կը պատրաստուէինք ու քանի մը օրէն վկայական առած՝

պիտի վերադառնայի հայրենիքս,
ուրկէ մեկնած էի երեք տարի ա-
ռաջ: Հայրենաբաղձութիւնս մա-
սամբ բուժուած էր տարիներու
ընթացքին. ու վերջին տարին մա-
նաւանդ քիչ կը զգայի պանդխտու-
թիւնս, քանի որ մայրս տեսնելու
օրերը կը մօտենային այլեւս:

Երեկոյ մը, ճաշի միջոցին, մեր
ներքին տեսուչը, ըսաւ.

— Ճաշէն յետոյ սննեակս ե-
կուր:

Երբ սննեակը մտայ, սովորա-
կանէն աւելի մտածկոտ ու խոժոռ գտայ փրօփէսէտօրը, որ
բաց նամակ մը երկարելով ինձի՝ «Բովանդակութիւնը
պատշաճ ձեւով մը հասկցուր իրեն», ըսաւ:

Բարեկամներէս մէկը, իր քնոորդոյն Պետրոսի մօրը
մահը կը տեղեկացնէր: Պետրոս ինձմէ վերջ եկած էր գոլէճ,
շուտով մտերմացած էինք. ամառնային արծակուրդներուն
առանձնութիւնը մեզ եղբայրացուցած էր, նոյնն էին մեր
վիշտն ու ուրախութիւնը, նոյնացած էինք զգացումով, ու

միեւնոյն ապագայի ծրագիրներովը կ'ոգելորուէինք:

Հարուածին ծանրութիւնը զգացի. բայց բովանդակ կո-
րովս հաւաքած՝ Պետրոսի թիւը մտայ ու գոլէճի բար-
ձունքներուն վրայ, մեր սովորական ճամբան մտանք: Պետ-
րոս չէր խօսեր. իսկ ես՝ խօսելու համար մտածելու, խօ-
սելիքս դասաւորելու կարիքն ունէի: Երբ գոլէճի հողմա-
ղացը անցանք եւ ձախ կողմերնիս, մօտ քսան քայլ հեռա-
ւորութեան վրայ, «Սրինգ»ի դժբախտ հեղինակին, Գ. Պէշ-
կէօթիւրեանի մենաւորիկ գերեզմանը տեսանք, առիթը
յարմար սեպեցի մահուան մասին խորհրդածութիւններս
արտայայտելու:

Մահուան ու ոչնչացումի զաղափարը անհաշտ էր մեր
պատանեկան մտածումներուն ու ծրագիրներուն հետ. բայց
չէ՞ որ մահը անխուսափելի դւ միակ բացարձակ իրակա-
նութիւնն էր. անսահման նիւթը խօսքի ու մտածումի: Ու
ես՝ ստոյիկի մը պէս կը խօսէի մահուան ու անձանօթի
մասին: Այդ երկար առաջաբանէն յետոյ, ընկերիս մօրը
մահը հաղորդելու կարգը եկած էր: Գլխաւոր նպատակս էր
այդ գոյժը հաղորդելով մէկտեղ՝ մեղմել անոր պատճառելիք
ցնցումը. ընկերական ցաւագին պարտականութիւնս կա-
տարել. ու ինձի յանձնուած գուժկանի դաժան պաշտօնը
յաջողութեամբ ի գլուխ հանել: Սակայն ինչո՞ւ համար այդ
պաշտօնը ինձի յանձնուած էր. ծրագրուած զաւազրութիւն
մը չէ՞ր արդեօք. մինչդեռ իմ պատանեկան սնափառու-
թիւնս իմ արժանիքիս ու ընկերիս հետ ունեցած մտեր-
մութեանս կը վերագրէր զայն:

Ես՝ միամտօրէն ու յուզուած՝ հասկցուցի Պետրոսին
թէ՛ իր մայրը հիւանդացած էր. թէ՛ հիւանդութիւնը թէեւ
մահացու չէր, սակայն կրնար բարդութիւններ ու ծանր
հետեւանք ունենալ. ու ես՝ կը շարունակէի անմտօրէն
մահուան երանութենէն ճառել, կը բացատրէի թէ՛ ի՛նչպէս
պէտք է գիտնալ քաջաբար դիմագրաւել մահը իր բոլոր

երեւոյթներովն ու ահաւորութիւնովը. թէ՛ ամէնքը պիտի
մեռնին. մեր ամենասիրելիներն ալ, մե՛նք ալ. ուրեմն ի՛նչ
օգուտ ու հարկ կար ցաւիլ մահուանը վրայ...

Նոյն պահուն՝ մեր ճամբու վախճանին հասած էինք.
յանկարծ, աչքս ակամայ Պետրոսի դէմքին հանդիպեցաւ.
ան զինովի մը պէս կասկարմիր կտրած ու ուռեցած թուե-
ցաւ ինձի: Իրար լաւ կը հասկնայինք. ուրեմն ընկերս ըմ-
բռնած էր ահաւոր իրականութիւնը, ու մինչեւ այդ պահը
լուռ ունկնդիր, Պետրոս՝ առանց առաջաբանի, առանց կան-
խամտածութեան, առանց նոյնիսկ երեսս նայելու, ու զի-
տակ իր հակահարուածի յաջողութեանը, զսպուած ձայնով
մը ըսաւ.

— Քանի որ այդպէս է, քու մայրդ ալ մեռած է:

Աչքերս մթազնեցան. լեզուս բռնուեցաւ: Հիմա, ա՛լ ի-
րարու ընկե՛ր էինք, թէ՛ թշնամի. չեմ գիտեր. երկուքս ալ
հաւասար բաժինները առած՝ վերադարձանք անձայն ու
անխօս, ջանալով զսպել մեր պոռթկումը:

Մեր պատանեկան փիլիսոփայութիւնը սառ եւ ան-
շունչ դիակի մը վերածուած էր. ու մենք ունէինք մեր մե-
ռելները, մեր մայրերը, որոնք մեր խանդավառութեանը
անսպառ ազբիւրները եղած էին ու հիմա, ալ անոնց ան-
հոգի մարմիններու ծանրութիւնը մեր սրտին վրայ՝ կը վե-
րադառնայինք:

Նոյն գիշերը սերտողութեան չգացինք. ո՛չ ոք խան-
գարեց մեզ. առանձինն լացինք մեր մայրերը, առանց իրար
տեսնել ուզելու: Չեմ գիտեր թէ՛ ի՛նչ եղաւ Պետրոս:

Քննութիւններս աւարտեցի ու առանց հանդիսութեանց
սպասելու, վկայականս առի ու մեկնեցայ: Հօրս, եղբօրս ու
քոյրերուս գուրգուրանքն ու հոգածութիւնը կարող չեղան
մօրս ձգած պարապութիւնը լեցնել: Հեռացայ տունէն, ուր
երբեք չվերադարձայ այլեւս:

Առաջին անգամ Օգոստոսին մեկնած էի տունէն, ու

նոյն տարին, նոյեմբերին մեռած էր Ֆայրս. իր մահովը գործադրած էր իր խօսքը. Բաժանումիս՝ ինձի ուղղած իր վերջին խօսքը այս եղած էր.

«Տղա՛ս, քու հեռանալէդ վերջ, երկու ամիսէն աւելի չպիտի կրնամ ապրիլ»:

ԱՐՓԻՍԸ ՄՈՒԳԱՐԵՍՆ

Ի՞նչ էին, ի՞նչ էլին.

Բականինի գաւակն էր ձեռնվայի նաւահանգիստի խեղճ գործաւորի մը, որ յետոյ իր գաւակին շահած դրամը ձեռքէն առնելով խաղամուրեքեամբ կը վասնէր:

Բօսիցի գաւակն էր քափառական երաժիշտ ծնողի մը ու քսար սարեկանին սկսաւ ապրեցնել իր քննանիք: Ինքը մեղիմաղած էր «Լը Պարպիէ սը Սեվիլ»ը. զոր գրած է 12 օրուան մէջ:

Շեքսպիր գաւակն էր մագործի մը եւ կանուխէն օգնած է իր քննանիքին ապրուստին:

Միլթըն նեանաւոր անգլիացի բանաստեղծին աչերը քարացան 12 սարեկանին ու քանի մը քարի վերջ ալ բոլորովին կուրացաւ, բայց շարունակեց արճարել իր հրաշակեցները:

Ժան Ժագ Ռուսօ 19 սարեկանին յետին ասիճանի թուաւորութեան մասնուեցաւ եւ ստիպուեցաւ առանց երաժշտութիւն գիտնալու Լոզանի մէջ խմբավարի պատճօն վարել իր ապրուստը շահելու համար: Իր նեանաւոր գործերը գրած է ապրելու համար գանազան արհեստներու հետեւելով:

Տիսթրօ ունեցած է խիստ չհաւոր երիտասարդութիւն մը եւ աւագ երեւեաբքի օր մը անօրութեան պիտի մեռնէր եթէ իր քննանիքին ինչ մը միս էր գաւաթ մը գինի չսար անոր:

Գ Ի Տ Ա Կ Ա Ն

ՐԵՍՆԹԿԵՆԵԱՆ ՃԱՌԱԳԱՅԹՆԵՐՈՒՆ

Գ Ո Ր Ծ Ա Ծ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ը

ԱՏԱՄՆԱԲՈՒԺՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ

ՃՍՌԱԳԱՅԹԻՆ ԳԻԻՏԸ.— 1895ի Դեկտեմբերին էր որ Կերմանիոյ Վիլյամսոնի համալսարանի բնագիտութեան դասախօսներէն Վիլհելմ Գոնրատ Ֆօն Րէօնթկեն. Քրուքսի

Ատմն. Տօքթ. Վանէ

անօթներուն վերականութեան (Fluorescence) էութիւնը ուսումնասիրած միջոցին, զիպուածով և գրեթէ բախտին մէկ խաղովը, հընարեց այն ճառագայթները որոնք այսօր բժշկական և գիտական մարդին մէջ, իր անունով Րէօնթկենեան ճառագայթներ կը կոչուին:

Քիօֆ.ը փորձի միջոցին գիտեց որ Platino cyanure de Bariumի բիւրեղները կը լուսաւորուին և լու-

սաւորուած կը մնան ելեկտրական հոսանքին տեւողութեան ընթացքին, առանց արգիլուելու այն զանազան մետաղներէն և իրերէն, որոնք Քրուքսի անօթներուն չուրջը կը գտնուէին զանազան հեռաւորութեան վրայ:

Եւ այսպէսով, այս նոր ճառագայթները ապստորեցին

լուսանկարչական ապակիները: Փրոֆ. ը անծանօթ ըլլալով անոնց իսկութեան, զանոնք անուանեց անծանօթ ճառագայթներ (X Strahlen), բայց 1905ին ուրիշ բաղձաթիւ գիտնականներ ուսումնասիրելով անոնց յատկութիւնները միանգամընդմիջտ յորջորջեցին Րէօթկենեան ճառագայթներ (Röntgen Strahlen), անմահացնելով Վիլհելմ Գոնրատի անունը գիտութեան պատմութեան մէջ:

Րէօթկենեւ ԵՒ ԱՏԱՄՆԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆԸ. — Ընդհ. պատերազմէն առաջ, 1908 - 1909ի ժամանակները Փրոֆ. Հոլցգնեխտ առաջին անգամ ըլլալով սկսաւ ատամնաբուժութեան մէջ օգտագործել Րէօթկենեան ճառագայթները: Փրոֆ. Հոլցգնեխտ ո սուցիչը եղած է Պոլսոյ բժշկական համալսարանի և ատամնաբու ժական վարժարանի Րէօթկենի ուսուցիչ Փրոֆ. Տօքթ. Սեղահետաին Մէհմէտ պէյի, որ տարիներէ ի վեր Պոլսոյ բժշկական և ատամնաբուժական համալսարաններուն մէջ, այդ ուղղութեամբ կը պատրաստէ գիտական մարզին համար բաղձաթիւ անհասաներ, որոնցմէ մին է նաև այս տողերը ստորագրողը:

Րէօթկենեան ճառագայթներուն գործածութեան կատարելագործումը եղած է Ընդհ. Պատերազմէն վերջ և այս գործին համար առաւելագէտ աշխատած են Փրոֆ. ներ Կրիւնֆէլա Ակուչի, Ռափեր Թօմա և Պէլլօ:

1614էն առաջ, Րէօթկենեան ճառագայթը ատամնաբուժական ճիւղին մէջ, ակուայի և կզակի հիւանդութիւններուն ակտաճանաչման և դարմանումին համար արդէն օգտակար միջոց մըն էր: Այդ թուականէն վերջ, գէմքի և կզակի վրայ ուումերէն և չրաքնելներէն յտաջ եկող վէրքերուն բուժման համար, շատ կարեւոր դեր մը ունեցաւ, և օրէ օր անոր օգտակարութիւնը աւելի գնահատուեցաւ: Այսօր ոչ միայն հիւանդանոցներու բերանաբուժութեան ճիւղերուն մէջ պէտք ունին անոր, այլ ատամնաբուժական դարմանատուններէն ներս իսկ մուտք գործած է:

Արդիական ատամնաբուժը միայն իր ճիւղին մէջ չէ որ կ'օգտագործէ Րէօթկենեան ճառագայթները, այլ և գլխու բոլոր մասերուն համար, և ինքը մասնագէտն է այդ բոլորին: Նոյն իսկ մարմինն ընդհ. մասերուն մասնագէտներէն աւելի բան մը ունի ինք այդ մարզին մէջ: Ասիկա աւելի լաւ կարելի կ'ըլլայ բացատրել երբ իր գործիքը քննուի, որովհետեւ գլխու ամէն մասերը լաւ և յտակ հանելու համար շատ նուրբ պէտք է ըլլայ localisateurը:

ՀԱՅԵՐԸ ԱՅՍ ՃԻՒՂԻՆ ՄԷՋ. — Պերլինի և Վիլհելմայի մէջ ականջի, քիթի և կողորդի մասնագէտները զանազան պարագաներու կը զիմօն. Րէօթկենի ատամնաբուժ մասնագէտին, և այս տեսակ հիւանդութիւններուն միջոցին, մեծ կարեւորութիւն կու տան ատամնաբուժին ու միասին կը խորհրդակցին:

Դժբախտաբար Պոլսոյ համար ոչ միայն նորութիւն է այս կերպ դարմանումը, այլ և խորթ մնացած է:

Ասկէ յետոյ գիտական մեթոտներով աշխատիլ փափաքող ամէն բժիշկ, Րէօթկենի արժէքը գնահատելով լայն տեղ մը տուած է անոր իր դարմանումներուն մէջ, որովհետեւ ժամանակն է այլևս յայտարարելու թէ խաւարի մէջ գործելու դարը անցած է: Մեր դօրը գիտական մեթոտներով աշխատելու դարն է:

Ուրիշ դժբախտութիւն մըն այս է թէ Հայեր չեն հետեւիր այս ճիւղին: Արտասահմանի մէջ Ճինճեան մը, բարեբախտաբար կրցած է մեծ յաջողութիւն ձեռք բերել այս մարզին մէջ: Ինքը ներկայիս Բարիդի Ecole pratique d'Stomatologie Électrologie et de Radiologieի երկտարաբուժութեան ճիւղի պետն է, և հնարած է երկքարական դանակ մը որ կը կոչուի իր անունով Bistourie Djinjian: Ինքը Պոլսէն մեկնած, քնիկ Օրթագիւղի մըն է: Գիտական գիրքերու մէջ մեծ գովեստներով կը յիշուի իր անունը: Պոլսոյ ատամնաբուժական վարժարանի Րէօթկենի ճիւղ

դի գոյութիւն ունի 1928էն ի վեր, որուն պետը յիշեցինք քիչ վերը, իրեն օգնական ունի Բարիզէն վկայեալ Ատամնարութ Կալիպ Ապտի պէյ, որ Թուրքիոյ առաջին մասնագէտն է:

Մասնագիտութիւն ձեռք ձգել ուզողները կրնան հետեւիլ այս ճիւղին: Համալսարանը ամէն դիւրութիւն կ'ընծայէ իր ուսանողներուն և շրջանաւարտներուն:

ԻՆՉՊԷՍ ՈՒ ԵՐԲ ԿԸ ԳՈՐԾԱԾՈՒԻ. — Աւելի շոշափելի դարձնելու համար ընթերցողներուն, ստորեւ կը ներկայացնենք ըէօնթիկենի գործածութիւնը ատամնարութեան մէջ, և անկէ օգտուելու դանագան ձևերը:

Նախ կրնանք դասաւորել երկու ձևով.

I.— Ախտաճանաչումի և II.— Գարմանումի համար: Ըէօնթիկենով ախտաճանաչումը կը կոչուի շողախտաճանաչութիւն (Radiodiagnostic):

Ըէօնթիկենով գարմանումն ալ կը կոչուի շողարժութիւն (Radiothérapie) աւելի ճիշտը (Röntgenothérapie) որով հետեւ (Radiothérapie) շողարժութիւնը աւելի (Ultraviolets) անդրմանիշակագոյն ճառագայթներով գարմանումին կ'ըսուի որով հայերէնն ալ ըէօնթիկենարժութիւն կրնանք ըսել:

Շողախտաճանաչումը կը բաժնուի երկու խումբի.

A.— Շողագիտութիւն (Radioscopie) և B.— Շողագրութիւն (Radiographie):

Առաջինը ատամնարութեան մէջ չի գործածուիր:

Շողագրութիւնը ատամնարութեան մէջ երկու տեսակ է.

I.— Ներքնաբերանի (Intra buccales) և II.— Արտաքին բերան (Extra buccales):

Ընթերցողներուս համբերութիւնը չարաչար չգործածելու համար միայն օրինակներ ցուցնելով պիտի բաւականանամ:

11. Ատամնարութեան շողագրութեան պարագաները հետեւեալներն են.

Ուշ մնացած ախտներու աճումի պարագային, ախտային բացակայութեան պատճառը հասկնալու համար:

Պզտիկներուն ախտներուն արմատներուն ամբողջա-

Ըէօնթիկենով լուսանկարման գանագան դիրքեր

պէս կազմուած ըլլալը և կամ չըլլալը հասկնալու համար: Որ եւ է ախտայի մը առժամանակեայ և կամ վերջնական ախտան ըլլալը հասկնալու համար:

Աւելորդ ախտներու գոյութիւնը նշմարելու համար: Ակուսներու անբնական դիրքի մասին, որ բերնակամարին և կամ վերի և վարի կզակին մէջ կորսուած ըլլալով nevralgie facialesներու պատճառ կ'ըլլայ:

Բազմարմատ ախտներու պալարներու պարագային,

պալարին ո՛ր արմատին հետ առնչութիւն ունենալն ճշդելու համար:

Fistuleի մը ճամբան քննելու համար:

Sofp. Սէլսիէսսին Մէնսէ

Դարմանումի ժամանակ ջղահաններու (tire nerf) կամ Sondesերու կտրած ծայրերուն տեղը ցոյց կուտայ:

Ոսկրային հիւսուածքին մէջը հաստատուած արմատի մը գոյութիւնը, հաստատուելու ու որոշելու համար:

Եւ անհամար պարագաներու, որոնց թուագրումը գրեթէ անկարելի է այս սեղմ տողերուն մէջ:

Բ. Բէօնթիկենարուժութիւնը ատամնարուժութեան մէջ կը կիրարկուի բերնի գեղձերու միջբրտային բորբոքման, ակոսներու և լինտերու զանազան հիւանդութիւններու, ինչպէս նաև շրթունքի, յեզուի և այտի քաղցկեղի պարագաներուն եւլն:

ԻՐ ՎՏԱՆԳՆԵՐԸ.— Քիչ մըն ալ խօսինք Բէօնթիկենեան ճառագայթներու վտանգներուն մասին:

Բէօնթիկենեան ճառագայթները, ապրող անբականոն կամ բնականոն բջիջներու վրայ աւերիչ ազդեցութիւն ունենալով, կը գործածուին դարմանումի համար: Բայց միւս կողմէ ալ ապրող բնականոն բջիջներուն վրայ աւերիչ ազդեցութիւն մը յառաջ չի բերելու համար, բժիշկները կարգ մը միջոցներ ձեռք կ'առնեն որ հետեւեալներն են.

Բէօնթիկենեան ճառագայթանօթը յարմար կերպով պաշտպանուած պէտք է ըլլայ և զետեղուած՝ կապարեայ ապակիէ և կամ կապարեայ պահպանակներու մէջ:

Պէտք է գործածել զտիչներ, օրինակի համար ալիմինիում, որովհետև ալիմինիումը ամէնէն վտանգաւոր համարուած կակուղ ճառագայթները կը ձծէ և մորթը գերծ կը պահէ այրումներէ:

Անհարկի և երկարատեւ շողարձակումներէ պէտք է զգուշանալ:

Բայց վերոյիշեալ նախազգուշութիւններէն դատ. մասնագէտները կը գործածեն կապարէ և ձգախեժէ (էրօնիթ) շինուած ձեռնոցներ, գոգնոցներ, ինչպէս նաև ակնոցներ: Այս բոլորին անտեսումի պարագային յառաջ կուգան Radiodermite ու Necrase կոչուած հիւանդութիւնները, որոնց հետեւանքով կրնայ մորթը բորբոքիլ և նոյնիսկ յառաջանալու պարագային երբեմն կրնայ փտեցնել միան ու ոսկորը: Այդ պատճառաւ է որ Բէօնթիկենեան ճառագայթներով զբաղող բժիշկներն ու ատամնարոյժները պէտք ունին տարին երեք ամիս հանգիստի ու կազդոյրի:

Բժիշկ Ա. Կամուարոյժ՝ ՏՕԲՓ. Վ.Ա.Է.

ԱՏԱՄՆԱՌՈՑԺՆԵՐՈՒ ԱՆՊՈՍԷ

Ասամնարոյձ

Տօք. Ա. Պէրպէրեան

Բերա Գուլ օղլու Սարքերազի
Յունական հիւանդանոցին դէմ 57
Սարքեար Եէնիսահլէ հաս. 123
հեռ. Պէոյիսէրէ 15

Ասամնարոյձ

Տօք. Գ. Բիպարեան

Պահչէզարու Ետիզուլլէի հանր.
կայանը

Ասամնարոյձ

Տօք. Ե. Սիմֆէեան

Բանկայթի Խալաֆեար կազի
հաստէի քիւ 77

Ասամնարոյձ

Տօք. Արսաւէս Սվանեան

Բանկայթի Սիբանի օճաղիի դէմ
քիւ 187

Ասամնարոյձ

Տօք. Բ. Շահպազ

Սիբէնի Երզրում խան
քիւ 4

Ասամնարոյձ

Տօք. Մանուկ

Գարբուլաւ հաստէի քիւ 45

Ասամնարոյձ

Տօք. Ա. Արսէնեան

Օզնուլար պաշի 13 Պալմուսնու
խան Բ. յարկ

Ասամնարոյձ

Տօք. Ժ. Կիլիսանեան

Պայազիս Օֆնուլար 19

Ասամնարոյձ

Տօք. Օ. Փափազեան

Պոլիս Նոր համակասան դէմ
Մէլյանեքի խան քիւ 6

Ասամնարոյձ

Տօք. Ե. Թերզեան

Օրքաւէոյ Մուալիմնանի հաս. 10

Ասամնարոյձ

Տօք. Ե. Արապեան

Բերա Միս փողոց քիւ 38

Ասամնարոյձ

Տօք. Ե. Եւրիսեան

Պէպէէ Ճէլզիաթի լիսէին հով
Քէօչէ օղլու Եալլար 284

Ասամնարոյձ

Տօք. Ե. Քերտէնեան

Բերա Սէնք Անթուան Եկեղեցիին
աբարքմանը Հեռ. 42589

Ասամնարոյձ

Տօք. Ա. Հինդիեան

Բերա Խոքիլլալ հաստէի 439
Հեռ. 40349

Թ Ո Ք Ա Խ Տ Ը

(ԻՐԱԿԱՆ, ՊԱՏԿԵՐ)

Այս գրութիւնը առաջին գլուխը կը կոչուի այն հետիւն-
նակութեան, զոր մեր յարգելի բարեկամը Տօք.
Լ. Կանիեան պատաստած է, ասանքըս գլուխ-
նեւու մեջ, պատկերաւից ու ժողովրդական ու-
նով մը վերլուծելով 14 բոֆախաւորներու վի-
ճակը: Յարգելի բժիշկը իր այդ հետիւնակու-
թեամբ, կ'ուզէ փարատել աւերիչ ախտին պատ-
ճառած սարսափը, յայտնելով թէ բոֆախը յա-
ռու գրութեանական դարմանումը մը շնորհիւ
բուժելի է յի բոլոր օրջաններուն մեջ ալ: Մա-
նօք բժիշկը աւելի ընդհանրական դարձնելու
համար բոֆախին դէմ մաքառելու կորովը,
բուրբերէն լեզուով պատաստած է իր այդ
գործը, որուն առաջին գլուխը հայացուցուած
վիճակով կը ներկայացնենք մեր ընթերցողնե-
րուն:

Աչուն էր:

Այն սարին, Պոյսոյ պէս, մեր գլուզն ալ կը նեծէր մը-
նայլ հորիզոնի մը, կծու և զօրաւոր հովի մը ներքեւ, ու
բոնք ցոյց կու տային թէ շատ կանուխէն պիտի սկսէր
ձմեռը:

Ո՛րք մնացեր էին գեղանուրը և գունագեղ թռչունները,
առաւօտուն կանուռ անկողնիդ մէջ քեզ լացնող սոխակին

գայլալիկները: Ե՞րբ անհետացեր էին այն դրախտային ծաղիկներուն բուրուֆները, որոնց լիաթօք ներշնչումը մեռելներուն իսկ յարութիւն տալու չափ կենսալից էր: Աշունը մեռցուցեր, թաղեր էր զարնան ու ամառուան բոլոր գեղեցկութիւնները, գեփիւններուն շոյանք)ն տակ կանանչ ծովերու պէս ծածանող զմբուխտ մարմանդներուն ալ չի խնայելով:

Տօք. Լեւան Գանիլեիան

Սիրոս ինքնածին արամութեամբ լեցուն, այն օրը բաւական յոգնեցուցիչ փնտռութէ մը վերջ կը զարնէի դուռը հին տնակի մը, որ երկար ատենէ ի վեր հողածու ձեռքերու խնամքէն զըրկուած իր ճարտարպետական յօրինուածքն իսկ կորսնցուցած էր գրեթէ:

Տունի նմանող խեղճ ու պզտիկ ապաստանարան մըն էր այդ բնակարանը, որ կարեկից ակնարկներէ շատ հեռու, մեկուսացած էր նեղ փողոցի մը անյայտ անկիւնին մ'ջ:

Ի դուր կը բաղխէի դուռը: Կենդանութեան, կեանքի ոչ մէկ նշան կը յայտնուէր անոր խլխլած պատերուն ետեւէն:

Աղքատախնամին յանձնարարած տունը այս չէ՞ր արդեօք: Պահ մը կանգ առի անխօս տնակին առջեւ: Մատներս կը սառէին դրան զանգակին վրայ: Վայրկեանները օրերու չափ երկար կը թուէին հիմա ինձի:

Կրկին ու կրկին հնչեցուցի զանգակը, ուշադրութիւնս լարած հիւզակին խորհրդաւոր ներքնամասին, հոնկէ ակընկալելով ապրող էակի մը կեանքի գէթ ամէնատկար նշանը, որ չեմ գիտեր ինչու պիտի կրնար տեսակ մը գոհունակութիւն պատճառել ինձի:

Համբերութիւնս սկսած էր տեղի տալ օրանկութեան, երբ շատ տկար ու հիւանդագին ձայն մը լսելի եղաւ տան ներքնամասէն.

— Ո՞ր գթասիրտ անձին կը պատկանի այն ձեռքը, որ կը հնչեցնէ օրերէ ի վեր մոռցուած դուռս:

Թշուառ արարած, մտածեցի ինքնիրենս, ով գիտէ որքան ատենէ ի վեր, մոռցուած է մարդկային ընկերութենէն:

— Դուռը կը բանա՞ք, ես բժիշկ եմ:

Հինգ վայրկեաններ անցեր էին, բայց տակաւին կը սպասէի: Վերջին սնդամ մը եւս ստիպուեցայ հնչեցնել զանգը, և ահա դուռը բացուեցաւ, տանը կիսամութ ներքնամասին մէջ գէմս ցցելով սննդի կմախք մը, որուն խիստ երկար հասակը կքած ուսերուն դաժանութեամբը կը ստանար ուրուականի մը երեւոյթը: Երկար ու աղտոտ մազեր՝ սեւ քուրջի մը պէս ծածկած էին իր դէմքը, ամիսներէ ի վեր մկրատի հպումէն զերծ մնացած ձիւրնաձեւ եղունգներէն կը յայտնուէր թէ, յուսահատ կեանքին վերջին օրերը ապրող մէկն էր ան:

— Ձուա՛կս, հիւանդը դուք էք կարծեմ, կակաղեցի բան մը ըսած ըլլալու նպատակաւ:

— Այո՛ տօքթօր, ե՛ս եմ...:

Աշնանային կծու հովը, մահուան պէս սառն, մտեր էր քաց զուռնէն ներս:

— Հոս ցուրտ է, ներս երթանք կը մտիս, արդէն հիւանդ ես:

— Ա՛խ տօքթօր, կը սխալիք. որովհետեւ պառկած տեղս ալ այսքան ցուրտ է:

Ներս մտած էինք: Յարատեւ խոնարութեան մը հետեւանքով բորբոս կապած այս տունին զարչելի օդը հազիւ ներշնչած, զգացի որ քրտինքի պաղ կաթիլներ կը գոյախոյնին ճակտիս վրայ:

Երկու քայլ յոռաջանալէ վերջ, կը գտնուէի արդէն

հիւանդին սենեակին մէջ: Տէր Աստուած ի՞նչ սենեակ: Հաւերն իսկ չպիտք յօծարէին իրր հանոց պոսկիլ հոն:

Ազգեւի մօտէն գիտել բոպիկ սուգերով ետեւէս եկող այս երիտասարդ հիւանդը:

— Ա՛խ սօքթո՛ր, սօքթո՛ր մրմնջեց ան հագիւ կըրնալով իր ծիւրած մօրմինը նետել հին խշտեակի մը վրայ որ անկողնէ դատ ամէն բանի կը նմանէր:

— Ի՞նչ ունիս աղջիկս: Բարեսիրական ընկերութիւն մը զիս հոս զրկեց որպէսզի դարմանեմ քեզ. ի՞նչ տկարութիւն կը զգաս, հասկցուր ինձի:

Հիւանդը բացաւ վերջապէս իր դէմքը ծածկող աղտոտ մագերու քօղը, երեւան հանելով գիմազիծ մը, որուն վտիտ ու ախտաւոր գիծերը չէին կրնար ծածմել անոր տարիքը:

Յեղճ աղջիկը, հազիւ տասնըութը գարուններու վարդերը հօտոտած էր դեռ: Ընդհատ և հեւքոտ շեշտերով, քանի մը բառով նկարագրեց իր աճարկու, անողօք ցաւը:

— Կը հագամ խուխ կը թգնեմ, կը մօխմ և կը քըրտնիմ ախորժակ չունիմ, ճար չունիմ: Երկու ամիսէ ի վեր անկողինն եմ: Այսօր առաջին անգամ ըլլալով համարձակեցայ դուռը բանալ: Քանի մը բարի զրացիներ ուտելիք կը բերեն ինձի, սա պղտիկ պատուհանէն ներս դնելով: Աստուծմէ գատ ոչ ոք ունիմ ներկայիս, բայց ատենօք կրեքջանիկ ընտանիքի մը դաւակն էի:

Հիւանդը խոր հառաչ մը արձակեց ու դժուարութեամբ զսպելով իր թոքերը զզրզող հազը, շարունակեց.

— Խեղճ հայրս ճիշտ հինգ տարի առաջ մեռաւ, հակառակ անոր որ իր հարստութեան մեծ մասը ծախսեց ձեր պաշտօնակիցներուն և դեղագործներուն տալով: Առաւօտ մըն ալ, մայրս ու ես, անկողնին մէջ մեռած գտանք զայն: Ծատ քիչ վերջը մայրս ալ հիւանդացու: Ամբողջ ունեցածնիս վատնեցինք, բայց ի դ՛ուր: Չայն ալ կորսնցուցի: Անոնք գտան իրենց յաւիտենական հանդիսար, իսկ ես հոս մնացի առանձին ու ամէն բանէ զրկուած որբ մը:

Այնքան անկեղծ ու անողօք էր ազնկան վիշտը որ չի կրցի սպել աչքերս լեց ող զօյգ մը արցունքը: Ի՞նչ գառն իրականութեան մը առջե կը գտնուէի:

Անիծեալ ախտը նիւթապէս փճացնելէ վերջ բարեկեցիկ ընտանիք մը, իրարու ետեւէ կողոպտած էր նաեւ անոնց երիտասարդ կեանքերը: Եւ ամէնէն սարսափելին այն էր որ, բժշկական քննութիւնս ցոյց կու տար թէ, այս խեղճ երիտասարդու ին ալ, շատ քիչ ատենէ մը վերջ, պիտի երթար միանալու իր վաղամեծիկ հօրն ու մօրը, յաւիտենական կեա քին մէջ...

Առաջին ու վերջին տեսութիւնս եղաւ անոր հետ Յաջորդ առտու, շո կային մզկիթին մօտ դէմս ելաւ աղբատ երիտասարդու հիի մը դագաղը:

Այչէն ալ առ յատ էտ բամբուած էր այս աշխարհէն այլ եւս... երբեմնի երջանիկ բոյնի մը վերջին խլիպակն էր ան աչքերուս սուղեւ:

Բժշկական կեանքիս մէջ հանդիպած առաջին թոքախտաւոր հիւանդը, մեռած էր առաջին տեսութեանս յաջորդօրն իսկ:

Այն օրերուն, կեանքին ու ասպարէզիս մէջ երիտասարդ ու խտեցի ծառայել այդ ախտէն վարակուած դժբախտներուն դարմանումին:

Այչէին մա էն վերջ, փարեցայ ինձի վստահուած տասնըչորս թոքախտաւորներու փրկութեան գործին: Այդ տասնըչորս երիտասարդները, որոնք մահուան պատապարտուած դժբախտներ էին կ'ապրին մինչեւ հիմա, մասամբ թեթեւեցնելով առաջին անգամ տեսած թոքախտաւորիս, Այչէին, կանխահաս մահուան կսկիծը:

Ինքզինքս հպարտ կը զգամ այդ տասնըչորս երիտասարդներուն ազօթքովը, որովհետեւ կը հաւատամ թէ երիտասարդ տարիքի մէջ մեռնելէ աւելի վշտառիթ ու սարսափելի բան մը չի կրնար գոյութիւն ունենալ այս անցաւոր աշխարհին մէջ:

Տօք. ԼԵՒՈՆ ԴԱՆԻԷԼՍԱՆ

5 Մայիս 1934
Գ. Գիւլի Միւհիւրսուր ցաւ.

ԲՃԻՇԿՆԵՐՈՒ ԱԼՊՈՄԸ

Տօք. Բիզանդ Տօնիկեան
Շիշի Պօսօնքի սրահոն 228
բժիշկ ամերիկեան հիւանդանոցի
Հեռ. 40847

Տօք. Արամ Օսպալսեան
Ֆերի գիւղ Քիլիստ արհար
փողոց թիւ 45

Տօք. Սարգիս Նահապետեան
Պաքրբէոյ Սրամալու հասէսի
թիւ 81 Հեռ. 16-93

Տօք. Հայկ Նազարեան
Պաքր գիւղ Հուպան փողոց 12
Հեռ. 16-24

Տօք. Գարուբին Արապեան
Էսիբն գաբու, Այի Եօրկի
թիւ 58

Տօք. Երանդ Արապեան
Գ. գիւղ Ալքր Եօլ ազր հանրի.
կայան թիւ 155
Հեռ. 60497

Տօք. Յօրօզեան
Բերա Էլմա սաղ Ս. Յակոբ
արարէլերի թիւ 33
Հեռ. 43651

Տօք Արա Նուսեան
Բերա Մէքէպ փողոց թիւ 35
Հեռ. 40843

Տօք. Ա. Միմիեան
Կ. Սարայ Թօփալեանի դէմ
Սուքերազի փող. թիւ 19
Մայր արարման 1
Հեռ. 42934

Տօք. Արամիր Տէօփուկեան
Բժիշկ իսպաղան հիւանդանոցի
Թագսիմ Եօլաբդնի Ֆաից փող.
թիւ 1

Տօք. Կ. Պետրոսեան
Սկիւսար Ենասիէ Չամլընա պօլու
թիւ 5

Տօք. Տանգինեան
Բանկայթի Համամ Էրկէնէօն հաս.
թիւ 20
բժիշկ Ազգ. Հիւանդանոցի

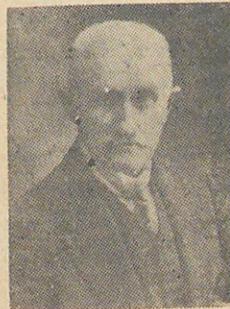
Տօք. Պապիրկեանեան
Բանկայթի խալաֆեար Կազի
թիւ 101 Հեռ. 43115

Տօք. Լեւոն Աւետեան
Էրէն գիւղ Ֆրան փողոց 13
Հեռ. 52-186

ՀԱՅԵՐՈՒՆ ԴԵՐԸ

ԹՈՒՐՔԻՈՅ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԻՆ ՄԷՋ

Մենք՝ Թրքահայերս այն խոր համոզումը ունինք որ այս երկրին՝ Թուրքիոյ համար անտեսապէս օգտակար տարր մը եղած և գնահատելի ծառայութիւններ մատուցած ենք:

Արսաէս Գարաբեան

Ասիկա՝ լոկ մեր ազգովին կազմած գաղափարը չէ. մեր հայրենակից Թուրքերը և նոյն իսկ օտարները կը վկայեն իրենց գրութիւններովը մեր աշխատատէր, գործունեայ և բանիմաց համայնք մը ըլլալը կը հաստատեն:

Ճէվաէթ փաշա, իր տասը հատոր Օսմանեան Պատմութեան մէջ կ'ըսէ.

«Օսմանլըլարըն ումուրը մայիլէփի Բեաֆեքքեն Էրմէնիլէրին էլինաէ պուլունմալլա, անլէր պու ճիհէթլէ հրուսէնք մէնաֆիի հիւքիւմէթ օլուր.

լար ըսը:»

Իբր ժամանակակից մտաւորականներէ վկայութիւն, յիշենք քաղմահմուս հրապարակագիր և երեսփոխան Ճէ-

լալ նուրի պէյնի իր «Թ» րիսը Իսթիքպալ» գիրքին մէջ
Հայոց մասին յայտնած գաղափարը .

« Էրմէնիլէր կայէթ չալըչկան կայեուր . իշթէ միւ-
թէճասըր վէ միւթէչէպպիւս , բէֆ կիւզէլ պիր քավմ տըր ,
վէ Միլլէթը Օսմանիէ իշուէն էլզէմ պիր ունսուր տըր » և
մեր տնտեսական կարողութեան մասին սակաւին ուրիշ
ի՛նչ գրուատալից խօսքեր :

Եւ իբր նմոյշ , օտարներէն յիշենք նաեւ ֆրանսացի
արեւելագէտներէն Մ . Տիւօրիէի սա յայտարարութիւնը .

« Կ'ըսեն թէ ինչ որ Զուրիցերիացիներն են Արեւմուտքի
մէջ , նոյնն են Հայերը Արեւելքի մէջ : Բայց աւելի արդար
Հայերը նմանցնել Հօլանտացիներուն , որովհետեւ անոնք
ուշին հօլանտական յարատեւ գործունէութիւն , հարստու-
թեան ախրանալու ուժով ձգտում և արտաքին փայլի ար-
համարհանք : »

Անվիճելի է որ Հայերս վաճառական և ճարտարագործ
համայնք մը ըլլալով , կարեւոր դեր մը կատարած ենք
Թուրքիոյ տնտեսական կեանքին մէջ և ասիկա ո՛չ թէ
անոր համար միայն որ՝ մենք գործնական բնատուր յատ-
կութիւններով օժտուած ենք , այլև որովհետեւ այս երկ-
րին մէջ քաղաքական պաշտօնէութիւնը և զինուորական
ծառայութիւնը Իսլամներու յատկացուած էին Հայերը՝
իրենց գործունէութեան ասպարէզ արճեսան ու առևտուրը
ուշէին : Եւ այս երկու ճւղերուն մէջ Հայերը՝ օսմանեան
հպատակներէն ամէնէն ճարտարն ու ձերներէցը ըլլալով ,
ասիական Թուրքիոյ մէջ մանաւանդ , ճարտարագործութիւն
և վաճառականութիւն իրենք գրաւած էին :

Եւ զիսելի է որ՝ միայն Թուրքիոյ մէջ չէ՛ որ Հայերը
առևտուրով զբաղած և կարեւոր դիրքեր գրաւած են :
Օտար երկիրներու մէջ ալ այսպէս եղած է : Իւ ասոր ալ
պատճառը ա՛յն է որ՝ Հայուն կարելի չէր հողատէր դառնալ
և երկրագործութեամբ պարտապիլ , առևտուրն եղած է ապ-
րուտի միակ միջոց : Եւ Հայերը վաճառականութեան մէջ

գարգանալով , Հոլանտայէն մինչև Հնդկաստան յարաբե-
րութիւն հաստատած և Արեւելքի ու Արեւմուտքի միջև
գործօն միջնորդներ եղած են :

Պատմութիւնը կը հաստատէ թէ բազմաթիւ Հայեր ,
1239ին Թաթարներու երկիրը անցած և Աժտէրխանի կողմը
բնակութիւն հաստատած էին : Բայց հոն չկրնալով ապրիլ ,
ձենովացոյ պաշտպանութեամբ Խրիմի Քէֆէ քաղաքը գաղ-
թեցին : Եւ այդ առեւէն՝ Քէֆէի հայ վաճառականները
կ'երթեւեկէին ձենովական նաւահանգիստները : որոնցմէ
մէկն էր Պոլսոյ Ղալաթիաարուարձանը :

Պատմութեան մէջ յիշուած է թէ 16 Օին Լէմպէրկ (Լե
հասան) գաղթող Հայեր , կրօնական հալածանքէ նեղուած ,
կը ստիպուին ցրուիլ Եւրոպայի մէջ , ու կ'երթան կը հաս-
տատուին Վինետիկ , ձենովա , Միլանօ , Բատուա , Մարսիլ-
իա , Ամսթերտամ որ , մինչև 1790 Հայերուն առևտրական
կեդրոնը կ'ըլլայ :

Թէ հայ վաճառականները Պարսկաստանի և Ռուսիոյ
մէջ իրենց առևտրական գործունէութիւններով նշանա-
կելի հանդիսացած են ասիկա հաստատուած իրողութիւն
մըն է :

Այսպէս բացայայտ է որ՝ մենք սակաւին շատ մօտա-
ւոր անցեալին , տնտեսական ուժով ազդակ մը եղած ենք
մեր երկր ն տնտեսական կեանքին համար . բայց արդի սե-
րունդը , ըլլայ հայ , ըլլայ թուրք անզիտակ է մեր կատա-
րած դերին , և ասոր պատճառը այն է որ մեր երկրին
պատմագիրները տնտեսական գործերուն տեղ չեն տուած
իրենց երկասիրութեանց մէջ : Եթէ անոնք , քաղաքական
դէպքեր ու պատերազմներ յիշատակելով և բււրաւոր մարդոց
կորուստ պատճառող անձանց անունները արձանագրելով
մէկտեղ , արուեստով ու վաճառականութեամբ հայրենիքը
չէնցնելու , հարստացնելու աշխատողներուն գործերն ու
անուններն ալ յիշած ըլլային , ապահովաբար արդիւնաւոր

զործ մը կատարած և ատով անուղղակի հայոց ունեցած դերն ալ վեր հանած պիտի ըլլային :

Այս մասին, մեր թուրք պատմիչները շատ ժլատ գրտնուած են մասնաւորաբար Հայերու նկատմամբ: Օրինակ, Օսմանեան նոր պատմութիւններէն «Օսմանլը թարիիք»ին հեղինակ Ահմէտ Բասըմ Ալէմտարի(*) մասին խօսած ատեն կ'ըսէ. — «Վէ ալէմտարըն սարրաֆը Մանուկ էմվալ վէ էշեսարընը այարաք Բուսեալուլարա տէխալէթ էթտիլէր:» (Գ. հատոր էջ 1572) եւ գիտէ՞ք թէ ո՛վ էր թուրք պատմագրին յիշած այս Մանուկը :

— Այս Մանուկը, նշանաւոր հայ վաճառական Մանուկ Պէյ Միրզաեանն էր, Ռուսնուզի մէջ կուսակալ Ալէմտար փաշայի մտերիմը, որ անոր սպանուելէն վերջը Պուքրէշ հաստատուած և, 1812ին, Ռուսիոյ և Թուրքիոյ միջեւ կնքուած հաշտութեան դաշն օգրին խմբագրութեան մէջ մեծ դեր կատարած է :

Այս մասին մեր թուրք պատմագիրներուն զանցառութիւնը վեր հանող աւելի ուշագրաւ պարագայ մը յիշենք :

Մենք՝ Հայերս այնպէս իմացած էինք որ Պէզճեանն Սազէզ Յարութիւն Ամիրա Սուլթան Մահմուտի մտերիմը եղած ու անոր մասնաւոր շնորհքները վայելելով մեծապէս օգտակար եղած է. թէ պետութեան և թէ իր պատկանած համայնքին: Մենք այնպէս հաւատացած էինք որ Սազէզ Ամիրա, 1812ի Թուրքեռուս պատերազմին հնարամտութիւն մը ըրած. «մեթալիք» զրամը կոխել տուած և ատով Ռուսիոյ պահանջած պատերազմական տուգանքը վճարելով երկիրը մեծ բեռէ մը ազատած է :

Ասիկա իրականութիւն էր: Բայց մենէ շատեր ատիկա

չափազանցութիւն կամ սխալ կը կործէին, տեսնելով որ ո՛չ ատանկ կարեւոր գործ մը, ո՛չ ալ Սազէզ Յարութիւն Ամիրային անունը Օսմանեան Պատմութեանց մէջ չէին յիշատակուած: Գոնէ մենք՝ մեր կարգացած մէկէ աւելի պատմութեանց մէջ անոնց չէինք հանդիպած. մոռայն կը յիշենք թէ տեղ մը Սուլթան Մահմուտին վրայ խօսուած ատեն, «Արթին»ի մը յիշատակութիւնը եղա՞ էր :

Բայց Սազէզ Յարութիւն Ամիրայի մասին մեր այդ լըսածը, ու այ կսերպով անոր՝ այս երկրին մեծ ծառայութիւն մը ըլլալովը քանի մը ամիս առաջ հաստատեց պաշտօնական բարձրաստիճան անձնաւորութիւն մը՝ Բարիդի Օսմանեան նախկին դեսպաններէն, Միւլիը Փաշա Պոլիս հրատարակուող ձիւմնուրիէք թերթին մէջ սա տողերը գրելով. —

«Տարբնանէ սարրաֆը Արթին քի, իքինճի Սուլթան Մահմուտուն էմինի վէ մուհիպպը հասսը իտի, բատիշահա վէ տէօվլէթ ու մէմլէքէթէ տէյէրի Նըզմէթլէր էթմիշ, վէ էզ ճիւմլէ էտիրնէ մուսալլահասընտան սօնրա, Բուսեաեա վէրմէյի թաահիւտ էթթիյիմիզ թազմինաթը բէք տար վէ սըքընթըլը զամանըմըզտա վատէսինտէն էվվէլ վէրմէնին չարէսինի պուլուպ Բումէլինին մուհիմ բարչալարը տիւշմանըն իշղալը ալթընտան քուրթարըլմըշ ըար: »

Եւ Միւնիւր փաշային չարէ ըստը. մեր իմացած «մէթալիք» զրամ կտրելու միջոցն էր, և ատանկ հնարամտութիւն մը կը սպասուէր Սազէզ Ամիրայէն, քանի որ անիկա պէզճի մը տղայ խաղէզի արհեստէն առաջ գալով, անա՛նկ ատեն մը կրցած էր Հնդկաստանի հետ զրամական յարաբերութիւն հաստատել :

Կը պատմուի թէ չարամիտներ կը զրպարտէին Ամիրան, և ազգօգուտ ու բարեպատակ հաստատութեանց համար անոր առատաձեռնութեամբ նուիրած գումարները ինքը՝ Փաղեսանոցի տնօրէն ըլլալով, ի վնաս պետութեան չին սծ

[*] Ալէմտար, Բուսնուզի կուսակալ, Սալթան Մալսաբա Գ. քաղնկէց բնէլով, Օսմանեան գահուն վրայ բարձրացուց Սալթան Մանուկ Բ. [1808] եւ իրեն ալ ասկէ ծագած խոսովութեան մէջ սպաննուեցաւ :

հարստութենէն կ'ենթադրէին: եւ սակայն իրողութիւնը այն է որ Սաղէզ Սմիրա իր այս բարձր դիրքէն օգտուելով, զբրամական գործանութեան օրինաւոր միջոց մը գտած և անով հարստացած էր:

Փողերանոցը այն ատեն 20 դրուշի «բուպիէ» ոսկիներ կը հանէր և այս դրամը Հնդկաստանի միլիոնաւոր իսլամ ժողովրդոց քով մեծ յարգ ունէր և հոն 25 դրուշ կը բռնէր. իբրև տարիւլսէլաֆէթի դրամ: Յարութիւն Սմիրան հոս հրապարակէն ոսկի ժողուելով փողերանոցին մէջ «բուպիէ» կը կտրէր և Հնդկաստան զրկելով հարիւրին քսան շահ մը կ'ընէր:

Միւնիւր փաշա, Թուրքիոյ Հայերուն մասին գրած իր այս յօդուածին մէջ, կը յատնէ թէ փողերանոցի սարքաֆութեան վաստարանի ճարտարարուեստի, և երկաթեղէնի շինութեանց մէջ, Հայերը կարեւոր ծառայութիւններ մատուցած, հիւսուածոյի գործարաններ, խաղախորդարան, հանքեր և շոգենաւային ընկերութիւն հիմնելու և վարելու գործը հայ երեւելիներու և հարստներու յանձնուած էր:

Միւնիւր փաշա, ձիւմհուրիքի մէջ հրատարակած իր յօդուածաչարքի կարգին, գրած էր երկու պատկերներ և անոնց ներքեւ սա յիշատակութիւնը ըրած էր.—

« Օսմանլը տէօլլէթինէ հըզմէթ էտէն էրմէնի բիճալընտան Հէթիմպաշը Տօքթօր Մանուէլ Շաշիան, Սատուզամ Բէշիտ փաշանըն ֆրանսըզճա հօճաը վէ պաշքեաթ իպի հօճա Ակոր Կրճիկեան էֆէնտիէր »

Անկասկած ո՛չ միայն մեր թուրք հայրենակիցներուն, այլ և մեր մէջ շատերու անձանօթ է այս Լօճա Ակոր Կըրճիկեանը: Այս Հայը՝ խորհրդականն էր թուրքիոյ մեծ վեզիրին՝ Բէշիտ փաշային և Յակոր Կրճիկեանի ունեցած դերը վեր հանելու համար երկու սոցով ներկայացնենք Բէշիտ փաշան:

Մուսթաֆա Բէշիտ Փաշա (1798-1858) ներքին գործոց

մէջ կարեւոր պաշտօններ վարելէ ետքը, արտաքին գործերով զբաղած երեք անգամ Բարիդի և երկու անգամ Լոնտօնի ղեսպանութիւնը բրած, երկու անգամ արտաքին գործոց նախարար թեան պաշտօնին կոչուած և հինգ անգամ Սատրազամ եղած է: Բէշիտ Փաշա՝ իր ատենին Թուրքիոյ ազատական և բարենորոգչական շարժումին պարագլուխն էր և իրեն խորհրդական ու գործակից ունէր Յակոր Կրճիկեանը հետեւեալ պարագաներու մէջ:

Բէշիտ փաշայի երկրորդ անգամ Բարիդի ղեսպան կարգուած պահուն Յակոր Կրճիկեան ընկերացած է անոր իբր Փաշային սղոց դասատուն: Ու յետոյ Բէշիտ փաշայի առաջարկով Բարիդի օսմանն ան ղեսպանատան երկրորդ թարգման նշանակուեցաւ: Յակոր Կրճիկեան, Բարիդի մէջ ստուճանասիրեց ֆրանսական կեանքը, իբր քաղաքական մարդ, թափանցեց պետական-վարչական կազմակերպութեանց ոգւոյն. ինչ որ կէտ նպատակին էր իր մեծանուն պաշտպան Բէշիտ Փաշային: Երբ Բէշիտ փաշա Լոնտօնի ղեսպան անուանուեցաւ, Յակոր Կրճիկեան առաջին թարգմանի պաշտօնով Անգլիա տեղափոխուեցաւ: Ու գործակատարի հանգամանքով, Լոնտօնի Օսմ. ղեսպանատան գործերը վարեց, երբ Բէշիտ փաշա Սատրազամութեան պաշտօնին բարձրանալով Պոլիս դարձաւ:

Շէշիտ փաշա, 1847ին, Լոնտօն գնաց և, Սուրիան գործաւելով իր ձեռքին մէջ պահող եգիպտոսի իտիվ Մէհէտ Ալի փաշային ղէմ, յաջողեցաւ Թուրքիոյ հողային ամբողջութիւնը պահպանելու նպատակով, Անգլիոյ, Աւստրիոյ, Ռուսիոյ, Բրուսիոյ և Թուրքիոյ միջեւ համաձայնութիւն մը կնքել: Յակոր Կրճիկեան Պոլիս բերաւ այդ համաձայնագրին օրինակը, և իրմէն քիչ յետոյ հասաւ նաև Բէշիտ փաշան և ստանձնեց արտաքին գործոց նախարարի պաշտօնը:

Բէշիտ փաշա, 1841ին, Բարիդի ղեսպան կարգուեցաւ.

և 1843ին Պոլիս դարձաւ իր հետ առնելով Յակոբ Կրճիկեանը, որ ասկէ զատ, Շէքիպ էֆէնտիի և Սարիմ փաշայի արտասովոր զեպպանութեանց ընկերացած էր Վիեննա, Բարիզ և Լոնտոն:

Սատրպամ կ'անուանուի Բէշիտ փաշա 1846ին. և Յակոբ Կրճիկեան թարգման կը կա գուռ և իր այս պաշտօնին բերումով կ'ըլլայ անոր խորհրդականը վասնզի իրապէս եւրոպական զարգացմամբ գրեթէ առաջին օսմանեան պատօնատարն էր անիկա:

Բէշիտ փաշայի այս պաշտպանեալը 1855ին կը դռնենք Բարիզ, Օսմ. Դեպպանատան Խորհրդականի պաշտօնով, ուրկէ յետոյ Պոլիս գտնալով կը վարէ ուրիշ պատօններ և իր մահուան տարին (1865) անգամ էր Քաղաքադիտական ժողովին:

Եւ ուշագրաւ է թէ՛ յնչպէս որ Բէշիտ փաշա իրեն խորհրդական ընտրած էր Յակոբ Կրճիկեանը անոր աշակերտներն ալ Ալի և Ֆուատ փաշաները իրենց խորհրդական ու մտերիմ ըրած էին Տօքթ. Սէրվիչէնն ու Տօքթ. Բուսինեանը: Ասոնք Բարիզ, իրենց ուսանողական շրջանին, թուրքիոյ պետական վարիչ ուժը ըլլալու սահմանուած այդ երկու բարձրաստիճան պաշտօնատարներուն հետ մտերմութիւն և յետոյ, Պոլիս, պաշտօնով ու ընկերական յարաբերութիւն հաստատած էին: Ասկէց զատ Տօքթ. Սէրվիչէն անձնական բժիշկն էր Ֆուատ և Ալի փաշաներուն. իսկ Տօքթ. Բուսինեան Ֆուատ փաշայի ընտանիքին բժիշկը, զրած է Արշակ Ալպոյաճեան Ազգային Օսմանալու թեան յիսնամեայ տարեդարձին առթիւ իր բրած կարեւոր մէկ ուսումնասիրութեանը մէջ (1910ի Այդ. Հիւանդանոցի Տարեցոյց):

Եւրոպայի և մասնաւորաբար Անգլիոյ հետ, թուրքիոյ արտաքին վաճառականութիւնը իրապէս 1830էն ետքն է որ կը սկսի: Այդ թուականէն առաջ, ժողովուրդին սննդեղէնը տեղւոյն վրայ կ'արտադրուէր. իսկ հագուստի այն պատ-

քրեը որոնք երկրին մէջ չէին պատրաստուեր մեծ մասամբ Հնդկաստանէն կը ներածուէին: 1770ին Էլպիսէ Նիզամնամէսի մը հրատարակուած է. որուն մէջ կը յիշուի թէ.

« Խառմէ վէ էսնաֆ պիր զամանտան պէրի րէճալը տէօվլէթէ մահսուս օլան կիրանպահա քիւրք վէ չիչէքլի գաֆթան վէ էնթարի վէ շալ վէ սայիր «Էլպիսէյի Հինտիյէ» կիտիքլէրի վէ պու սէպէպտէն նաչի քաղանտըքյարը փարա սիւսլէրինէ եէթմէտիյինտէն ճէրըր մէնաֆը զըմըն տա. խիլաֆը րիզա հարէքեաթա ճիւրաթ էթտիքլէրի, էսնաֆըն պու սիւս պէլասըլա պօրճա կիրտիքլէրի, Տէրասատէթտէն Հինտիթանա բէք չօք փարա կիթտիյի, վէ պուսնըն Տէօվլէթը Ալիյէճէ զարարը օլտուլը անյաշըլարաք Խալլիս »

Էսնաֆներուն կ'արգիլուի հնդկական ծանրադին ապրանքներ հագնել և կը պատուիրուի Պոլսոյ և Անգարայի շալ. Պրուսայի գութնու. Շամի ալաճա Համայի գոտի և այս կարգի տեղական ապրանքներ գտնել: Եւ թէ տեղական այս ապրանքներուն վաճառումը, և թէ Հնդկաստանի հետ վաճառականութիւնը մեծ մասամբ Հայերը կ'ընէին: Անոնց մէջ անուանի էին. —

Սեղբոս սարաֆ, ակնցի Երեւաննց հաճի Սեղբոս Մանուէլեանը պաղիրկեան պաշի Պոլսոյ մէջ իր առնին ամէնէն մեծ առեւտրականն ու հարուստ հայը:

Ակնցի Եագուպ ալան, որ իր առեւտրական ընդարձակ գործառնութեանց համար, արքունի վաճառապետ կոչուած է: Պօզոս Ղազար ու Ասլան ամիրաները, Պաղիրկեան Պաշի կոչուելու աստիճան կարեւոր առեւտրական գործառնութիւններ ունէին:

Ամասիացի Մանուկ օղլու կարապետ, որ դրամական և առեւտրական ճիւղաւորուած գործառնութիւն ունէր, իր վաճառարարձ նաւերը կ'երթեւեկէին Խրիմ և Ռուսաստան: Եւսուֆ Չէլէպի, Պոլսոյ ժամացոյցի վաճառականու-

թեան հիմնադիրը, որ մեծ հարստութեան տիրացած և կարեւոր գիրք մը շինած էր, առաջին անգամ ինր բերել տալով հնչուն ժամացոյցները Եւրոպայէն և գլխաւորաբար Անգլիայէն:

Երկու դար առաջ, Թուրքիոյ վաճառականութեան մէջ Հայոց գրաւած կարեւոր գիրք կը հաստատեն նաեւ Ք. Զիկուրայի յունարէն «Ասեւար Ընդհ. Պատմութեան» մէջ գրքուած սա տողերը. —

« Բ. Դուռը, Ռուսիոյ հետ Քայնարձայի մէջ 1774ին կնքուած դաշնագրով, ի մէջ այլոց իրաւունք տուաւ որ Ռուսիա պէրաթը հիւպատոսներ ունենայ Արեւելքի նաւահանգիստներուն մէջ, որպէսզի սա նք և իրենց պաշտօնակաները ամենայն ազատութեամբ գործեն: Սուլթան Ալիմ Ք. օրով Բ. Դուռը գուշակեց Քեսար այս պէրաթներուն ուր նք յետոյ Ֆրանսայի, Անգլիոյ Աւստրիոյ և Հոլանտայի հիւպատոսներուն ալ արուեցան: Թարգման Տիմիթրի Սուզիլիսի առաջարկով հիմնուեցաւ Յոյներէ և Հայերէ բազկացած Ասեւարական Սենեակ մը, որ Ֆէրմաններու պէրաթներ տուաւ օսմանցի հպատակներուն և որոնք կարգ մը անձնաչորհումներ վայելելով խառան տալէ զերծ մնացին:»

Թուրքիոյ առեւտրական պատմութեան մէջ, 1790էն 1830, հայ երեւելի վաճառականի մը անունին չենք հան գիպիր: Այն ատեն, Թուրքիոյ վաճառականութիւնը ներքին էր և Հայերը այս գործով կը զբաղէին, ու համեստ գործունէութիւն մը միայն կրնային ունենալ:

Սուլթան Համիտ Ա.ի օրով, 1774ին հրատարակուած է «Էյպիսէ Նիզամնամէսի» մը ուրկէ կը տեսնուի թէ այն ատենները Թուրքիոյ ժողովուրդը ևւրոպական կերպակ զգեստ չէր հագներ: Հարուստները հնդկական սուղ հիւսուածոններ, իսկ միջակորեարը՝ Պոլսոյ և Անգարայի շալ, Պրուսայի գուլթնու, Շամի ալաճա Համայի գոտի կը հագնէին:

Թուրքիոյ ծովային վաճառականութիւնը 1830էն ևս քն

լ որ կը սկսի, և այս թուականէն ետք Հ յերը առեւտրական տուներ կը հիմնեն Անգլիոյ և գլխաւորաբար Մանչէսթրի մէջ:

Այդ միջոցին կարեւոր գործունէութիւն և անուն ունեցող հայ վաճառականներէն կը յիշուին Աթթար Յովսէփ որ Սվազի մէջ առեւտրական ընդարձակ գործառնութիւն ունեցած է. Գարապաշեան՝ առեւտրական ամէն տեսակ գործերու ձեւնարկած, Տարէնտէցի Հայրապետ Շամլեան՝ որ առաջին անգամ ըլլալով Սվազի մէջ հիմնած է չուխայի գործարան մը և յետոյ Պոլսոյ մէջ բացած է սեղանաւորական մասնաձիւղ մը:

Ակնցի սեղանաւորներ, 1790էն 1830 և անկից այ առաջ, փոխատուութեան, փոխանակութեան մեծ գործառնութիւններ ունեցած և իրենց կարեւոր գիրքեր շինած են Ասոնց կարեւորութիւնը վեր հանելու համար յիշենք թուրք պատմագրին սա տողերը. —

«... քիմի բիւթպէսի նէ իմիպարէն, վէլիսթրը գալմասըն վէ կախոտ այէյնէ սէօղ սէօյլէմէսուն միթէյասարըլյա մէճալիսը մէջվէրէթէ տօլտըրըլան բիճալ՝ ետարը տէօլլէթին իֆշասընտարի մազարաթը դէրք իթմիէյէրէք չունա պունա սէօյլէմէլէրի վէ հաթթա. օ զէմանտա պիլէ պէօյիք բիթէպէլուլէրէ մասալլաթ օյան սարաֆ մազուլէսի բիմսէլիէէ աչրմալարը տա Պապը Ալիի այրըճա միշթիւլթա կիրիֆթար էսիեօրտու:»

Իւրձեալ, ինչպէս գիտենք Յունաստանի ապստամբութիւնը ծագեցաւ 1825ին և այս գործին մէջ մեծ դեր կատարեց Հելլէններու «Էթէրիա» դադանի կազմակերպութիւնը: Ասիկա իր թղթակցութեան մէջ կը գործածէր ծածուկ բռներ, ինչպէս Պատրիարքին՝ ծերուկը, Իսլամներուն՝ օտարական, Պուլկարներուն՝ ծոմապահ, Անգլիացիներուն՝ երկաթ, իսկ Հայերուն՝ մեծահարուստ անունը տուած էին: Սեղանաւոր ամիրաները այդ անունը շահեցուցած են Հայերուն:

Պէղծեան խաղէզ Յարութիւն Ամիրային գրած զիրքը ծանօթ է. անկէց առաջ եկած են մեծ գործառնութիւն և աղղեցութիւն ունեցող ամիրաներ: Ասոնց մէջ կը յիշուի սեղանաւորներու պետ Ղազար Ամիրան որ մեռած է 1763ին:

Երբ Ալզ. Հիւանդանոցը կը հիմնուի 1833ին, անոր վերին տեսչութիւնը և բարւոք կառավարութիւնը կը յանձնուի սեղանաւոր տասը ամիրաներէ կազմուած վարիչ մարմնի մը. որոնց մէջն է սարրաֆյար քէթխիւտասը ձանիկ Ամիրան:

Ալզ շրջանին, սեղանաւոր ամիրաներէն զատ, հրապարակ կ'ելլեն ճարտարապետներ և Հիւանդանոցի մասին նախանձոտ գործունէութիւն մը կը սկսի այդ երկու գասս կարգի ամիրաներուն միջև:

Ճարտարապետ Պալեանները ծանօթ են, և անոնց անունը պիտի յիշուի ա'յնքան ատեն որքան կանգուն կը մնան անոնց կառուցած հրաշակերտ պալատները: Արքունի ճարտարապետներուն մէջ կը յիշուի նաեւ Աէ. վէրեան Յովհաննէս Ամիրան: Ճարտարապետ ամիրաներէն զատ, մեծ դեր ու զիրք ունեցած են ճարտարագործ Տատեանները և ուրիշներ:

Թուրքիոյ ճարտարարուեստին մէջ, Հայոց մատուցած ծառայութիւնները բացորոշ են: Տատեաններու մասին հարեւանցի գաղափար մը կու տան մեզի Գանձարանէն քաղուած սա տողերը.—

« Յովհաննէս պէյ Պէյ Տատեան ծնած է Պոլիս Նզատւրը դիւզը: Ծատ հիմնաւոր ուսում առած է նախ յոյն քանայէ մը, յետոյ Վենետիկի Մխիթարեաններէն: 1814ին կը մտնէ արքունի վարձարանը, 1820ին վերատեսուչ կը կարգուի Պէյքօզի թուղթի գործանանին, վեց տարի վերջը էյուպի մանածի գործարանին: 1832ին ալ կը կոչուի Աղատւրըի վարձարանի վերատեսչութեան: Յովհաննէս պէյ մեծ ծառայութիւններ մատուցած է պետութեան, շատ գիտական

նորութիւններ առաջին անգամ իր ձեռնով մտած են Թուրքիա:»

Եւ Տատեան Յովհաննէս պէյի խնդրանքին վրայ չէ՞ որ Սուլթան Մէճիտ հրամայած է օրական 37½ օխա հաց և, ուրիշանգամ, 15 օխա միս պարէն յատկացնել Ալզ. Հիւանդանոցին:

Հայ վաճառականներու 1830էն վերջի շրջանին ունեցած գործունէութեան վրայ խօսելէ առաջ, սեղանաւոր ամիրաներուն գրաւած զիրքի մասին գաղափար մը տանք, Ահմէտ Բասիմ պէ ի Օսմ. Պատմութենէն քաղելով սա հատուածը.

« «Թանգիմաթ Մէճլիսինին» Տամատ Մէհմէտ Ալի փաշա իլէ սարրաֆ ձէզալիլի օղլը Սկրտիչ արասընտա միւնապաուն ֆիհ օլան մէօնր մէսլէտիւնաէն տօլաեր իհտաս էալիմիլ զէ մէսլէի մէզքիլի միլիթէզմ օլաըզը վէճհէ հայլ էալիլիլի ճիհէթիլ էլզասընա լիւզիւմ կէօրիւմիլիտիլ:»

ձէզալիլիան Սկրտիչ Ամիրա գրամատէր և պետական գործերու յանձնառու Լոնտոն պացած և պետական գանձէն իր պահաջը գանձելու աշխատած էր:

Երբ Թուրքիոյ երոպական երկիրներու հետ տակաւնտեսական յարաբերութիւն մշակելովը սեղանաւորութեան գործը կը բարակնայ ու Ամիրաներ հետզհետէ կը քաշուին յոյն վաճառականներ և Արևելքի ֆրանքները, որոնք հոս արմտիքի ու մանիֆաթուրայի տեսաւորով կը զբաղէին կը ձգեն այս գործը և գրամ կան ձեռնարկներու կը հետեւին: Այն ատեն Հայերուն կը մնայ մանիֆաթուրայի Հըրապարակը և ծովային վաճառականութիւնն ալ սկսած ըլլալով, անոնք յարաբերութիւն կը հաստատեն Անգլիոյ հետ:

Առաջին անգամ Լոնտոն կը հաստատուին Մէրասէտի եղբայր եւր: Ասոնց կը հետեւին Գարամահան եղբայրները, որոնք Տիվրիկէն Պոլիս եկած, Մեծ Ծուկային մէջ խորգա կը ծախէին: Գարամահանները կը խնամիրանան Տատեան Պօզոս պէյի հետ և օգտուելով Տատեաններու եւրոպական համրաւէն ու օսմ. կառավարութեան մօտ անոնց

վայելած վատահոլութենէն, Պոլսոյ մէջ հիմնուած իրենց ատեւարական տունէն զատ, կարեւոր ճիւղ մըն ալ Մանչեսթըր կը բանան:

Գաբամաճեան տունը ճամբոյ կը բանայ: Պոլսէն և Իզմիրէն հայ տուներ կը հաստատուին Մանչեսթըր, 1840էն 1862. Անգլիոյ մէջ մանիֆաթուրայի և երկաթի գործով զբաղող հայ տուներուն թիւը կը հասնի 32ի ու երբ 1870ին Մանչեսթըրի հայոց եկեղեցին կը շինուի, ծախուած 2725 անգլիական ոսկիին կը մասնակցին Գաբամաճեան տունը 205 Եսայիան Եղբարք 140, Էքիզեանք 130, Սպարթալեանք 125 և մնացորդը՝ երեսունը եօթ տուները՝ 90էն մինչև 2 Սթերլին նուիրելով:

Մանչեսթըրի հայ ատեւարական տուներու կեդրոնը՝ Պօլլիան ու Իզմիրն էին: Եղաւ ատեն մը ուր մեծ շուկան խանութներու մէջ, Չաքմաքճըլարի զառիվերին վրայ Սիրքէճի և Ղալաթիա մանիֆաթուրայի, երկաթի ու երկաթեղէնի հարիւրաւոր հայ տուներ ատեւարական կարեւոր գործառնութիւններ ունեցան: Ասոնցմէ ոմանք բացի իրենց վաճառատանց գործառնութիւններէն, ամէն տարի կանոնաւոր կերպով կը յաճախէին Բումէլիի և Անատուլի համալսարանը բանայիրները:

Տեղական բերքերու արտածութեան կարեւոր գործը՝ գրեթէ ամբողջութեամբ հայ վաճառականներու ձեռքն էր և անոնց գլուխը կը գտնուէր Կիւպէնկեանց տունը:

Թուրքիոյ ատեւարական պատմութեան մէջ յիշատակուած է որ՝ հայ գործի մարդիկ, Անգլիոյ հետ ատեւարական յարաբերութիւն չհաստատած, 1839ին, անգլիացի վաճառականի մը ձեռքով Լոնտոնէն բերել տուին նաւ մը, անունը զրին «Էնսէրը Թիճարէթ», որ սկսաւ բանիլ Սեւծովուն մէջ: Քնասուելով Սամսոնի առջև, 12,000 ոսկի հատուցում առին սեփականատէրները, ապահովագրող ընկերութենէն: «Շիրքէթը Հայրիյէ» շոգենաւային ընկերութեան մէջ ալ Հայերը ձեռներեցութիւն մը ունեցած են:

Թրքահայերս՝ վաճառականութեան չափ արհեստներու զարգացման գնահատելի ծառայութիւն մատուց ծ ենք: ԺԹ. դարու սկիզբները Գուզկունճուք, հայ վարպետ մը Էազմույի գիւտար բրած և ատով երկրին մէջ տեղական կարեւոր ճարտարարուեստի մը հիմը դրած է: Հայեր, Թուրքիոյ մէջ շատ մը արհեստ ու արուեստներ իրենց մասնագիտութիւն ըրած են և ոսկերչութեան պէս բարակ արհեստ մը Հայոց սեփական մէկ զբաղումը եղած է:

Այսպէս մինչև Ընդհ. Պատերազմը, թէ վաճառականութեան և թէ ճարտարագործութեան մէջ, հայ գործի մարդիկ, թէ՛ իրենց համար պատուաբեր և թէ՛ երկրին համար արդիւնաւոր դիրքեր զբաւած են: Հարիւրներով կը համըռուին անոնք, որոնց մէջ միայն Իրրանոսէն տունը բազմաճիւղ հսկայ գործառնութեամբ երկրին մատուցած ծառայութիւնը վեր հանել, մասնաւոր ուսումնասիրութեան նիւթ կրնայ ըլլալ և պէտք է որ ըլլայ:

Վաճառականութիւնը, իր լայն ատուժով, երկրի մը քաղաքակրթութեան չափանիշն է: Չէ՞ որ քաղաքակրթ մարդն է որ չի կրնար իր պիտոյքները ինքն իր ձեռքով հողայ, և կը հարկադրուի փոխանակութեամբ զանոնք լըրացնել: Փոխանակութիւնը իր մեծ չափով վաճառականութիւնն է: Վաճառականը՝ երկրին քաղաքակրթութեան ծառայող գործաւոր մըն է: Վաճառականն է որ հողագործին բերքն ու ճարտարագործին արտադրութիւնը երկրին մէջ սպառող հանրութեան տրամադրելով կամ օտար երկիրներու ծախելով, անոնց արժէքը կը բազմապատկէ. ասով կը շահի ինքը, թայց երկիրն ալ կը հարստացնէ:

Ներկայ գրութեան մէջ, շատ պակասներ կան, բայց մեր նպատակը Թրքահայոց իր սեղանաւոր կամ իր վաճառական ունեցած գործունէութեան պատմութիւնը գրել չէր: Ասիկա շատ կարեւոր և շատ ալ պիտանի գործ մըն է, զոր կ'արժէն կատար անել կարելի եղած կատարելութեամբ:

ԱՐՏԱՇԷՍ ԳՍԼԱԳՃԵԱՆ

ԲՃԻՇԼԵՆԵՐՈՒՆ ԱՆՊՕՄԸ

Տօք. Զ. Խարխուրի
Բնակարան Թագլիմ Զամպաֆ
փող. 11 դարձանասան Էմիճեօնիս
հանրակառֆի կայան

Տօք. Տ. Պահէպանեան
Սամաքիա Սալու Մանասր
118

Տօք Պ Մարյան
Բարաֆէոյ ժամացոյցին եղ
հախկին ձեճիօ հաւարանին վայ

Տօք. Ն. Մեհրիբեան
Պեհիկբաւ քրամվայ հաստիս
քի 4

Տօք. Հահնագար
Սիբեճի Բալլի խան
բժիշկ Ազգ. Հիւանդանոցի

Տօք. Հ. Զայեան
Արնավուս գիւղ քրամվայ հաս. 95
Հգո. 36-51

Տօք. Ալլահիբեան
Բանկայքի Սիբայի օճախի ղեմ
քի 195 հեռ. 40325

Տօք. Պ. Գիւլիբեան
Գ. գիւղ Գասիճէ փող. 4
Հեռ. 60048

Տօք. Հ. Գարիբեան
Սիբեճի Մարտիսէ հաս. քի 26

Տօք. Օ. Գարիբեան
Սիխսար Արայ գաւե բալար
փող. քի 15

Տօք. Պալապան Վահրամ
Սամաքիա Հանի գասրն այամհնայի
ղեմ

Տօք Զ. Տեօվլեբեան
Գ. գիւղ Սարգ աղան
շէֆեճի պաֆայ քի 7 հեռ. 60074

Տօք. Պալբեան
Բերա Մեֆթայ փող 17 հեռ. 43115

Տօք. Սեպուհ պէյ Իւքիմեան
Սիխսար Իհասիլէ
Եազմանի Շէֆեճ փող. 12

Տօք. Վ. Գարամանեան
Բեհիկ խիկել հաստիս 39

Տօք. Հ. Փէսիմալեան
Պաքր Բէոյ Սքանալու հաստիս
հեռ. 16-76

ՊՈԼՍԱՅԱՅ ԵՐԱԺՅՏԱԿԱՆ ՏԱՐԻՆ

Ճիգի եւ յանդգնութեան տեսակէտով, աւելի քան ոգևոր ու հարուստ եղաւ անցնող երաժշտական տարին: Անկախաբար դասականացած անուններէն, որոնք պայմանադրական հանդիսութեամբ մը կուզան իրենց անունին ընծայուած համբաւը կրկնել. այս շրջանը մեզ բերաւ մէկ քանի տաղանդներ ու յայտնութիւններ, որոնք ամէն կարելիութիւն կը ներկայացնեն մեր երաժշտութիւնը բեղմնաւորելու համարուն մէջ: Ունեցանք նորանուն բայց խրախուսող երգչուհիներ, շնչուած զարգացումով ներկայացող արուեստագէտներ. երաժշտախմբական փորձեր ու օտար մեծագոյն գործերու նշանակալից կիրարկումը:

Օր. Պապիկեան

Ամէնէն աւելի երգչուհիներն են որ ոգեւորեցին պոլսահայ գեղարուեստական այս շրջանը: Սառնուածքի եւ ուղղութեան տեսակէտով իրարմէ տարբեր. անոնք ունեցան սակայն միութեան գիծ մը երգերու ընտրողութեան մէջ, եւ դրին նոյն հասարակաց հաշակը իրենց սեփական ըմբռնումը արտայայտելու համար:

Անոնցմէ առաջինը. Օր. Տիրատուրեան, որ քնարական

երանգով սօփրանօ մըն է. տուաւ ձայնական յուզումի եւ թրթուուն արտայայտութեան ինքնայատուկ ընդունակութիւններ, որոնք մշակոյթի եւ կազմակերպուած աշխատանքի մը կը սպասեն կատարելութեան բարձրանալու համար:

Երկրորդ երգչուհին, Օր. Նիկողոսեան, որ մեր միակ ֆօնքուայրօն է, ունի զօրաւոր խառնուածք եւ ձայնի ազնուական կերպաս մը, որ գիտէ հպատակիլ զգացումի փոփոխութիւններուն եւ փոփոխութիւններուն դաշնակութեան խորախորհուրդ իմաստին: Ունի երգելու մասնաւոր դիւրութիւն, ուժ եւ տարութիւն՝ որ հազուադէպ ու համակրելի կը դարձնէ իր ձայնը:

Այս շարքին մէջ անկարելի է մոռնալ Օր. Պապիկեանը այդ ուշագրաւ արուեստագիտուհին: Իր երանգաւոր ու խորապէս հկուն ձայնով, քեֆնիֆի անձնական միջոցներով եւ երաժշտական զարգացումի խորութիւնովը՝ ան արդէն իսկ լաւագոյն տեղ մը գրաւած է մեր երգչուհիներու հոյլին մէջ: Իր ձայնը, որ սօփրանօ լեժի մը ամէնէն ապահով ընդունակութիւններուն է տիրացած, կը սիրէ մասնաւորաբար հազագային ամենանորը խաղերը, գոյներու ամէնէն յատկանշական դժուարութիւնները եւ գիտէ մասնաւոր արագութեամբ մը զգացումը խառնել արտայայտութեան պահանջներուն: Ճիշդ չէ այն տեսակէտը թէ իր ձայնին պատիկ տարողութիւնը վտանգ մըն է իր երգին յաջողութեան համար:

Անցեալ տարւոյն մէջ յայտնութիւն մը եղաւ մեզի համար Օր. Ռաֆի-Լուիզ Գարազաշ. որ օփերայի փորձերէ զատ անձնական երգահանդէս մըն ալ տուաւ: Պէտք է խոստովանիլ թէ այս երկու մարզերուն մէջ երգչուհին երեւան բերաւ անժխտելի յատկութիւններ երգելու. զգալու եւ պատկերացնելու. իր հնչեղ ու սրտագին ձայնով, արտայայտելու ազատութեամբ, ելեւէջներու փափկութիւնով. որոնք երգելու փորձառութիւն մը ապահոված են իրեն:

«Իրավիպագ» ի մեծ եղանակը ապացոյց մը եղաւ այս ամէնուն համար:

Նոյնքան տիրական դիրքով մը ներկայացաւ մեզի Օր. Գարիպեանը, բեմական ու քնարերգական տարողութիւնով ձայն մը, նոյն ատեն մշակուած եւ արտայայտուն. որ իր կատարեալ նկարագիրը կը ստանայ մասնաւորաբար տրամադիք ու կէս-դասական յօրինումներու երգեցողութեան մէջ: Հակառակ իր ձայնին զօրաւոր գոյնին, Օր. Գարիպեան կը սիրէ միշտ որոշ դպրոցի մը հպատակիլ ու անհրաժեշտ պարագային մեղմել ու հարուածել այդ ձայնը չվտանգելու համար երաժշտական գործերուն ոճի ամբողջութիւնը: Ունի հաճելի բիանիսի մօներ, բարձր թօներու շեշտակի զարկ մը եւ յստակ հնչականութիւն մը, որուն մէջ բաժին ունի զգայնութեան անմիջական նպաստը:

Տարւոյն ամէնէն զօրեղ փորձը պէտք է նկատել Բրօֆ. Միւհէնտիսեանի նուագահանդէսը. որ նշանակալից յանդէսութեամբ մը ներկայացուց Պէթհօլէնի իններորդ Սէնֆօնին, երաժշտական այդ անհաւասար հրաշակերտը, որ համակրութիւն մըն է հսկայ ձգողութիւններու, — նկարագրութեան, դիւցազներգութեան եւ քեֆնիֆի բարդութիւններու: Համախառն. երգ եւ խմբերգ իրարու կը հիւսուին, ջութակները, լարաւոր թէ շնչաւոր գործիքները իրարու կը միանան ձայներու գլխապտոյտի մը մէջ, եւ երգչախումբը կը դաշնեզէ հրաշայի հանդիսաւորութեամբ մը, մինչ մեներգողները կը միջամտեն ամբողջացնելու համար երաժշտական այդ անհուն բանաստեղծութիւնը: Եթէ նկատի առնենք այդպիսի ստեղծագործութիւն մը իրագործելու համարձակութիւնն անգամ, Պ. Միւհէնտիսեանի ձեռնարկը արժանի պէտք է նկատենք հաւաքական յարգանքի: Որովհետեւ առձեռն տարրերով եւ նուագողներով. մասնակի եւ հատուկուոր խումբերով ընդ առաջ երթալ նմանօրինակ աշխատանքի մը, կը նշանակէ զրահուած ըլլալ բացառիկ ձեռներէցու-

Թեամբ եւ ստեղծագործ ոգիով մը, որ տուաւ ահաւասիկ իր արգասաւոր արդիւնքը Պ. Միւհէնտիսեանի նուագահանդէսով: Լաւագոյն կերպով մարգած մասնաորաբար նուագախումբը, Պէթհօփէնեան ոգին եւ խորհուրդը արժանապէս իւրացուցած, այս անվհատ խմբավարը յաջողեցաւ պատկերացնել իր խումբերուն միջոցով այդ մեծ սէնֆօնիին իւրացուցած տիեզերական գեղեցկութիւնը:

Գարծեալ իրր անձնական աշխատանքի եւ արտադրութեան նմոյշ մը պէտք է ընդունիլ Պ. Էտկառ Մանասի նուագահանդէսը. ամբողջովին կազմուած այս արժանաւոր եւ ամօշտագէտին կտորներէն, ուր այլազան բաժիններ գտանք նուագախումբի, դաշնակի թէ անչատ երգեցողութեան համար: Պ. Մանաս երեւան բերաւ հեղինակելու եւ պատկերացնելու իր ինքնատիպ շնորհը, որով կը սիրէ միշտ իրարու եղբայրացնել դասական ու արդիական հարմոնիները, բեմական ոճն ու ժողովրդային հրահանգները (thème): Մասնաւորապէս իր դաշնաւորած գեղջուկ երգերը եւ մանաւանդ իր այնքան գեղեցիկ Quintettes, զոր կարելի է համանուագի վերածել, անհատական որոնումներու եւ երաժշտաման խորացումի յաջողագոյն երկեր պիտի մնան:

Անհրաժեշտ է յիշատակել տակաւին մեր միակ ջութակի արուեստագէտը, Պ. Ե. Մարկոսեան, որ անցնող տարւոյն մէջ ցոյց տուաւ դարձեալ իր հպտին յարանուն ձիրքերը. ու պատուաւորապէս տարաւ բարդ ու ծանր յայտագրի մը բոլոր յարափոփոխ պահանջները:

Եւ Օր. Մառի Ոսկան յաղթական յաջողութիւն մը պահովեց իր դաշնակահարութիւնովը. ինքզինքը հարկադրելով վերստին իրր տիրական եւ ներքին անձնականութիւն մը: Ջօրեղ եւ զգայուն զարկ մը՝ բիւրեղային վճիռութիւնով, հոգեկան բան մը որ մասնաւոր իմաստ մը կը դնէ դաշնակին վրայ, եւ կտորներուն ոգին մեկնաբանելու առանձին ընդունակութիւն մը Օր, Ոսկանի հիմնական առաքիւնութիւնները կը կազմեն:

Դաշնակի անհատական դպրոցներէն դուրս, որոնց աշ-

խատանքներուն շուրջ կարելի եղաւ համակրական զաղափար մը կազմել Օր. Առաքէլեանի եւ Տիկին Բաբելեանի աշակերտներուն ռեսիքայները, անցնող տարին իր մէջ հաշուեց նաեւ Կեղը. երգչախումբին համերգը, որ համադրական առիթ մը եղաւ մեր բոլոր ծանօթ թէ անանուն երգիչներն ու երգչուհիներ ներկայացնելու համար: Իսկ իր խմբերգներուն մէջ, երգչախումբը առաւելագոյն չափով կրկնեց իր նախորդ յայտագիրը, մինչ աւելի նորութիւն ու կատարելութեան թափ կը սպասէինք իրմէ: Երգուած կրտորները ընթացիկ գործեր էին եւ հեռու՝ երգչախումբին ուշագրաւ հանգամանք մը պահովելէ:

Ցանկալի է որ երաժշտական այս հազուագիւտ կազմակերպութիւնը մշակուի տակաւ, գեղարուեստական դաստիարակութեան եւ ըմբռնումի բնագոյնները զօրեղանան իր մէջ, ու արդիւնքը Ըլլայ հետզհետէ աւելի սրտապնդող ու մխիթարար.

Ե. Ա.

ԱՏԱՄՆԱԲՅՃ ՏՕԲԹ.

ԱՍԱՏՈՒՐ ԱՐՈՒՆԵԱՆ

Չարգաբու, Օգեբլաբ Պառի,

Պարմօմուհու խան, Բ. յարկ

Իր դարձանատան մէջ ամէն

օր առաւօտէն մինչև իրկուն

խնամեալ աշխատանքով գոհ

կը ձգէ իր յաճախորդները:

ՈՒՂՂԱՄԻՏ ԵՒ ՃՇԴԱՊԱՀ

ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԻՒՆ

Հիւանդ կ'ընդունի ամէն օր առաւօտէն մինչև իրիկուն. բացի ուրբաթէ: Աղքատներուն ձրի աստիճանութիւն:

ՁԷԹԻ ՄԷՋ ԹԱԹԻՍՈՒԱԾ ՄԱՆՈՒԿՆԵՐԸ

(ԻՐԱԿԱՆ ԴՐՈՒՈՒԳ)

Այս ոսանաւորը իր նիւթք կը սսանայ իրական դուռագէ մը, որ պատմուած մտերմ-տանուրիւններով տեղի ունեցած է, մեր ժողովուն աշխատակից Պ. Սաֆայեանի սան մէջ: Մտաւորական հայրը, եղելուքիւնը ոսանաւորի վերածելով, արտասանել տուած է զայն Սկիւտարի ձեմարանի սարեկան հանդէսին 1933 թուականին, երբ մանկապարտէզէն երջանաւարտ կ'ըլլար այդ գուարհալի տեսանին դերակատարներէն Պ. Ասպէտ Սաֆայեան:

Թ.

Շրջանաւարտ եմ մանկապարտէզի,
Ուստի թող տուէր որ փոխան թէ՛զի,
Այսօր, այս պահուս ձեզի պատմեմ ես,
Անցեալի տղու իմ արարքներէս՝
Դրուագ մ'աննըշան, բայց զաւելտական,
Ուր ձեզ մեծերուդ ալ դասեր մը կան.

Նախ սա գիտցէր որ սուտ չեմ խօսիր ես.
Անպատկառ տրդոց պէս չեմ աներես.
Թէեւ բարի չեմ, բայց չեմ նաեւ չար,
Դուք ալ ձեր կարգին եղիք անաջատ.
Ու պիտի տեսնէք թէ ես իրաւոր
Այս խնդրոյն մէջ չեմ այնքան յանցաւոր:

Գարնան գեղեցիկ առտու մ'արեւոտ
Հայրըս մեկնեցաւ ժամը իննին մօտ.
Մայրս ալ, բոյրս ինձ հետ թողուց առանձին,
Ու գնաց պարտէզ մօտը հաւնոցին

Այն օրէն ի վեր, մօտաւորապէս,
Չորս տարի մ'անցաւ. ուստի մէկուկէս
Տարու էր բոյրս, նս ալ երեք կամ,
Չորսիս մէջ պէտք էր որ եղած ըլլամ:

Նըպարավանան եկաւ այդ պահուն.
Ձեռքն ունէր աման մը ձէթով լեցուն,
Թիթեղէ աման մը քառակուսի,
Մօտեցայ — Տուր տէ ետս սանիմ — ըսի:
Մարդը քիչ մ'անկիրթ. ըսաւ — Հայտէ պէ
Ի՞նչն ո՞վ... սանուզն ով. վարտից կապէ —

Պ. Սաֆայեան իր գաւկի՛ն Ասպէտ Սաֆայեանի հետ դէմ դէմի

Յետոյ, մեղմօրէն, — Մանր է խուզիս —
Յարեց, ու կամաց մ'անդին հրեց զիս:
Ու մտաւ ներս վարի սրահն ուր քովընտի,
Կար մեծ քօնաօլ մը կրթընած պատի,

Դըրաւ ամանը հոն եղերովի.
Ու գընաց առանց «Մնաս բարով»ի:

Սմանին տեսքը հրապուրեց զիս.
Ուտի նայեցայ սանկ մէյ մը չորսդիս,
Դըրի աթոռակ մը քօնսօլին քով,
Ու վրան ելայ անապարանքով:

Ամանին վըրայ կլոր օղակ մը,
Անկիւնն ալ ցցուած կար խողովակ մը՝
Որուն ծայրէն վար քաշեցի ուժգին
Ամանն իր տեղը պառկեցաւ գետին.

Հիմա կը մընար գիտնալ թէ ի՞նչ կար
Անոր մէջ. ուստի կա՞աց մ'իջայ վար:

Քօնսօլն երկու մատ բարձր էր հասակէս.
Քանի որ բոնող չիկար դաստակէս,
Ամանին բերնին մէջ փոխան խիցի,
Թխմուած թուղթը նախ խառնըշտկեցի:
Թուղթը որ կարծր էր միայնգամայն չոր,
Թուլցաւ թրչեցաւ ինքնիրեն խա՛չոր.
Եւ եզերքներէն կաթիլ առ կաթիլ
Իւղն սկըսեր էր վար գետին թափիլ:

Ալ անկէ ետքը ես ձեռք չի զարկի.
Սակայն շատ չանցած, թուղթն յանկարծակի,
Ժօռատ բերնէ դուրս նետուած խուխի նման,
Թաց խըխում ինկաւ յօնքերուս վըրան
Որուն ետեւէն ալ անմիջապէս.
Պոռթկացող ձէթը զլխէս կոնակէս,
Քիթէս բերնէս ու ականջներէս ալ,
Հեղեղի նըման սկըսաւ իջնալ,
Այնքան առատ որ, չի կարծէք կատակ,
Կազմուեցաւ ձեթէ լի՞ն մ'ոտքերուս տակ:

Երկու քաշ իւղէն, խօսքին շիտակը.
Բան չէր մնացեր ամանին տակը:

Քոյրս անդիէն վագեց քովս եկաւ
Գետինն իւղոտ էր պիտ' սահէր հարկաւ.
Հազիւ ինձ դպած, փոռուեցանք գետին,
Ծըծեցինք ձէթին կաթիլը յետին.

Ետքն ալ սողալով, թոջած մուկի պէս,
Դուրս ելանք ձէթի լիճէն վերջապէս:
Մենք ըրինք եղանք. մինչ մայրս անդին,
Դեռ աքաղաղին հաւին ու բաթին,
Կե տալու համար իբրը հըրաւէր,
Կե՞ն պիլի պիլի կե՞ն կե՞նը կ'երգէր:

*
*
*

Չաւեշտը անցաւ, ու մենք եղբայր քոյր
Բացինք ինր առջեւ մէկ նոր վարագոյր:
Հինգ վայրկեան եւրս հազիւ էր անցած,
Մեր առջեւ տմպեց մայրիկը յանկարծ...:

Պահ մը սահմոկած, դիտելէ ետք լուռ
Մեր ու սրահին վիճակն այդ անլուր,
«Գա վո՛ւյ» մը թոցուց բերնէն եւ խելոյն.
Փոխելով դէմքի հազար ու մէկ գոյն.
Երկու ձեռքովը ծածկեց գլուխը,
Մոռցաւ, ալ, հինտին խազն ու թափուխը,
— Ասուած իմ... — գոչեց, եւ այնուհետեւ,
Քայլ մ'առաջ գընաց, յետոյ քայլ մ'ետեւ.
Աչքերը մէյ մ'ալ, պրտըւոցուց չորս դին,
Եւ ահարկու ծայնով մը պոռաց կրկին,
— Ասուած իմ ինչպէս մաքրեմ ես հիմա,
Աս ինչ վիճակ է խելիս պիտի գայ:

Ըսաւ ու լացաւ, լացուց նաեւ զիս,
Տալով փառաւոր տրփոց մ'յատակին:

Հիմա տիկիններ, եւ դուք պարոններ,
Ինձ, փոքրիս տրուած ծեծն անիրաւ չէ՞ր:
Ինչ որ է, անցնինք էական հարցին.
Մայրե՛ր, մի՛ քողով սղափն առանձին:

Սկիւսար

ՍՍԸԳԻՍ Ս. ՍՍԻՍԵԱՆ

ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԹՕՓԱՔԻԱՆ

Պալիս, Պալլի Բագար, Թաւերլար, 35: Հեռ.ամայն 22905

Մասնաւոր եւ մասնագիտական պատրաստութիւն

Հալած բարձր աստիճանի

Չի հալած բուսական

Ուրձայի

Մարտինի

Տարապետի

Վարսի

ու

ժողովային

Վագֆի Բեպիբի

Պուլաքհանէի

Արեւելեան

Տրապզոնի

եւ

ժողովային

Ի Լ Ղ Ե Ր Ո Ւ

հոսաւեհ եւ առանց հոսի Այվալլի օճառներ

ԱՅ ՎԱՐՔԻ ՈՒ ԻՏՐԷՄԻՏԻ ԱՄԵՆԱՐԵՏԻՐ ՉԷ՞Ց

ու առօրեայ եւ թարմ կարագներ

ՊՈԼՍԱԶԱՅ ԳՐՈՂՆԵՐ

ՅԱԿՈԲ ՄՆՁՈՒՐԻ

Ի՞նչ երիտասարդ գրող մը, որ սակայն շատաիղներէն մէկն է անցնող սերունդին: Երկար շրջանէ մը ի վեր այս անունը կը պատի զանազան էջերու մէջ, հէքնաթնքերով, պատմութեան քերթով կամ բարբերու պատկերացումով, գրեթէ ամբողջովին փոխադրուած գեղջկական միջավայրեր:

Ե. Սիմֆեւան

Պ. Մնձուրի հանդարտ ու հաւատարիմ գիտողութիւնով մը փորձած է պարբերաբար տալ գաւառի կենցաղէն թելադրուած նկարագրութիւններ, մասնակի տոմսներ, դաշտանկարներ կամ բնութեան վայրկեաններ: Ամբողջ այդ էջերէն ներս կը բարբախտ այն պարզ, անմեկնելի ու թերեւս առեղծուածային ոգին որ մեր աշխարհը կը բաժնէ չգիւղի ճակատագրէն, մարդկային սովորութիւններէն ու կեանքը զգալու եւ ապրելու բոլոր եղանակներէն:

Բայց եթէ այս գեղջկական ոգին տարբեր գրողներու համար առաւելապէս առիթ մըն է եղած խոր ու բացառիկ վերլուծումներու, կամ արուեստի շքեղ ու մեծագոյն սլացքներու, Պ. Մնձուրիի մօտ յաճախ մնացած է նիւթական փոխադրութեան միջոց մը, ու գրագէտը աշխատած է միայն

ստեղծել զիւղին արտաքին շրջապատը, առանց կարենալ իրականացնելու տիպարային կամ հոգեբանական կառուցում մը: Չենք գտներ իր էջերուն մէջ այն գարմանալի ու ապահով ընդունակութիւնը, որ պիտի կարենայ մէկ շունչի մէջ վերստեղծել հոգիներն ու մարդերը ու անոնց կապուած առարկաներուն առանձնայատուկ աշխարհը, այն հագուադէպ կարողութիւնը որ զանոնք կը համադրէ մէկ բանի գիծերու մէջ ու կը բերէ կը դնէ նայուածքիդ տակ, այնպէս իրական այնպէս մարմնաորուած, անսայթաք ու անփոփոխելի ճրմարտութեամբ մը:

Պ. Մնծուրիի պատմուածքները, օրինակ, եթէ կը բերեն բարքերու պատկերներ կամ ընկերային հեռաւոր դրուագներ, չեն ներկայացնէր սակայն հոգեկան մասնաւոր կացութիւն մը՝ որուն հազուադիպօրէն հանդիպէինք մարդկային տարբեր վիճակներու մէջ: Չի բաւեր միայն դիտել ու համախմբել զիւղը ոգեկոչող առարկա ական տարրերը, պարտէզն ու արօտը, հարսը կամ հոգիւր, այլ հարկադրական է թափանցել այն խուսափուկ խորհուրդին՝ որ գաւառի կեանքին մարդկայնութիւնը երեւան կը բերէ, իր միամտութիւնով, կոհներոպ, իր պատիկ ու անհասկնալի կիրքերով, իր վայրագութեամբ ու սէրերուն ողբերգական առեղծուածովը:

Պ. Մնծուրիի տիպարները շեշտ ու զօրաւոր անհատականութիւն չունին: Անոնք վստահուած են կեանքի նախնական գործուածութեան մը: (Մեր գրականութեան մէջ իսկական տիպարներ տրուած չեն արդէն: Դեռ չունեցանք վիպական կամ հոգեբանական այնպիսի հզօր թիփեր, որ մարմնացնէին իրենց ներուժութեամբը գրական անձնաւորումի (personnification) մը հանգամանքը:) Գրողը չէ կրցած արտայայտել իր անձերուն ներքին տրամադրութիւնները եւ խուզարկել անոնց գիտակցութեանը մէջ պտտող բոլոր երեւոյթները: Հոն ուր փորձած է դուրս գալ զիւղէն ու հետագօտել քաղաքներու միջավայրերը, Պ. Մնծուրի ինկած է վտանգաւոր շեղումի մը մէջ ու տուած է Պոլսական

կեանքէն ցամաքութիւններ, ուր իրապաշտութիւնը երեւան կու գայ իր ամէնէն տարրական մէկ ձեւին տակ: Գրողը որ նիւթական բնազդներով կապուած էր զիւղին ու կրնար հետեւաբար ստեղծել անոր կախարդական մթնոլորտը գոնէ, կորսնցուցած է այս անգամ այդ բնական ազատութիւնը ու մեզի տուած պատահաբար քաղաքային բարքերու սովորական երեսները:

Պ. Մնծուրիի համակրելի կը դառնայ նկարագրական էջերու մէջ մասնաւորաբար, ուր լալիօրէն կը զարգանայ պատմելու եւ վերարտադրելու իր ընդունակութիւնը, ու գրողը ազատագրուած կեանքի որոնումները անհրաժեշտ դարձնող պայմաններէն՝ կը յաջողի յաճախ ներկայացնել համայնական տեսարաններ ու բնութեան մէջ դիտուած շահեկան նկարներ: Ժուժկալ բայց տարածուն քեֆնիփով մը, գոյներու կամաւոր տնտեսութեամբ մը Պ. Մնծուրիի համադրած է քնարերգական ասանդավէպեր, գիշերային պատկերներ, հովուական էջեր, ուր լեզու եւ նրբերանգ իրարու կը հետեւին գրեթէ նրջանիկ համերաշխութեամբ մը:

Իր արձակը որ երբեմն շնչատ է ու բեկուած, այդ կրտորներուն մէջ կը դառնայ գեղուն ու նկարչական, դանդաղօրէն ծաւալելով եւ ի վերջոյ յարդարելով գիւղանկարին բովանդակ պատկերացումը՝ Իր ծմեռնային պահերը, պատմուածքները, հովիւներու, աղբիւրներու, աղջիկներու ասանդութիւնները, իր բոլոր արտաքինացումները՝ մասնաւոր թէ հաւաքական տեսարաններէ, կը պահեն երկար ու վերուժական նկարագրութեան մը անձնատիպ շնորհը, նոյն ատեն տեղական դրոշմով, տեսողութեան եւ ներկի հարուստ ու յանդուգն գիւտերով, ինչպէս կը տեսնենք Ժիւլ Ռընաոնի, Կնուտ Համարնի, Միցքիէվիչի ու նմանօրինակ գրողներու պատկերներուն մէջ

Պ. Մնծուրի կը հետեւի այնտեղ երանգաւորումի բոլոր ստեղծներուն, ու կը սիրէ ձեզի տալ մայր նկարի մը բոլոր յաջորդական գոյները, անոնց զարգացումին աստիճանական

քաղցրութիւնները, հաւասար փորձառութեամբ եւ ամենա-
նուրբ խաղերով, յիշեցնելով Կօնքուռներու բօնալիքէի այն
անսովոր հարստութիւնը, ուր մէկ պատկերի մէջ այլազան
նրբերանգներ կը համախառնուին իրարու:

Ան իր սկզբնական շրջանին ստորագրած է մասնաւո-
րապէս այդպիսի կտորներ, կէս բանաստեղծական, կէս հէք-
եաթային, որոնք իր ամէնէն բաբախուն կշիռն են ապա-
հովաբար:

*
* *

Պ. Մնծորի խոշոր, բացարձակ, ամբողջական արուես-
տի մը աշխատատարը չէ:

Իր գործին ուշագրաւ մէկ հատուածը արդիւնքն է խրմ-
բագրական հապճեպի մը: Ճիգով ու վարանումով գրած է
յաճախ:

Բայց իր գրականութեան կարեւորագոյն մէկ մասը կը
խտացնէ ապրող իրականութիւն մը, զգացական բան մը որ
իւր արտայայտութիւնը կը տաքցնէ, գեղջկական առանձին
սովորութիւններ մանաւանդ այն զուսպ, վճիտ, հովուերգա-
կան յուզումը՝ որ զիւղին կը կապուի երջանկութեան ցաւի
մը պէս:

Պ. Մնծորի մէկն է նոյն ատեն մեր ամէնէն մաքրակրօն
գրողներէն: Իր տառապագին մեկուսացումին մէջ, որ սըր-
տագրաւ բան մը կ'ընծայէ իր անունին, անիկա սիրեց հա-
ւատալ արուեստի նշմարիտ իրագործումներուն: Գրակա-
նութեան անունով չուզեց մոլորիլ ուրիշներուն նման: Շըր-
ջանի մը մէջ, ուր մեր մտաւոր կեանքին մէջ կը դիմաւո-
րենք դէմքեր որոնց ժամանակակից ըլլալու պատեհութիւնն
անգամ դժբախտութիւն մըն է մեզի, անիմանալի վայելք
մըն է կարծես ուրիշ ցանցառութիւններու հետ հանդիպիլ
նաեւ այս պայծառ ու ազնուական անունին:

Ն. ԳՈՒԱՐԳ ՍԻՄՔԷՇԵԱՆ

ԻԳԱԿԱՆ ՄԵԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

ԳԵՐԵԶՄԱՆԻՆ ԱՌՋԵԻ

Անձեկնելի իրականութիւններուն կսկիծը տանելի դար-
ձընելու համար է թերեւս որ, մարդիկ ստեղծած են ճա-

Ողբացեալ
Տիկին Հայկանայ
Տօք. Ե. Արապեան
18-7-1894. 28 7-932

կատագրականութիւնը, որ իբր ժա-
ռանգական աւելորդապաշտութիւն
կ'ապրի մեր մէջ դարէ դար:

Բայց ճակատագրի չին տեսու-
թիւնն ալ չկրցաւ հաշտեցնել զիս այն
անաւոր հարուածին հետ, որ անտես
լախտի մը պէս իջած էր անոր զգայ-
նիկ խորատես ու համեստ կեանքին
վրայ:

Երբ վերջին անգամ տեսայ զին-
քը իր մահճին մէջ, նիւթէն մեր-
կացած հողիի մը անողոք ու անայ-
լայլ պայծառութիւնը կը ցոլանար
փղոսկրէ մորթիւն տակ ծածկուած իր
կմախքէն: Եւ առաջին անգամ ըլլալով անորդարձայ թէ,
կան կիներ, որոնց մտքին և սրտին հմայքը մահուան ան-
կողնի մէջ կը հասնի իր լարձունքին, անկէ նոյնանալու
համար թերեւս այն տեսականին, որուն խանդավառու-
թեամբը անցած են կեանքի տարիները:

Այդ համեստ ու մեծ կիներէն մէկն էր անա Տիկին
Հայկանոյ Արապեան, որ իր վաղամեռիկ ազլիկը անդէ-
նին մէջ գտնելու երանելի հաւատքովը մխիթարուած, առ-
յա էա կը բաժնուէր իր ընտանեկան յարկէն ու երկու
զաւակներէն:

Տիկերական սովորամու կրկնութիւն մըն է մահը,

կեանքի այլազան ըմբռնումներուն և ապրումներուն նո՛յն և անփոփոխ վերջաբան :

Ի՛նչ կեանքեր կորսուած ու մոռցուած են անով, ունայօ նութեան գաղափարովը պատուաստելով մարդկային սնափառ մտայնութիւնը : Բայց եղած են կեանքեր ալ, որոնց ներզօր թափն ու արժէքը կրցած է տեւել մահէն վերջ : Թագա որներ, իշխաններ, հանրութեան ու դիրքի մարդիկ չեն միայն որ կրնան իրենց գործերով խուսափիլ մահուան ամենակարողութենէն, անոնցմէ մեծ ու անոնցմէ արժանաւոր են անոնք, որ իրենց զգացումներուն վճիռ բիւրեղներուն մէջ կը տարբաղադրեն մահուան սպիտակ ու պող ցօլքը, մագական անգիւտ պրիսմակի մը պէս ցոլացնելով կեանքին իրական արժէքը գերեզմանէն ալ ասդին :

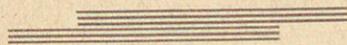
Այդ բիւրեղային ներաշխարհներուն կը պարտի քաղաքակրթութիւնը Պէրնարտէն տը Սէն Բիէրի Պօղ եւ Վերֆինէն, Շէքսպիրի Բօմեօ եւ Ժիլլիէքքան, Լամարթինի Բաֆայիլը, Կէօթէի Վերթերն, ու Ֆաուսը : Այդ նշանաւոր միտքերը իրենց բացառիկ ճանաչողութեամբը կրցած են պրպտել ու գտնել կնոջական հոգիին մէջ այն ինքնայատուկ խորքը, որ աստուածային բան մը ունի իր մէջ, և որ ո՛վ գիտէ ինչ մեծ հրաշքներ պիտի կրնար գործել երբ ընկերային սեղմումներէն ու նախապաշարումներէն ձերբազատ, բախտաւորութիւնը ունենար իր զարգացման համեմատական գործունէութեան ասպարէզ մը ընդգրկելու :

Լաւագոյն ընդունակութիւններու և կարողութեանց բացառիկ կատուցուածք մըն էր որ քանդուեր էր յանձին Տիկին Հայկանոյշի, և ատոր համար ճակատագրի հին տեսութիւնն իսկ չկրցաւ հաշտեցնել զիս անաւոր հարուածին հետ :

Վաղամտիկ կնոջ դադաղին հետեւողներէն ո՛վ չի մտածեց արդեօք թէ, Տիկին Հայկանոյշով գերեզման կը մտնէր ճշմարիտ կին մը և ճշմարիտ մարդ մը :

Բ. ԹԵՒԵԱՆ

ՊՈԼՍԱՀԱՅ ՄԱՐԶԱԿԱՆ ՏԱՐԻՆ

Պ յաճայ մարդական կեանքը փայլուն գոյներով պատկերացնել լաւատեսութիւն պիտի ըլլայ և սակայն սխալ

Արամ Ակիճենն

կ'ըլլայ նաեւ չափազանց յոռետես ըլլալ : Հաւաքականութեան մէջ շատ զօրաւոր չըլլալով հանդերձ, ունինք անհատական արժէքներ, որոնք մեր մարդական կեանքին մակարդակը բարձր կը պահեն Շիրինեան մը, Աշոտ մը Գասպարեան մը, իրենց անհատական ճիգերուն ու աշխատութեանց շնորհ, կրցած են միշտ բարձր տեղ մը աստիճովի մեր մարդական իրականութեան սակայն զժբախտաբար նոյնը չէ կրցած ընել (գոնէ երեք տարիէ ի վեր նոր Շիրլի մը, էս

ստեան մը և կամ արիչ ու եւ է միութիւն Յեղին նկարագիրն է որ ի յատկուցայ մարմնակրթան) ին մէջն ալ : Պոլսահայ մարդիկ երբ աստիճին կ'աշխատի, մեծ յաղթանակներ կ'արելի է սպասել իրմէ, երբ հաւաքականութեան մէջ կը գործէ «բան գուրս չգար», ինչպէս կ'ըսեն արեւելահայերը : Երաւ է որ հայ Գ. Միքայէլեանի նման բացառութիւն մը սակայն ան վարժ հեծելախաւոր մը ըլլալէ վերջ է որ նոր Շիրլիցի եղած է և յետոյ, գիտցած է հետու մնալ մեր մէջ սովորութիւն գործած վնասակար պայքար :

ներէ և միութիւններու մէջ բնականաբար կան ձևեր և նախախնայականութիւններ: Պէտք է յիշեցնենք, որ արդարեալ արտասահման վրայ նայել իբր միութեան մը մէջ մեկուսացած ունեւոր մը: Գործախտաբար այս է իրականութիւնը: Արքան ասան որ մեր վարչները ուժ չունին մարմնակրթական դաստիարակութեան և նկարագրի գործադրման, դատապարտուած

Նոր Շիրիի կազմակերպած փոփոխուող ուղիմպիականին մասնակցողներէն խումբ մը խմբապետ Պ. Պարսամանի հետ:

ենք այս վիճակին մէջ մնալ: Ինչպէս կեանքի ունեւոր մարզի նոյնպէս և մարմնակրթական մէջ ատուելապէս կը յաջողի այն որ մարտը նկարագրի ունեն: Պէտք է մարմնակրթականքը մարմնակրթականին սրտին բնակ և ոչ թէ երկու ծագի և մէկ «կեցցէ»ի համար:

Այսօր մը նախաբանը վերջ տանցինք մեր բուն նիւթին: «Երջանիկին Տօրեգիրքին» ուղիքը կը տան մէջ պիտի ջանամ ամփոփ և ըստ կարեւոր յամբողջական պատկերը տալ մեր մարզական կեանքին:

Անցնող տասը տարիներու ընթացքին ամէնէն աւելի

գրազանց ենք փութալով: Աննցած ենք շատ ներկայ նայի խումբեր, որ նոյն ամէնէն աւելի Արաքսի և Պէրպէրեանի կորուստն է որ ցաւ կը պատճառէ մեզ: Վերջին տասը տարիներու ընթացքին Նոր Շիրի և Էսահան շարունակ պատնէշին վրայ գտնուած են և երբեմն իրապէս պատուաբեր արդիւնքներ ձեռք բերած են: Ասոնց մէջ կ'արժէ յիշել Նոր Շիրիի Բերայի (3-0), Կայաթա Սէրայի (3-2), Աբուրնի (2-1) դէմ իսկ Էսահանի նոյնպէս Բերայի (4-3) (1-0), Քուրթուլուշի (2-1), Վէֆայի (3-2) յաղթանակները: Ասկէ զատ Էսահան անուան տակ կազմուած Նոր Շիրի-Էսահան խումբ խումբը Սթամբուլի կազմակերպած առաջին թուրքական ախոյեանութիւնը խլած է Աբուրնի և Իֆէսթուի յաղթելով: Նոր Շիրիի արտասահմանի մրցումներն ալ թէեւ մեծ մասամբ պարտութեամբ վերջացած են, սակայն խիստ պատուաբեր արդիւնքներ կրնան նկատուիլ: Անա այսպիսի փայլուն շրջաններէ վերջ, թանի մը տարիէ ի վեր հետզհետէ տկարացած ենք:

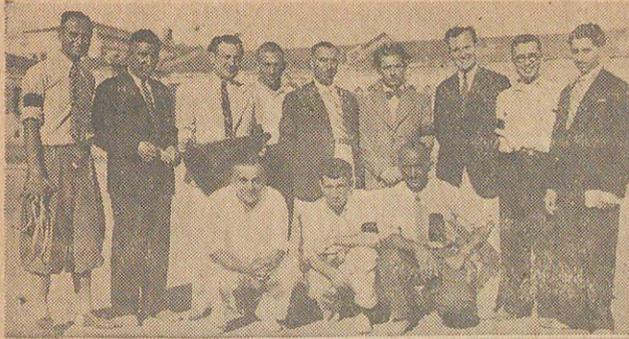
Վերջին տասն ուկ մը տարիներու մարզական կեանքին մէջ յայտնութիւն մը եղաւ Շիրիներն, որ ութը տարիէ ի վեր իր երկաթեայ բազուկներով կը կոտի ու կը պահէ թուրքիոյ ախոյեանութիւնը: Այլևս ան իրեն համար ոչ մէկ արժանի հակառակորդ կը գտնէ հոս: Աշոտ տասնեակ մը տարիներէ ի վեր է որ կը մնայ մեր մեծ ախոյեանը: Աթլէթիկմի մէջ կասկած չկա որ դէպի անկում կը դիմենք, և եթէ միջոցներ ձեռք չտանուին և այժմու կացութիւնը կայուն վիճակ դառնայ, թերեւս գալ տարի ոչ իսկ կարող ըլլանք յիշել աթլէթիկմի գործունէութիւնը: Հինգ վեց տարի տասն ունէինք Թաշահաններ, Աւետիսեաններ, Գաղպեաններ, Քէրէսթէճեաններ, Եափրուեաններ, իսկ այսօր Պոլսոյ միջազգային ողիմպիականներուն մասնակցող հայ մարզիկ, մէկ կամ ատուելապէս երկու հոգի ունինք, որոնք հազիւ թէ երրորդութիւն մը պամ երկրորդութիւն

ԱՏԱՄԵԱԲՈՅԺՆԵՐՈՒ ԱԼՊՈՄԸ

<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Երուանգ Պարոնեան Սկիւսար Հախիմիքի Միլ- լիէ հաս. Պոյանք փոյ. 1</p>	<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Խ. Պալպալեան Պէյազիս Օգնուլար պաշի</p>
<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Ա. Շեօնիեան Բերա, Իսրիլայ հաստեօի Բումկի խան հեռ. 41193</p>	<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Գ. Մուրաշեան Պայազիս Օգնուլար 39</p>
<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Գ. Քօփալեան Ղալաքիա Խալիբար խան դրան վրայ քիւ 3</p>	<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Յ. Միքիվէլի Բանկալթի Համալ հաստեօի քիւ 8</p>
<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Ա. Ալեանալ Քազսիմ քալիմհանե Քոնաքլեան Բալաս 1</p>	<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Խ. Ժամկոչեան Սիրէնի Մուրաշիէ հաս.</p>
<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Ն. Գավաթեան Բերա Սալ փոզոց էզիէն արարքման հեռ. 44367</p>	<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Բ. Տամլամեան Քարաֆէոյ ժամացոյցին դեմ հախիկին ձեռնիօ հաս. վրայ</p>
<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Վ. Էֆնէհեան Պանչե գաբու Հանի Պէֆիր խան 10-12</p>	<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Վ. Կարայեան Պէոյիւլ ասա Նիգամ հաս. 32</p>
<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Հ. Յովակիմեան Երիլ Օսման պիլ Շահալ փոյ. 76</p>	<p>Ասամնաբոյժ Տօբք. Հայկ Բերա Իսրիլայ հաստեօի 104 Իսկէնսեր արարքման</p>

մը բերել: Սուքը չեմ ըներ վօլէյպօլին ու պասկէյպօլին, որոնք մեր մէջ չեն կրցած գտնել իրենց իսկական կարեւորութիւնը: Անա այս է վերջին տարիներու Պոյսահայ մարզական կեանքին պատկերը: Սակայն ո՛ր պէտք է փնտռել մեր մարզական հաւաքականութեան տկարութիւնը: Կը կարծեմ թէ մեր այնպէս շուքութիւններուն պատասխանատուները առաւելապէս վարիչներն են: Մեր մէջ բառին բն իմաստով վարիչ չկայ: Եստ քիչեր կը հասկնան գրեթէ Եայդ քիչերն ալ գանազան պատճառներով կամ հեռացած և կամ հեռացուցուած են գործէ: Երբ Սեպտեմբերին թրքական ազգային խումբը Չազրէպի Պալքանեան ողիմպիականին ծանր պարտութիւն մը կրեց մամուլի ստաչնորութեամբ ամէն կողմէ քննադատութիւններ սկսան սեղալ: Մարզիկ թէ մարզասէր յանցանքը վարիչներն վրայ բեռցուցին... և իրաւունքով: Մարզիկ մը երբ մրցումի կը զրկուի կարելին կընէ և եթէ իր ձեռք լերած արդիւնքը սկար է այդ զինքը մարզողի կամ այդ մրցման մասնակցելու յարմար տարիժը նկատողն յանցանքն է:

Այնպէս կը կարծեմ որ մեր մարզական կեանքին այլապես չեմ ըմբիս կարելու պատճառներէն մէկն ալ մարմնակրթանքին քանի մը ձեռքերու մէջ մենաշնորհ գարցած ըլլալն է, որ ուղղակի հետեւանքն է միութիւններու թիւին նուազութեան: «Նոր Շիշլի» տարիներէ ի վեր մեր գլխաւոր ներկայանալի ու կազմակերպուած միութիւնն է Դեռ այս տարուս վերջն է որ Էստանբուլ կրգու ներկայանալի կազմակերպութիւն մը ստանալ չնորհիւ: Ա. Մոմձեանի, և սակայն տակաւին յայտնի չէ թէ ի՞նչ պիտի ըլլայ այդ աշխատութեան արդիւնքը: Մինչեւ այսօր մեր բոլոր խումբերը աշխատած են Նոր Շիշլիի հաշտոյն և այս վերջինը ակամայ թուլցած է: Արդարեւ Նոր Շիշլի մասնաւորաբար ֆութպօլի մէջ քիչ ատեն մասնագետ է նոր ուժեր հասցնելու գործով: Այս խօսքերուս ապացոյցը հոն է որ այսօր «Նոր Շիշլի» ֆութպօլիստն է և թերեւ Պոտոլէն

Վերև վար. — Նոր Շիշլի մեծերան օդիմուկակազմի րաս. կազմը — Ն. Շիշլի Ե. կազմը (2—1), Էստեանի յարգակա՛) :
 Գնալքի մէջ (2—2). — Էստեանի Ե. կազմը Գնալքի մէջ (2—1), Էստեանի յարգակա՛) :

ու Գրիգորիկէն զատ չի կրնար ցոյցնել մէկը որ ֆուլբ-պօլի առաջին քայլերը իր մէջ առած ու խաղը հոն սորված ըլլայ: Յարգ տյոք բանին պէտք չկար որովհետեւ ամէն կողմէ հաղիւ թէ ծանօթ խաղացող դարձած «Նոր Շիշլի»ի մէջ կ'առնէին իրենց շունչը:

ԱՆՑՆՈՂ ԵՂԱՍԱԿԻ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹԻՒՆ

Նոր Շիշլի. — Եւ սակայն մեր նե կայ մարզական կեանքին մէջ «Նոր Շիշլի» տկար թէ զրոս որ ունի գլխաւոր դերը: Չանազան փայլուն և մութ չրջաններէ վերջ, միութիւնը այսօր կը գործէ նուիրուած և քիչ թէ շատ կարող վարիչներու ձեռքին տակ: Խումբին անցեալ տարուան մարզական գործունէութիւնը գլխաւորաբար ֆուլբպօլի և ակթլէթիզմի մէջ եղաւ: Եղանակին 31 մրցումներուն 20էն յաղթական 6էն հաւասար և 5էն պարտուած գործ եկաւ: Կը մաղթենք որ 1934 Յ) եղանակին որ կը սկսի Հոկտեմբերին սկիզբները, աւելի մեծ յաջողութիւններ ձեռք բերուին:

«Նոր Շիշլի»ցիք անցեալ տարի մասնակցեցան Ստաաի-օմի թուրնուային և Էստեանի յաղթելէ վերջ Պոլկարնե-րուն հետ երեք շարաթ հաւասար մնացին և չորրորդին 3-2ով պարտուեցան: «Ժամանակ»ի թուրնուային տղաքը աւելի բաղդա որ եղան: Մօտայի (3-0), Էստեանի (3-1), Քուրթուրուչի (1-1) (1-0) յաղթելէ վերջ, ֆինայի մնացին Բեբայի դէմ, որուն հետ աւ երկու անգա՛ հաւասար մնալէ վերջ դատաւորին սխալին հետեանքով պարտուած նկատուեցան:

Չատկին ալ «Նոր Շիշլի»ցիք խառն խումբով մը Պօղբուրաի յաղթելէ վերջ (2-1), Էստեանի ալ (1-0) յաղթեցին և շահեցան Սթատիօմի կողմակերպած Պ յասնայ ախոյեանութիւնը:

Քանի մը տարուան բաղդատաբար ամուլ կամ թերի աչխատութիւններէ վերջ, այս տարի Պոլսահայութիւնը

բախտը ունեցաւ տեսնելու կանոնաւոր ողիմպիական մը, որուն իր սիրալոյս մասնակցութիւնը բերած էր Սամաթիոյ Հիլալ նւագախումբը: «Նոր Շիշլի» կազմակերպած այս ողիմպիականին 50 մեծ մարզիկներ մասնակցեցան: Մրցումները, թէև արդիւնքով տկար, սակայն խիստ կանոնաւոր եղան: Միութիւնը յաջախերում էր եթէ ոչ նիւթական այնէ քորոյական յաջողութենէն Հոկտեմբերին մէջ կազմակերպեց փոքրերու ողիմպիական մըն ալ 14էն 18 տարեկաններու միջև: Այս կրկնակ ողիմպիականներուն կազմակերպութեան և յաջողութեան համար շատ բան կը պարտինք «Նոր Շիշլի»ի ամբլէթիքի խմբապետ Պ. Հրանդ Պարոտեանի, որ ամիսներով աշխատեցաւ իր ամբողջ ուժերը ի սպաս գնելով ողիմպիականներուն յաջողութեան:

«Նոր Շիշլի»ցիք կը գրադին նաեւ Վօլէյպօլ վ և պօքսով: Հեծանիւի մէջ անոնք ունին Գ. Միքայէլեանը որ անցնի դ տարուան միջազգային մրցումներուն միտջ մէկ անգամ յաղթուեցաւ:

Էսայեան. — Էսայեան մեր ամէնէն հին խումբերէն է իր գոյութիւնը պահած է չնորհիւ քանի մը հոգիներու յամատ աշխատութեան: Եւ պէտք է խոստովանիլ թէ գոյութիւնը եղած է շատ անգամ պատուարեր: Այս միութիւնը վերջին երեք տարիներու ընթացքին տագնապալի շրջան մը անցուց և հազիւ այս տարի է որ կրգած է իր վիճակը բարելաւել: Անցեալ եղանակին յաղթեցին Ռօպէրթ Գօլէժի (4-2): Զատեկական թւրնուայի ախոյեանութեան, Էսայեան Սկիւտարի (7-0)ով յաղթեւէ վերջ նոր Շիշլիէն (1-0): վ պարտուեցաւ:

Անցեալ տարուան Սեպտեմբերին Էսայեան յաջողած է իր գիրքը գորացնել միանալ վ Սկիւտարցիներուն և երկու խումբերը զօրաւոր կազմակերպութեամբ մը գործի կը սկսին այս տարի:

Պ. Մատաթ Գապոտեան, որ մասնաւորաբար 1924էն 1928 Պոլսոյ ոչ-Ֆէտէրէ ֆութպօլի շրջանակներուն յաւա-

գոյն սէնթրֆօրը եղած էր, Էսայեանի խմբապետութեան պաշտօնը կը շարունակէ Էսայեանցիք թէև մասնակին ունէին պասլէթպօլի և վօլէյպօլի խիստ զօրաւոր խումբեր սակայն այսօր այդ ճիւղերը մարած էն: Անոնք այս միջոցիս առաւելագէս կը զբաղին բինկ բօլով (սեղանի թենիս) որ հաճելի սքօր մըն է:

Սկիւտար Էսայեան միացեալ խումբէն կը յուսայ այս եղանակին բացի ֆութպօլէն հանել նաեւ ամբլէթիկի և պասլէթպօլի զօրաւոր կազմեր:

Այս երկու խումբէն զատ ունին ք և ունեցած ենք նաեւ ուրիշներ, որոնք սակայն մեծ մասամբ հազիւ մէկ եղանակի կեանք ունեցած են:

Աճիւս ուժեր. — Գրութեանս սկիզբը ըսուած էր թէ անհատաբար աւելի կ'արժենք քան հաւաքաբար: Սրգարեւ մեր միութիւններուն հանած թիմերը և ամբլէթիկի խումբերը երբ ոչ իսկ կը մօտենան ախոյեանութեան անդին ունինք անհատներ որոնք տարիներէ ի վեր կը պահեն իրենց հեռեւած մարմնակրթանքի ճիւղին միջազգային ախոյեանութիւնը:

Ահա Վ. Շիրինեանը որ ութ տարիէ ի վեր Թուրքիոյ ախոյեան է և Թուրքիան կը ներկայացնէ արտասահմանի մէջ: Ան նոյն իսկ յաջողած է Սէտաթի ընկերակցութեամբ Պալքանեան երկիրներու զոյգերու ախոյեանութիւնը խլել: Թէև արտասահմանի մէջ Շիրինեանի ասօղը չփայլի, սակայն Պոլսոյ մէջ անոր պարտութիւնները հազուադէպ են:

Այս տարի Շիրինեան բարեկամական մրցման մը մէջ անակնկալօրէն ծանր պարտութիւն կը կրեց եգիպտոսի Հասանէն, որմէ վերջ սակայն կրցաւ զիւրութեամբ խլել Միլլիյէթի, Ճէլէնճ Քարի և Թարապիոյ թուրնուաներու ախոյեանութիւնը: Յիշեալ երեք թուրնուաներուն մէջ ալ ան թէ խօսներու և թէ զոյգ այրերու ախոյեանութիւնը չահեցաւ իրեն խաղընկեր ունենալով Մ. Արէկուպօֆի և Օրկորոտէսքիի նման կարող ուժեր:

Վարդ Աշոտի, ան մեր սիրուած ակոյեանն է միշտ: Տղաութեանս օրերէն իմեր կը լսեմ անոր անունը ժամանակին անզուգական երկար վազող ճրն էր յետոյ դարձաւ հեծանիւր մրցումներուն անպարտելին, «ւելի վերջը մօթօսիքէթի ակոյեան եղաւ և քանի մը տարիէ ի վեր ինքնաշարժի ակոյեան է: Աշոտ անցեալ տարի ալ Միլլիեթի կազմակերպած ինքնաշարժի մրցումներուն առաջին ելաւ:

Աթլէթիզմի մէջ կարգիս Ծատուրեան մեծ յաջողութիւն մը ձեռք բերաւ Ազամի կազմակերպած վազքին առաջին հանդիսանալով: Եղանակին վերջը սակայն ան չի կրցաւ իրմէ սպասուած յաջողութիւնը ցոյց տալ:

Ռուպէրթ Գոյէմէն Ասքանազ Գասպարեան՝ ձուրդ բարձրութեան մէջ 2.90ի նման զեղեցիկ արդիւնք մը ձեռք բերելէ զատ «աթլէթ քոմբլէ»ի մրցումներուն Գ. եկաւ: Ասկէ զատ ան անցեալ տարի խմբապետն էր Ռուպէրթ Գոյէմի պատճէթ պօլի համբաւաւոր կազմին, որ Հայրէվիի կողմէ կազմակերպած միջազգային ակոյեանութիւնը շահեցաւ:

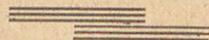
Ինչպէս գրութեանս «կիզքը ըսի սխալ է չափազանց յոռետես ըլլալ մեր մարդական կեանքին մասին: Եթէ ֆութպօլի մէջ չենք կրնար փայլիլ և անտեսած ենք մարդական ճիւղերէն շատերը գոնէ ունինք քանի մը անպարտելի ակոյեաններ: որոնք ամէն տարի մե՞ երեսը ձեռմակ կը հանեն:

Վերջացնելէ առաջ կը մտախոհեմ որ ամէն ճիւղի մէջ ձեռք բերենք պատուարներ յաջողութիւններ: «Անկարելի բառը իմ բառարանիս մէջ գոյ լիթիւն չունի» բառ է նաբօլէոն: Ինչո՞ւ մենք ալ նոյնը չըսենք: Կամքին ու աշխատանքին ձեռքէն ոչ մէկ բան կը խուսափի և կը կարծեմ թէ մեր մէջ կայ թէ կամքը և թէ ստեղծելու փափաքը:

Այս եղանակին Էսայեան և Նոր Ծիլլի կը մասնակցին Ստատիօմի լիկին: Ստալժմ իրենց գիրքը լաւ չէ, սակայն երկրորդ շրջանին կարելի է լաւագոյն արդիւնքներ սպասել:

Ա. ԱԿԻՆԵԱՆ

ՕԳՏԱԿԱՐ ԶԵՌՆԱՐԿՆԵՐՈՒ ՍԻՐԱՅԱՐ ՍԸ

Պալտոյ հալ մարդական կեանքի այս անութեանէն վերջ, կ'արժէ որ քանի մը բառով ներկայացնենք նաև երիտասարդական միութիւններու վառվառ կազմակերպիչ Պ. Զարեհ Մեհթերեանը, որ միևնույն ատեն եղած է ջերմ փափաքով մը միութիւններու համ րաշխ մրցակցութեան: Պ. Մեհթերեան, ընդհ. պատերազմէն առաջ Գ. Վարսի «Բնօր» նուագախումբի պարզ անդամ ըլլալէ վերջ, մաս կազմած է անոր Վարչական Ժողովին:

Պ. Զ. Մեհթերեան

Զինադազարէն վերջ երբ խումբը կազմալուծուեցաւ պահպանեց գործիք երբ ու յետոյ կազմեց նոր խումբ մը «Սանդո» անունով, մասնակցութեամբ Տեարք Արմենակ Զարեհեանի, Նուպար Ելէկէնեանի և Մելքոն Պաթմազեանի Գ. Վարսի մէջ: 5-6 ամսուան կեանքէ մը վերջ, երբ խումբը կազմալուծուեցաւ ներքին խնդիրներով, Պ. Մեհթերեան Ծէրիգիւղի մէջ հիմնեց «Հիլալ» նուագախումբը անձնապէս գնելով 900 ոսկիի գործիքներ: Այդ խումբը մէկ տարի ապրեցաւ, ու անդամներուն մեծ մասը Պալտոյ կողմէն ըլլալուն պատճառով, նոյն անունով փոխադրուեցաւ Սամաթիա ուր կը գործէ մինչև այսօր: Պ. Մեհթերեան 5 տարի վարեց այդ խումբին ատենապետ-հիմնադրութիւնը, ու յետոյ մարմնական տկարութեան պատճառով իր ձեռքով կարող վարչութեան մը յանձնեց զայն, միշտ պահելով նուագի ու միութեան հանդէպ իր հետաքրքրութիւնը: Որքան փափաքելի էր որ այժմու և քրիտասարգներէն շատե՞ր կարենայինք ներկայացնել իրենց նեանդրինակ հանրօրէն ա գործունէութեամբը:

ՄԵՐ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ ԱՏԱՄՆԱԲՈՅԺՆԵՐԸ

Ատամնարուժական համալսարանը իր 33—34ի տարեշրջանի իրր հունձք տուած է նաև բանի չափ հայ նոր ատամնարոյժներ (երբը իրական սեռէ):

որոնց մեծ մասը զեռ չէ կրցած ունենալ իր սեփական բլինիբը, զինուորական ծառայումենն վերջի յետաձգելով այդ ձեռնարկը: Այդ երիտասարդ ատամնարոյժներէն բանի մը հատը այժմէն իսկ կազմակերպած են իրենց բլինիբը եւ սկսած են գործի: Անոնց կարգին կը զըտնուի Տօթ. Հայի Տիբպլըբեան որ Ատաբազարցի 22 տարեկան երիտասարդ մըն է եւ ամէն կերպով ապագայ կը խոտանայ: Տօթ. Տիբպլըբեան աւարտել վերջ Վիեննական Միքիմարեան վարժարանը, վկայուած է Ատամնարուժական համալսարանէն, 33—34ի շրջանին ու իր ձեռներէց ոգիին շնորհիւ, բացած է իր սեփական ներկայանալի դարձանատունը Բանկայմի, Չայիր փողոց միւ 56 իր սեփական բնակարանին մէջ, ուր ամէն օր առաւօտէն մինչև իրիկուն խղճնորէն կը դարձանէ ըզգճամիւ հիւանդներ: Յարգելի Տօթօրը բերնի առողջապանութիւնը

Տօթ. Հայի Տիբպլըբեան

բաշտերելու համար, որոշած է Չորեքարմի օրերը առաւօտէն մինչև իրիկուն բոլորովին ձի կերպով դարձանել իրեն դիմող հիւանդները: Յարողութիւն կը մաղթենք այս խոտանալից ատամնարոյժին եւս:

Ն Ի Կ Ո Ղ Ո Ս Պ Է Կ Ե Ա Ն

Մարտի 6-ը, Այտնա Համալ, քիւ 1
Մեծաբանակ եւ փոքրաբանակ, պատաս ու չափու վրայ
ՇԱՊԻԿՆԵՐ ԵՒ ՓՈՂԿԱՊՆԵՐ
Ամեն ճաշակի եւ քաղկի յարմար

ՈՐ ԶՈՒՐԵՐԸ ՊԷՏՔ Է ԽՄԵԼ

Ծանօթ պոլսահայ ջրավաճառ Պ. Պետրոս Աւետեան, որ իր մասնագիտութեան բերմամբ մանրամասնօրէն ծանօթացած է Պոլսոյ լաւ ջուրերուն բաղադրութեան, մեզի լրկած է հետեւեալ ամփոփ գրութիւնը, որ անհրաժեշտ է օգտակար տեղեկութիւններ կը պարունակէ Պոլսոյ աւազոյն ջուրերուն մասին եւ բոսայեմ ալ յանձնարարելի է մեր ընթերցողներուն:

Ամէն մարդ գիտէ թէ ջուրը ամէն էն բնական ու առողջարար ըմպելին է: Իրեւելոցին անաւանդ շատ լաւ գիտէ ջո բին յարգը: Ջուրը հին ատեններէ ի վեր ընդհանուր հետաքրքրութեան ատարկայ դարձած է: Հին դարու Հնդկները, Եգիպտացիները, Հռովմայեցիները եւ Հելլէները մեծ կարեւորութիւն կուտային ջուրին. և նոյնիսկ կը պաշտէին ալ զայն: Երկար դարերու բնթացիին ջուրը կորսնցուցաւ իր պատիւը, ու ժե. դարէն վերջ

Մասնագէտ ջրավաճառ Պետրոս Աւետեան Ջուրի հայրայրիչ Պոլսոյ Համալսարանին եւ Խալի Եւրոպիոյ Ջուրերու բաշտման ու առողջ պահութեան ստաճին օրէնքը հրատարակուած է 1902 թուականին: Բաղաքներուն մէջ ըմպելի ջուրերը պէտք է ըտրել առողջապարհական որոշ ստուեղներու համաձայն որովհետեւ

այօր որոշ է թէ ջուրը կարգ մը հիւանդութեանց փոխանցման միջոց է: Այս պարագան, առաջին անգամ 1877ի Վիէնայի Առողջապահական Քօնկրէին մէջ, բացառուած է Տօքթ. Պրուարտէլի կողմէ հետաքար ներկայիս ըմպելի ջուրերը մասնագիտական քննութեան կ'ենթարկուին առողջապահական իշխանութեանց կողմէ: Պոլսոյ Տէրքօզի, էլմալըի, ու Քըրքէշմէի ջուրերը իրենց խտութեան և օտար մարմիններու առատութեան պատճառով չեն կրնար դասուել ըմպելի ջուրերու շարքին մէջ: Միւս կողմէ սակայն Պոլիսը ունի բազմաթիւ ըմպելի և ընտիր ջուրեր որոնց գլխաւորներն են. Գարագուլաք որ ունի 1 խտութիւն մէկ յիգրային 0.023 քլօրիւր ու 0 0002 կենդանական մարմիններ. Պէօյիք Չամլըճա 5 խտութիւն 0,046 քլօրիւր 0,0005 կենդանական մարմիններ, Քիւշիւք Չամլըճա 3,5 խտութիւն 0,040 քլօր. 0 0004 կենդ. մարմ. Քէշէ Սուլու 5 խտթ. 0,029 քլօր. 0,0004 կենդ. մարմ. Համիտիյէ 2,5 խտթ. 0,025 քլ. 0,0006 կ. մ. Մայթէրէ 3 խտթ. 0 035 քլօ. 0,0005 կ. մ. Եայաճըզ 1 խտթ. 0,029 քլօ. 0,0005 կ. մ. Թաշտէլէն 1,5 խտթ. 0,033 քլօ. 0,0003 կ. մ. Թօմրուք 1 խտթ. 0 023 քլօ. 0,0004 կ. մ. Գայըշ Տաղը 2 խտթ. 0 029 քլօ. 0 0003 կ. մ. Քէստանէ 5 խտթ. 0,029 քլօ. 0,0006 կ. մ. Հիւնքեար 4 խտթ. 0,029 քլօ. 0,0003 կ. մ. Քօճաթաշ 2 խտթ. 0,023 քլօ. 0,0003 կ. մ. Գանլըզալազ 4 5 խտթ. 0,035 քլօ. 0,0006 կ. մ. Սրմաքէշ 3,5 խտթ. 0,029 քլօ. 0,0004 կ. մ. Չպուքլու 2 խտթ. 0,023 քլօ. 0,0003 կ. մ. Կէօզթէրէ 2 խտթ. 0,023 քլօ. 0 0003 կ. մ. Քըսըքլը 3,5 խտթ. 0,058 քլօ. 0,0005 կենդանական մարմիններ:

ՊԵՏՐՈՍ ԱՇՃԵԱՆ

Գիտակից ամուսինի մը իր կնոջ հանդէպ ունեցած սիրոյ ապացոյցներն են յանախ իր դիտողութիւնները, ու երբեմն միայն իր համբոյրները:

ՏԻՐԱՆ ԶՐՈՒՔԵԱՆ

ԳՆՆԻ ՄԸ ԷՁ ԺՊԵՏ

Կ Ի Ն Ե Ր Ը

Կինը կը նմանի կասախ վայրի,
Ազօրկնութեան մինչ որբուայրի:
Կինը սան համար պէտ է իբրեւ զարդ,
Բուն հոգին անոր չէ հասկցուած ցարդ:
Կ'ուզե՞ք կիներուն ընել միտ բարիք,
Մի՛ բսխպէ գայն յայտնել իր սարիք:
Կինը վարդերու նման ճնճոյ է,
Մի՛ դպչիք անոր շուրջ զուս փուռ է:
Կինը չի նայիր աչին ու ցախին,
Անուշը կ'ըլլա՞յ միթէ քացախին:
Ամեն չարիքի արմատն է միտ կին,
Հակառակ ասոր կը պատենի կրկին:
Աղամն ալ միթէ չի խաբե՞ց Եւան,
Ինչո՞ւ կիները անուշ կ'երեւան:
Կինը անուշ է նման ինճիրին,
Սակայն նոյն ասե՛ն աղբիւր ոճիրին:
Կրնոջ սարիքը մինչեւ ետուն է,
Անկէ աւելին գայն կը մեռցունէ:
Կ'ուզե՞ք կիներուն ըլլալ հանելի,
Գովեցէ՛ք զինք իբր սխաշելի՛...:
Իսկ երբ որ ուզե՛ք բարկացնել գայն,
Անոր ի՞նչ կին մը գովեցէ՛ք միայն:
Կիներու մազը ի՞նչ էր երկան է,
Խելքը՝ թէւ կարճ, ան ալ երբ կայ նե...:
Կինը «հա» չըսե՛ր զինք սիրոյ մարդուն,
Մի՛ հետապնդե՛ր, պօս կը կոխես դուն:

Միտ հեռու կեցիր եթէ կր սիրես,
Ան քեզ կր գտնէ ու կուսայ երես:

Կրնոջ ուզածը *ոխուկ* եւ *ոռոժ* է,
Շիւտքեան համար միտ ալ կր տուէ:

Երբ կարգը կուգայ իրենց չըխարին,
Կիները կ'ըլլան նրման ոչխարին:

Իսկ, հեռու ըլլայ, ուզածը չըրի՞ք,
Ան կրնայ գործել անհամար չարիք:

Կիները նաւակ, *ո՛հ*, ունի՞ն միթէ,
Խելք ու միտքերնին միմիայն կուտ է:

Բացառութիւններ կան, թեւ ցանցառ,
Հարիւրին մեջէն հինգը միայն տա:

Անգիւն, կիները չունին հիշ նաւակ,
Աստնք բողբոջ է՝

ՉԱՐԵՂԸ ԱՐՇԱԿ

ՆՈՐՈՐԻՆԱԿ ՄՈՏԱՂ ՄԸ

— Այդ գինիները որո՞ւ համար կը պատրաստեն Քորոս:
— Հօրս հոգուն իբր մատաղ ժամուն դուրք բաժնեկու:

ՏՈՂԱՅԻՆ ԱՆԿԻՐԹՈՏՆԵՐ

ՈՒԹԸ ԷՉԵՐ ԳՈՂԱՑՈՂ ՔԱՅԱՆԱՆ

Կ... գիւղի աւերտէրը չափազանց նիւթապաշտ մէկն էր.
Ինչպէս որ քիչ բացատութեամբ սովոր են ըլլալ Աստուծոյ
տան ծառայողներու մեծամասնութիւնը:

Տէր պապան, գրամ գիւղելու միջոցներու մէջ խտրու-
թիւն չէր դնէր հետեւաբար գողութիւն ընելու ալ չէր
խղճահարեր:

Իրիկուն մը ժամերգութեան զացած պահուն, կը տեսնէ
որ հեռուէն վերի գիւղի նախիրը կու գայ: Իսկոյն անկիւն
մը կը պահուրտի և երբ նախիրը կը մօտենայ, կամացուկ
մը նախիրին ութը հատ էջերը զատելով կը բերէ եկեղեցոյ
հանրը կը պահէ:

Իր այս արարքին ականատես սարկաւազը, որ այդ տե-
սակէտէն Տէր պապային քար հանել կու տար, առանց ձայն
հանելու եկեղեցի կը մտնէ և Տէր պապային հետ միասին
կը սկսին օրուան հարցը.—

ՍՐԿԳԸ. — Ով անօրէն գու տէրտէր,
Դու այդ ընթէ՞ր գողացար,
Վերի գիւղի ութն էջեր,
Միթէ դուն զիս մոռացար,
Աստուած հարցն մերոց...:

ՔՂՆՅ. — Ով անպիտան վրդվրդուկ,
Դու այդ ուսկից ի՞նչացար,
Լուէ, Տէրը չիմանայ,
Հապա ընդ քեզ կիսեսցուք,
Աստուած հարցն մերոց...:

Այս ձեւով համաձայնութիւն գոյացնելէ վեջ՝ յետ ա-
ւարտման Ս. Եկեղեցոյ ութը հատ էջերը փոռաւորապէս
մէջերնին կը բաժնեն անոնք:

Ս. ՉԱՐԿԱՐԵԱՆ

Ճ Ա Շ Ի Ն Ր Ա Ի Է Ր

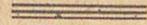
Նուանդ համբու ընթացին իր բարեկամներն մեկուն հանդիպելով, կը պնդէ որ անպատահառ յաջորդ օրը իրենց տունը հաշի գայ:

- Տունդ ու՞ր է որ կը հարցնէ բարեկամը:
- Մեր փողոցի փուռին դիմացը:
- Չեր փողոցը որն է:
- Փուռին փողոցը:
- Փո՛ւռը ուր է կը հարցնէ նարահաս բարեկամը:
- Մեր տան դիմացը, կը պատասխանէ նուանդ կատարեալ պաղարիւնով:

- Ներեցե՛ք չկրցանք պէտք իրա՞ծին պէս պատուել ձեզ ու պարտական մնացե՛նք
- Բայց խնդրե՛մ, ինչո՞ւ ներե՛մ, ընդհակառակը կ'արձանագրե՛մ պարտե՛րն իր:

Ն Ո Ի Ր Բ Ո Ր Բ Ո Ք Ե Յ Ա Ի

Օ... գիւղը երկրաշարժի պատճառով բոլորովին քանդուած ըլլալուն, գիւղացիք շատոնց հեռացած էին: Արող գիւղի նրէցը եղող Տէր Սահակ հայրն ալ բացը մնացած էր: Ճարահատ քաղս ք իջնելով Արրազան առաջնորդէն պաշտօն կը խնդրէ:

Առաջնորդ հայրը որ բարի ու խղճամտ և իր կոչումին տէր եկեղեցական մըն էր, անմիջապէս կը տեղափոխէ զարիւս Տէր Սահակը. քաղաքի Ս. Սարգիս եկեղեցին:

Այս եկեղեցին բացի նորեկէն ունէր իր երկու ծխատէր քահանաները, որոնք թէև պահ մը հակառակիլ փորձեցին Արրազան Առաջնորդի կարգադրութեան, բայց ի վերջոյ համակերպեցան այն մտայնութիւնով որ, վարպետութեամբ մը միշտ իրաւագործի պիտի ձգեն զարիւս Տէր պապան:

Երկուքը նախապէս իրենց մէջ եղած զաղտնի կարգադրութեան մը համաձայն, ամէն անգամ որ իրաւունքի բաժանման ատենը գար, կը սկսէին սաղմոսերգութեան հետեւեալ կերպով.—

Ա. ՔՀՆՅ.— «Հրամաննէ այս Տէրոջն Իսրայէլի» ըսելով զրամին մէկ մասը կը գրպանէր:

Բ. ՔՀՆՅ.— «Եւ իրաւունքն է Տեառն Ստուծոյ Յակոբայ» ըսելով՝ մնացեալ մասը կը գրպանէր:

Ղարիւս Տէր Սահակ բաւական ժամանակ այս անպարարութեանց աչք գոցելէ վերջ, օր մը ճարահատ կոթաւոր աւել մը ձեռք կը ձգէ և զայն քարիւղով լաւ մը օծելէ վերջ՝ լուցկին ձեռքը կազմ ու պատրաստ կը սպասէ իրաւունքի բաժանման ժամուն:

Շատ չանցած Ս. Սարգիս եկեղեցւոյ երկու համայնապետը քահանայ պաշտօնակիցները կը հասնին, և ըստ ին-

կարեալ սովորութեան կը պատրաստուին սաղմ սերգութիւնով գրամները գրպանելու :

Տէր Սահակ որ լաւ սերած էր Աւետարանի «Բռունք յափշտակեն արքայութիւնն երկնից»ը, առանց միջոց տալու անոնց, կոթաւոր աւելը թռնկցնելով մէյ մը մէկուն և մէյ մընալ միւսին քթին բերնին կիջեցնէ ըսելով.—

«Հուր բորոքեցաւ ի Յակոբ և ել բարկութիւն ի վերայ աման Իսրայէլի», ու փառաւորապէս բոլոր գրամները մէկանց, ինքը կը գրպանէ :

Այն օրէն սաղին համայնակույ քահանաները սմբելով և եղած կարգադրութեան համակերպելով, առանց վճի ու կոխի կ'ապրին :

Ս ՉՍԵՐԳԱՐԵՆՆԵՐ

- Որքան աստե՛կ իվեր դժուար կը ընչե՛ք :
- Չե՛ր նե՛ս մսնե՛լկն իվեր տօփօր :
- Չարմանալի բան, բայց ինչո՞ւ :
- Որովնե՛սե՛ ձե՛ր այցեգի՛նք վնարելու դրամ չունի՛մ :

ԿԱՂԱՆԴՁԷՔՆԵՐ

ՍԿԻՏԱՐՅԻՆԵՐՈՒՆ

- Արամ Փափազեանի՝ պիւսքիւի մեծ գործարան մը :
- Արամ Տ. Թովմասեանին՝ Իրեն պէս զուարթ փեսաներ :
- Արմ. Տք. Մովսէսեանին՝ ժամանակ՝ յաճախ, հասնելու համար :
- Արամ Մարտիրոսեանին՝ գուշակներուն երջանկութիւնը :
- Անտոն Թելեանի աշխարհաճաշակ ֆիրմա մը :
- Անտոն Եավրոսեանի բոլիկլոթ ուսուցիչ մը :
- Բարսեղակ Պէրպէրեանի՝ անցնող տարիներու պէրէքէթը :
- Գարեգին Գալֆայեանի՝ զուակ մը :
- Գրիգոր Գարրիէլեանի՝ ամուսնութիւն վերջապէս :
- Գրիգորիսեանին (Տիկ.) թոռնուհի մը :
- Գրիգոր Այնաճեանի՝ գլխարկի մեծ գործարան մը :
- Գրիգոր Վալլոսեանին (Մէլամսըղ) զգուշաւոր մարդու մետաղը :
- Գրիգոր Չօրեանի՝ շահաբեր գործեր :
- Գրիգոր Պարսամեանի՝ նոր հարսնիքներ :
- Գաւիթ Պօղոսեանի սրտին մաւրաւը :
- Երուսնդ Պարոնեանի (Ատմն) կարճ խօսելու մրցանիշը :
- Երուսնդ Ճգնաւորեանի՝ պահապան մը իր գորարանին մէջ :
- Երմոզ Գուլումճեանի՝ «Շիք» վառարան և անձատնում փայտ :
- Եղիա Սեւեաի՝ մտերիմներ շոգենաւին մէջ :
- Զարե՛ն Մէլգպուրեանի՝ աւելի շատ դրամ բարի ծր սփրններուն :
- Թազար Ծահինեանի՝ Սկիւտարի թիկտաթորութիւնը :
- Թորգոմ Պոյաճեանի՝ թոռնիկներու շարան մը :
- Թելեան եղբայրներուն՝ բարի եղբայրութեան մրցանակ մը :
- Թազար Նչանեանի՝ 7 ստախոզ և տակառ մը Պիլեճիկ :
- Թումիկ Կիպրիանոսեանի՝ խանութ մը Բերայի շիտակի վրայ :
- Իւթիւճեանի (Տօքթ.) բժշկապետութիւն :
- Լեւոն Քիւրքեանի՝ կայուածոցի առննապետութիւնը :
- Լեւոն Սենեքերիմեանի՝ առանց բժիշկի ապրողի մրցանակը :
- Լեւոն Չոպանեանի՝ որբերու բարեկամի շքանշանը :

Լեւոն Այանեանի՝ ինքնաշարժ մը Սկիւտարի մէջ :
 Խորիտորունիի (Տօքթ.) Գաղափարակից փեսայ մը :
 Խաչիկ Յովհաննէսեանի՝ մալի պուստ՝ գեղեցիկ տանը վրայ :
 Խաչիկ Քերիմեանի՝ երկարակեցութիւն :
 Կարապետ Ղուրուշեանի՝ հաւկիթի հրապարակի բարձրացում :
 Կարապետ Պետրսեանի (Տօքթ.) թոռնիկներ Սկիւտարի մէջ :
 Կարապետ Մալոյեանի՝ անվթար առողջութիւն :
 Հրանտ Արապեանի՝ ծխախ. օթլախճիներէ ազատելու միջոց :
 Հայկ Սեփեֆեանի՝ չինի գործարան մը :
 Հայրապետ Անտոնեանի՝ անձնական բաղնիք մը :
 Հմայեակ Ա. Քահանայի՝ Տ.Մ.ուրատեանի տունէն սենեակ մը
 Հայկ Թաշեանի թոմպուլիկ թոռնիկ մը :
 Հայկ Բէիզեանի՝ աղջիկ զաւակ մը :
 Հայրապետ Մեհրոպեանի՝ զաւակներու լաւ ապագայ մը :
 Մարախրոսեան եղբայրներուն՝ ես զմայի մեծ գործարան մը :
 Միհրան Պարսամեանի՝ Նէպոքոսի վաճառատունը :
 Մատի Մինասեանի՝ հաաը՝ տիր թաղարներու հաւաքածոյ մը :
 Մասեհ Թորոսեանի՝ սրտագրաւ առիթներ :
 Յարութիւն Պէշիրեանի՝ սէֆաճիութիւն :

ԱՄԷՆ ՄԱՐԳ ԳԻՏԷ ՈՒ ԿԸ ԳԻՍԱՍԷ ԹԷ

ՊԻԻՅԻԻՔ ԱՏԱ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻՆ

Համբաւուող ու ժողովրդակամացած ակեց կր բղխի

Ա Տ Ա Լ Ա Ր

ընթիւ ու պատուականագոյն օղիք, որ դրուած է ամեն
 ֆակի մասշնի մեծ ու փոքր շիւքերու մեջ

Գործարանատէր-միտրատէր ՅԱԿՈՒ ԹԱՎՈՒՔՃԵԱՆ,

Ուսադրուիքն հար հասցէին

Կալաթա, Նեհաթի Պէյ հասցեսի, քիւ 238: Հեռ. 41240

Յակոբ Ծուլիկեանի՝ տուն շէնցնելու առիթ մը :
 Օրիորդ Ծուլիկեանի՝ անձնական Պիւլիք օթո մը :
 Յովհաննէս Ալիքոսեանի՝ բարոյախօսի պատուանշան :
 Յակոբ Ալլահվերաիի՝ ամբասնութիւն :
 Յովհան. Ալիաւորի՝ Բարից հաստատուելու հնարաւորութիւն
 Յարութիւն Գրիգորեանի՝ տասը հատ թոռ եւս :
 Յատ թիւն Տիմիսեանի՝ քիչ սակարկող շատ յաճախորդներ :
 Յարութիւն Գուլումճեանի՝ եկար ու առողջ տարիներ :
 Յակոբ Թորոսեանի՝ Պատրքական սենեակ մը իրտանը մէջ :
 Յակոբ Ճիլմէճեանի՝ Վարչին դուրսէ մը ծաղայք մը :
 Ներշարտէս Արթիւնեանի՝ տաշնակարգ թնտրուն մը Մատ-
 քոյի պարտէզին քով :

Ներկուս Տիգրանեանի՝ աննկուն ընկերներ :
 Ռուբէն Աէլեանի՝ պատրաստարանութեան մէտալը :
 Սեդրակ Պոյաճեանի՝ նոր զաւակ մըն ալ :
 Սարգիս Սաղաթեանի՝ խաճուէի շահաւոր առեւտուր մը :
 Սուքիաս Սուքիասեանի՝ սեփակուն տուն մը Սկիւտարի մէջ
 Սեդրակ Գամպրեանի՝ Մասմուտի խանը իբրվաճառատուն
 Սարգիս Փափաղեանի՝ հանրակառքին մէջ... նստելու տեղ մը
 Միմոն Պէրզէրեանի օրը 50 յաճախող Գաւրգիւղ խանութին
 Սարգիս Գիւտեանի՝ եազմաճիներուն արհեստագիտութիւնը
 Սարգիս Պատմաճեանի՝ տակաւ մը սեւ ձկնկիթ :
 Սարգիս Եազմաճեանի՝ բարեպաշտ մարդու արդար հոմբաւը :
 Վահրամ Մատթէոսեանի՝ չինի փուռ մը :
 Վահրամ քահանայի՝ թաղին մանուկները եկեղեցի հաւա-
 քելու ճար մը :
 Վահան Թերզեանի՝ հիւանդութենէն փոռլ լաւ յաջողութիւն

ԳՈՐԾՈՒՄԻՆ ԹՈՒՆՅՅ

“ ԱՇՈՒՂԱԿԱՆ ”

Կիտիթէն Պէրկ, սպարանէն խիս գեղեցիկ ու ներկայանալի սպա-
 քուքեանք հուպարակ ելած է Գ. Թեհեցի ԱՇՈՒՂԱԿԱՆ գոլթիկ ոսա-
 նաւարհեռուն հասար, որ մտաւ սկսն անկաւտ հաճոյնով մը կը կարգայ-
 ուի ծայրէ ի ծայր :

Վահան Մեօրոպեանի՝ արամութիւնը ամոգոյ գաւաթ մը Ալէմ
 Վարդան Կարմիրեանի՝ մանչուկ մըն ալ:
 ՎահրամՏէր Կերպեանի՝ առաւ գործեր:
 Վարդան Միսակեանի՝ Վոսփորի փոօպետութիւնը:
 Վահրամ Պոռոմայեանի՝ ազգիանը պէս սիրուն մանչուկ մը:
 Տաճատ քհ. Փաշայեանի՝ անքունութեան տակալու միջոց մը
 » » Գերձակեանի՝ բողմամեայ քհ. թեան յորելեանը
 Քէլէշեանի (Տօքթ.) արագաշարժութեան մրցանիշը:
 Օննիկ Քիւրքեանի շպտակապոյ խում մը:
 Օննիկ Քէշիշեանի՝ մանչ գաւազ մըն ալ:
 Օննիկ Սինանեանի՝ ցած խօսելու վարժութիւն:
 Օննիկ Գարագաշեան Սաթիէի տնօրէնութիւնը:
 Օննիկ Գարրիէլեանի (Տօքթ.) նախանձօրոգներու սէրը:
 Լուծֆիկ Գարամանեանի՝ Աղջտիս վարելու տակունութիւն
 Կարապետ Զամպաճեանի՝ տիպար ազտրակ մը նախկին
 Պէրպէրեանի շէնքին տեղ:
 Էմիրզէեան Գրիգորին՝ ճարտար և խցճամիտ բժիշկ մը:
 Ստեփան Միսակեանի ձեռնբէցութեան մրցանակը:
 Խորէն Սարգիսեանի՝ կենցաղագէտի մրցանիշը:
 Մահակ Մոմճեանի՝ ընտրեայ փեսայ մը:
 Մելքոնեանի՝ բնտանեկան անխոռով երջանկութիւն:
 Արշամ Գալաֆեանի՝ (Ատամն.) արգիակտան քիմիք մը:

ՅՈՒՆԻՍԵՐԻ ՎԵՐՋԵՐՐ ԶՐԱՓՈՐԱԿ Կ'ԵՒԼԷ

Տարւոյն երգիծական ամէնէն չէն ոգ հատորիկը, որ
 ամէնուն կը պոռայ ԶԱՐԵԶ ԱՐՇԱԿԻ կողմէ՝

“ԿԱՐԳԱ ԶԻՍ,,

Գեղեցիկ ծաղրանկարներով զարգարու ծ

ՊԷՇԻԿՍԱՇՅԻՆԵՐՈՒՆ

Օր. Աննիկ Ամպարճեանի՝ Աղբատախնամէն քանչան մը:
 Արմէն Վարդերեանի՝ տիպար հօր մրցանակը:
 Ալիքսան Փիտէճեանի՝ Ռումանիայէն հարս մը:
 Արամ Իրէքճեանի՝ Թաղ.խորհուրդի թիկնապահութիւնը:
 Տօքթ. Արմենակ Լօթիկեանի՝ 5 յարկնոց բարթթման մը:
 Արամ Զարֆճեանի՝ մէջքին բէհիվան ետզըսի մը:
 Աղբատիկեանին՝ չի քաքայտուոյ երդչախումբ մը:
 Արսենակ Թովմայեանի՝ թագրիրլի տուն մը:
 Արրահամ Արրահատեանի՝ հիւզամէն յացող տղայ մը:
 Ալիքսան Քըյըճեանի կանուխ ապաքինում:
 Բենիամին Մերախեանի՝ պարկ մը ապուխտ:
 Գալուստ Ասլեանի՝ արագընթաց օթօ մը:
 Գառնիկ Էճթիարեանի՝ զատարանէն պէրպթ մը:
 Տիկ. Եւփիմէ Գլաղիրեանի՝ սակի սիրտ մը:
 Տիկ. Զարուհի՝ աւազոյն երջանկութիւն մը:
 Զարմայր Խօճասարեանի՝ Տիկ. Թիւֆէնկճեանի պատկերը:
 Իսրայէլի (նպարավաճառ)՝ կողով մը Թրիլիայի ձիթապտուղ:
 Խաչիկ Պէնլեանի՝ Բերա երթալու առութներ:
 Ծերոն Արապեանի՝ աշխարհի շըջանը ընողի համբաւը:
 Կ. Միսաքեանի՝ հրաման խանութը բանայու մինչեւ 11:
 Կր. Միսեանի՝ անխոռով ու երկարատեւ տնօրէնութիւն:
 Հրանդ Ասլանեանի՝ յարմար կողակից մը:
 Միհրանին (նպարավաճառ)՝ պարկ մը կարմիր պիպէտ:
 Մկրտիչ Զազըրեանի՝ փափաքը առնելու առիթ մը:
 Մկրտիչ Խնկոյեանի՝ ձեռնհասութեան վկայական մը:
 Մկրտիչ Եաղուպեանի՝ հաւաքաճառի խանութ Մաշքայի մէջ:
 Մարտիկ Զազըրեանի՝ բիշկի՝ ազիկ մը:
 Մանուկ Փափազեանի՝ խոշոր բաթիսըրի մը ի նշան թաշ:
 Յար. Աթմաճեանի՝ քիչ մը հովարտայութիւն:
 Նշան Գալուզճեանի՝ բազմանդամ հայրութեան տիտղոսը:
 Նազարէթ Գուլումճեանի՝ կրօցա մը էնժէքսիօնի տեղ:

Շապուհի՝ Բերայի շխտիչ սափրիչի առաջնակարգ խանութ :
 Սեր. քհ. Պուրմահանի՝ Ալիբաան Գրչըճեանի նկարը :
 Ստեփան Սինանեանի՝ 12 հատ Մալթրդի այծ
 Սահակ Չալըքիանի՝ ճամբորդութեան ասիթներ :
 Սահակ Խօճասարեանի՝ թ թեզ մը Սիլիվրի մածուն :
 Վհ. Թօմպուլեանի՝ Քսգ. Ժողովի ասենապետութիւնը :
 Տէր Վարդանի՝ պնակ մը կաղամբի ապուր :
 Վարդան Պալեանի՝ Եզնիկ Ծ. վրդ. ին աջը :
 Տիգրան Խոնչէկիւլեանի՝ Բարուզոյին համբաւը :
 Տիգրան Թիւֆէնկճեանի՝ Պէշիկթաշցիներուն երախտիյր :
 Դեհիմաքին (քանոնի)՝ շատ խուրնայտ թաղնիք մը :

ՄԱՐԱԹԻՍՅԻՆԵՐՈՒՆ

Արշակ Արշալիբի՝ ոսկի տասերով իր անունը Սամաթիոյ
 « յայտային ու Պալըքլըի գերեզմանատան վրայ
 Արտիար Մարգարեանի՝ անձնական տուն մը Բերայի մէջ :
 Աստիկ Մուրտեանի քրօցա մը Պիլիճիկ օղի :
 Արմենակ Տաքէսեանի՝ նսր տունին վրայ յարկ մը եւս :
 Արթուրի Մելիքեանի՝ բժշկութեան վկայական մը :
 Արզար Տիքիճեանի՝ Աերպիա ե-թալու ննարաւորութիւն :
 Արտաշէս Տէօքմէճեանի՝ Ն. Գարուի մէջ թաղականի արժու մը
 Ա. Տէմիրճեանի՝ արժու մը Սամաթիոյ նոր թալ. խորհ. մէջ :
 Արմէն Պայրամեանի՝ դուրպայի խոշոր ֆապրիքա մը :
 Ա. Շիրինեանի՝ Սամ. թաղ. կանուտեան գանձ. պետութիւնը :
 Արշակ Բիւլասեանի 10 000 աղուէս Ամերիկայի համար :
 Արթաքի Երեսեանի՝ նովանոց մը ամէն նովի դէմ :
 Ա. Ալեանսքեանի՝ Սթանտարտի մաքսի անօրէնութիւնը :
 Արամ Տանտանեանի՝ որսի թեզքերէ մը :
 Աւետիս Եազմաճեանի՝ վիլլա մը Գարթալի մէջ :
 Աւետիս Խաչատուրեանի՝ Պոլսոյ չուվայի թագաւորութիւնը :
 Օր. Անժէլ Մանաւեանի՝ նօթայի կաշիէ տուիէ. մը :
 Օր. Ատիսեանի տուի մը պօնպօն :
 Բ. Իսկենտէրեանի՝ Սամաթիոյ մէջ իրեն յատուկ եկեղեցիցի մը :

Տիկ. Բերուզ կանտի՝ Բերայի Արհեստանոցին անօրէնութիւնը
 Բարթամ Չափուշեանի՝ ոչխարի մը ս'ւ ճիւղերը :
 Գիրգոր Իսպիրիանի՝ ոսկերչագետութեան և սրաին մուրատը
 Գրիգոր Ա. ասուրեանի արծաթապատ չարական մը :
 Գրիգոր Ալիքնիթօփեանի՝ ոսկերէր պղնձահանք մը :
 Տ. Գարեգին չօր. կրօն. ժող. մէջ արժու մը :
 Գրիգոր Ղազերեանի տուն շէնցնող հարսեր և փեսաներ :
 Գ. Էսայեանի՝ սիրտ չհատցնող յաճախողներու տակաւ մը շիրա
 Գեղամ Նալպանտեանի՝ զգայացունց հասո ի.թ մը :
 Գրիգոր Կիւտիկեանի իր գործար. նին մենաշնորհը :
 Տանթ. Գեղամ Քիւչիւքեանի՝ մերսէնէս օթօ մը :
 Երուանդ Արնասեանի՝ նպարափաճառութեան մենաշնորհը :
 Երուանդ Պէրպէրեանի՝ հաշուեփակ մը տարեցոյցիս հետ :
 Երուանդ Իւթիւճեանի՝ Թէլիֆուսքէնի մենաշնորհը :
 Ի. Կարսազեանի՝ Հաճի Եաթմազ մը և ազամանդի հ. նք մը :
 Եղուարդ Միրիճանեանի՝ խո լունճր չիող տօքթոր մը :
 Տօքթ. Երուանդ Իշլէմէճեանի՝ անթառամութիւն :
 Ջ. Մեճիքեանի՝ կեսարացի հօրեղբայր մը և պարկ մը ապու խո
 Ջաւէն Առաքէլեանի՝ վարպետ կահագործի շքանշանը :
 Տանթ. Ջ. Մէնդիլճեանի՝ հիանալի քիմիք մը գին .է վերջ :
 Տէր Ջաւէնին՝ Բարա Էֆթիմին օրհնէնքը .
 Թ. Թափուքեանի՝ տօնատըճի խանութ մը չուկայի մէջ :
 Թորգոմ Չիֆճեանի Թալուի վարժապետ մը :
 Ժիրար Գարբիլեանի՝ Միւհէնտիսեանին ջութակը :
 Իսահակ Իսրայելեանի՝ աւելի խոշոր խաղաղորդարան մը :
 Խոսրով վրդ. Միսաքեանի չարթալթազ ու եպս. գաւազան մը
 Խ. Պէրպէրեանի անդրաշխարհէն հրաւէր մը Պիւքենցէ :
 Խաչիկ Յովհաննէսեանի՝ թշնամիներ ճաթեցնող դիրք մը :
 Խաչիկ Բալըպճեանի ամերիկեան Գալիֆօրնիոյ արէթնօթը
 Խաչիկ Շաքարեանի՝ Պիղմարքին դէմքը :

Վաճառական դերձակ ԼԵՒՈՆ ՊՈՂՈՍԵԱՆ Վաճառական դերձակ
 Պոլիս, Օռօզի Պաֆի վրայ, Բասըմ Փաւա խան, քիւ 1

Խաչիկ Միսքճեանի՝ թիւնէլին դէմ՝ զավաֆի վաճառատուն մը
 Կարպիս Բանկալճեանի՝ շապկագործութեան մետալ մը :
 Կարպիս Կիրակոսեանի՝ չոգենաւ մը պարսկական գորգ :
 Կարապետ Նալպանտեանի՝ 100 հատ կաթնու Օտէսայի կովեր
 Հայկ Չպուքճեանի՝ բարի սրտին յաջող գործեր :
 Հայկասէր Նշանեանի՝ թողէն հեռանալուն արգելք մը :
 Համբարձում Անուշեանի երկար կեանք, շատ յաճախորդ :
 Համբարձում Պունճուգճեանի՝ անթիւ յաճախորդունիներ :
 Հայկ Սարաճեանի՝ 20 Պալեա A մարքա թիւլպէնա :
 Հայկ Դերձակեանի բաքէթ մը տոմինոյի քար :
 Համբարձում Սասթճեանի ազնուութեան տիպարի մետալը
 Հայկ Գրլըճճեանի՝ մեզարճի Սարգիսին նամակներուն ըն-
 թերցումը Գառնիկ Ոսկեանի հետ :
 Հրանդ Չամիչեանի՝ քրօցա մը Ատալար օդին :
 Ղազարոս թովմասեանի՝ առատ զրամ տակառ մը Պիլճիկ :
 Ղազերեան քոյրերուն բարենպասակ մարմիններէն շնոր-
 հակալութեան գիրքեր :
 Տիկ. Մատլէն Մելիքեանի՝ կանխիկ վճարող վարձակալ մը :
 Օր. Մառի Լուսարարեանի՝ Սամաթիոյ վորժ.ի տնօրէնութիւն
 Օր. Մելինէ Իւթիւճեանի՝ ժրաջան հայունիի մէտալը :
 Մանուկ Ժամկոչեանի՝ քահանայութիւն :
 Մելքոն Գրիգորեանի՝ Կալուածոցի առեւտրութիւնը :

Վ. Ե Ա Ղ Ո Ի Պ Ե Ա Ն

Երեքտարական հաստատութիւնը կը ստանձնէ

ՆԻՔԷԼԱԺԻ ՈՒ ԵԼԵԲՏՐԱԿԱՆ ՉԵՏԵՂԱՆ

վերաբերեալ ամէն տեսակ գործեր, որոնք կը կատարէ ա-
 րագ, մաքուր և խղճամիտ կերպով : Մեր բոլոր ընթեր-
 չողները թող գիմեն իրեն : Բերա, Գալիօնճը Գուլուք,
 Չաքմազ փողոց. թիւ 43 :

Մարտիկ Հեքիմեանի՝ Միլլէր զացայի մենաշնորհը :
 Մելիք Չ. մամճեանի՝ կառքով այց մը նումունէ պաղին :
 Մկրտիչ Ասատուրեանի՝ նոր թաղ. խոր. առեւտրութիւն
 Մարտիկ Բիպարեանի՝ 10,000նոց յարմար կողակից մը :
 Միքայէլ Միքայէլեանի՝ 12 հատ դաւակ :
 Քոյր Յուզինա Թաշճեանի՝ երախտիքի մէտալ մը Անարատ
 Յղութեան Ա. Աննա որբանոցի սաներուն կողմէ :
 Հայր Յովհաննէս վրդ. Ագամեանի՝ Գումգարուի մէջ կա-
 թոյիկ խոշոր եկեղեցի մը :
 Յովսէփ Ատիսեանի՝ « փա՛ռք ազատեցայ Թաղականութենէ »
 » Խթիկեանի՝ չոգ. ը. կ. ընդհ. գործակալութիւնը :
 » Փերոէճեանի՝ փնտռածը և չի գտածը :
 Տ Յովհաննէս Գավուքճեանի՝ Պաղատի եկ. Աւագերցութիւն
 Յակոբ Կարապետեանի՝ վիլլա մը Եազաճըցի մէջ :
 Յակոբին (նպարավաճառ) Ա. զահամամթուրչուներու մենաշնորհ
 Յարութիւն Յովհաննէսեանի՝ ֆաքիրէր սպասախի պատնշն :
 » Միսքճեանի փորը լեցուն հնդկահաւ մը :
 Հաճի Յարութիւն Դերձակեանի՝ սատափէ նարտ մը :
 Յակոբ Սարեանի՝ առամնարուժական բոլիքիլիիք մը :
 Նշան Ճիհանեանի՝ շնորհակալագիր մ. Գ. գաբուլի Վրոբսի
 թաղեցիներէն :
 Շաւարշ Յակոբեանի՝ լայն սիրտ անսպառ ուժ և յաղթողկամք
 Որդիք Ինկիլիզեանի՝ կեր, արք և ուսխ լեր :
 Ոսկիան Յովհաննէսեանի՝ քէօէլէճիներու շուկային էմա-
 նէթ սանտրիսիութիւնը :
 Որդիք Մէրիքճեանի՝ ինքնավառ կլկլակ մը և պալիա մը :
 թւ. մպէքի :
 Պետրոս Շահ Կողեանի՝ աշխարհի ամենաճօխ մատենադարանը
 Պետրոս Աշճեանի՝ ազգայինճութեան Մրցանակը :
 Պերճին (չեղագործ) անձնական օթօ մը :
 Օր. Պերճուհի Պողոճեանի՝ հարսնու յաճախորդներ :
 » » Իսպիրեանի փունջ մը մանիշակ, որկի մկրատմը
 Տ. ք. Վ. Պալապանի՝ Քրնս. հիւ. դ. ի վիրաբուժապետութիւնը

Տօքթ. Պահչէպանեանի՝ ամուսնութիւն, ամուսնութիւն:
 Ս. Իշլէմէճեանի՝ եկեղեցւոյ գաղափներուն քննարկութիւնը
 Սահակ Սվաճեանի՝ ազգասէր բեմքասացի մեծալը:
 Աէթ Լօքմանեանի՝ շնորհակալիք մը Պալըքլըբի բնակիչներէն
 իրենց վերջին հանգստարանին փրկութեանը համար:
 Սեղրակ Մալխասեանի՝ եւրոպական ձուլարան մը:
 Ս. Սինասեանի՝ Ն. Գարուի թաղ. շրջանի սթաթիսթիքը:
 Ստեփան Շահպաղեանի՝ այժմանուոր հարսնուկներ:
 Տիկ. Վ. Արսլանեանի՝ բարձրագոյն մրցանիշը:
 Վ. Երէցեանի՝ 50 000-ոց տուն շէնցնող կողակից մը:
 Վահրամ Առաքէլեանի՝ միշտ անվիշտ սիրտ:
 Վարդան Ազարիկեանի՝ շուտափոյթ և շքեղ հարսնիք մը:
 Վահրամ Իշլէմէճեանի՝ Ն. Գարուի եկեղեցիէն շնորհ. գիր մը.
 հօրը կտակը գործադրելուն համար:
 Վ. Յովհաննէսեանի՝ ամէն կողմ ճամբորդելու բաց անցապիթ
 Օր. Վ. Աշճեանի՝ տիպար մանկապարտիզպանուհի մրցակ.
 Ատմ. Վարդ Պալապանի՝ ֆլօշ բուսայեայ մը:
 Վահրամ Հերոյեանի՝ անտուկ մը Եսֆայի նարինջ:
 Տ. Պիպեռեանի՝ պայեա մը թէնպէքի կաթսայ մը Պիլէճիկ
 Տիգրան Մատուկեանի՝ պալեա մը թէլա:
 Տիրան Շաքարեանի՝ մականուանին համը:
 Փիլիպոս Պօյաճեանի՝ սուրճի ներածման մենաշնորհը:
 Օննիկ Գարրիէլեանի՝ տիպար հօր մը վկայականը:
 Օգաէն Մէնզիլճեանի՝ անթառամ երիտասարդութիւն քանի
 որ աթ տա եազըշըր սիրահ տա:
 Ծրամ Ծասուրեանեանի՝ երաժշտագետներու մեկենասութիւնը:

Աստուծոյ
 Կարապետ Ստեփանիպետեան
 Սիրեմի Մուսիսիէ նա.
 Զուգե՛ր Ծօղկահանքի
 Բ. յարկ

Ներքին հիւ. մասնագէտ
 Տօքթ. Հայրո Հայրապետեան
 փոխադրուած է Քազսիմ,
 Ապսիլիմա Համիս հասսէսի
 էլմաս արարքուման

ԹՕՓԳԱՔՈՒՅԻՆ ԵՐՐՈՒՆ

Տէր Ատոմ Գոռնիի՝ 4 հատ անգլ. Պէյքըր գաձա:
 Աբրահամ Պիւքիճեանի՝ թօնօ մը արծաթ:
 Արտաշ Սիւսիեանի՝ Պիլէճիկ օղիի ֆապրիքային ծորակը:
 Արշակ Սվաճեանի՝ քիչ մը չովարտայութիւն:
 Արթաքի Աշճեանի՝ ազգայինճիութեան մրցանակ:
 Արտաշէս Գրիգորեանի՝ սրտին մուրատը:
 Թորոս Ֆէրմանեանի՝ Չար Սափանին պատկերը:
 Փ. Գալիաքճեանի՝ Սերսէտէս օթօ մը ազգ. գործերուն հմր.
 Լեւոն Սէմէրճեանի՝ կանուխ պաքինում:
 Խաչիկ Թօքաթիսեանի՝ զուարճախօսութեան մրցանակը:
 Խաչիկ Ճէզլէճեանի՝ Ճիզլալէտ լատիկի գործարանը:
 Կարապետ Եսայեանի՝ ընդարձակ ազարակ մը:
 Կրպ. Ճէզլէճեանի՝ աղուոր հարսեր, չիք փեսաներ:
 Միհրան Աշճեանի՝ Պատրիարքին աջը:
 Մելքոն Յարութիւնեանի՝ չիք բերուքա մը:
 Յակոբ Պօյաճեանի՝ 10 յարկնոց արարթըման մը:
 Յար. Քէչիչեանի՝ փոսպանութեան մենաշնորհը:
 Ովրեստես Խըրքաճեանի՝ աւագ սարկաւագ. աստիճան:
 Ստեփան Սեմերճեանի՝ Խաղէղ Ամիրային արծաթէ շապիկը:
 Սահակ Տէմիրճեանի՝ անգլ. ոսկիին բարձրացման լուրը:
 Սիրուն Մատուրեանի՝ խօսե ու մրցանիշը:
 Վահրամ Պէզիրճեանի՝ 12 շիշ Պիլէճիկ օղի:
 Ատմ. Օննիկ Մարտիրոսեանի՝ աղուոր սրինիք մը:
 Օ. Յարութիւնեանի՝ Ինսիկ ատայի թաղակ. նութիւնը:
 Օ. Չէրչիեանի՝ փորի քօրսէ մը որ որսորդութենէն օգտուի
 Օ. Չաքարեանի՝ վակօն մը քէթէն թօխումի:

ՄԻՍԱՔ ՄԵԾԱՐԵՆՆ
 «ՈՍԿԻ ԱՐԻՇԻՆ ՏԱԿ»
 [ԱՐՁԱԿ ԵՐԿԵՐՈՒ ՀԱՒԱՔԱՆՈՑ]

Մեզից մահեցուցին այս առաջին հրատարակութիւնը որ օժտուած է նաեւ թ. Ազատեանի վերլուծական ներածութեամբ պէտք է որ գեներ ու կարգան բոլոր գրատեղերը: Գին 100 դր.

ՀՐԱՊԱՐԱԿԻ ՄԱՐԿՈՅ

Արմենակ Քէօքճեանի՝ Բարսուպատի ջերմուկնե ք:
 Արմենակ Շէքէրճեանի՝ Առեւտր. սեն.ի նախագահութիւնը
 Աբրահամ Թաշճեանի՝ ազլը փրկելու միջոց մը:
 Ասատուր Կիրիայեանի՝ արեւտատ օրեր:
 Արամ Կեսարեանի՝ կենցաղագէտի մրցանիշը:
 Արմենակ Փափազեանի՝ երկար առողջ կեանք:
 Աշոտ Մամիկոնեանի՝ ինքնաշարժերու մենաշնորհը:
 Արամ Էպէեանի՝ անսայթաք յաջողութիւն:
 Արշակ Ունճեանի՝ Գարթալէն Պոլիս կամուրջ մը:
 Արամ Համբարձումեանի՝ գործը գիտցողի վկայական:
 Գառնիկ Վարժապետեանի՝ ազգ. վարչապետութիւն:
 Գէորգ Գայսէրլեանի՝ սիրտը լայնցնող գործիք մը:
 Գէորգ Աճէմեանի՝ տուն չէնցնող հարսեր:
 Գուրգէն Էլմասեանի՝ բարի հօր պատուանշանը:
 Դանիէլ Յովհաննէսեանի՝ սպարանապետութիւն:
 Երուանդ Մարզմանեանի՝ աջալրջութեան շքանշանը:
 Զարեհ Րէիզեանի՝ Թաքսիմի մէջ արարթըման մը:
 Ժիրայր Սմբատեանի՝ գործերուն հասնելու ժամանակ:
 Լեւոն Ճգնաւորի՝ գորգավաճառութեան ճիւղ մը:
 Լեւոն Պոհչալեանի՝ աղուէսներու բանակ մը:
 Լեւոն Նաոյեանի՝ ազատաձեռնութեան մետալը:
 Լեւոն Սանդեանի՝ ուղղամիտ գործողի շքանշան:
 Կարապետ Բարունիի՝ չքեղ գրասենեակ մը:
 Կարապետ Թուխտարեանի՝ յաւատեսութեան ակնոց մը:
 Կոպեռնիկ Սաչատուրեանի՝ խոշոր «անցեալ ըլլայ» մը:
 Հայկ Միսքէթեանի՝ առաջինէն մեծ վաճառատուն մը:
 Հայկ Աբգարեանի՝ երկնային մխիթարութիւն:
 Հայկ Գէորգեանի՝ երբեմնի ձուլարանին վարձակալ մը:
 Համբ. Բապուճճեանի՝ Օսոգտի Պաքի վաճառատունը:

Զուարթ ու առողջ ըլլալու համար Պիլէճիկ օդին խմէ

Հրանդ Տատուրեանի՝ իր նախընտրած կողակիցը:
 Ճիվան Աւարեանի՝ Քիւրքճի խանը:
 Միչիկին տոմարապետութիւն:
 Մաքս Օհանեանի՝ ժամ. նցի լաւ առիթներ:
 Մկրտիչ Ֆրէնկեանի՝ շինարարութեան վկայական:
 Միսակ Թաթարեանի՝ ուսուցչապետութիւնը:
 Միհրան Օհանեանի՝ ոսկեփող կլկլակ մը:
 Մկրտիչ Մարտիկեանի՝ լուսաւոր և նոր ֆապրիքա մը:
 Միհրան Ալաճաճեանի՝ Զորագճի խանը:
 Միհրան Ճիւղճեանի՝ իրատես մարդու մէտալը:
 Յարութիւն Աճէմեանի՝ խոստմնապահ գործի ընկեր մը:
 Յակոբ Դանիէլեանի՝ լայն մարմինն չափ լայն սիրտ մը:
 Յակոբ Իրլիքճեանի՝ ժպտերեսութեան մրցանիշը:
 Նուպար Սաչատուրեանի՝ շահարեք ֆիրմա մը:
 Պաղտասար Գազանճեանի՝ անթառամութիւն:
 Պետրոս Իսկէնտէրեանի՝ անէքթօաներու հաւաքածոյ մը:
 Ռուբէն Գահվէճեանի՝ մխիթարութիւն:
 Ռոպէր Մուրատեանի՝ կրամաֆօնի գործարան մը:
 Սիմոն Գալֆաեանի՝ կրջանկութեան շապիկը:
 Սարգիս Գնաճեանի՝ մանածի մենաշնորհը:
 Սամուէլ Թերճիմանեանի՝ գրոց բրոց առեւտրականի մետալը:
 Սերովբէ Պօյաճեանի՝ անյիշաչարութեան մրցանակը:
 Ստեփան Կուրաիկեանի՝ անչեղ մարդու մէտալը:
 Ստեփան Կիւլպէնկեանի՝ Ազգային տիքատորութիւն:
 Միսակ Սմբատեանի՝ բացօթեայ ժամանցի վայրեր:
 Վահրամ Կեսարեանի՝ մրցակիցներուն անզօրութիւնը:
 Վարդան Ազիլիւլի՝ անխախտ աթոռ մը վարչութեան՝ մէջ:
 Վահրամ Ասատուրեանի՝ ազգայինճիւղութեան նոր շրջան մը
 Վարդան Գունտաքճեանի՝ ճէնթլմենութեան մէտալը:
 Վահան Նաոպէկեանի՝ գրախտաւայել կեանք մը:
 Վահան Տիքիճեանի՝ տեւական առողջութիւն:
 Տիրան Պօյաճեանի՝ Իւնիօնի տնօրէնութիւնը:
 Քէօրքէեանի՝ մշտաժառ կլկլակ մը:
 Օննիկ Ղուկասեանի՝ տուն չէնցնելու առիթ մը:

ՊԱԳԸՐԳԻԻՂՅԻՆԵՐՈՒՆ

- Աբրահամ Աբելիանի՝ Վարչութեան անդամակցութիւն:
- Աբրահամ Նիզամեանի՝ կախ օրրան մը:
- Աբամ փափազեանի՝ թաղեցին կշտացնելու բըքօրը:
- Ազգ. վրժ.ի հոգաբարձութեան բացը գոցելու գործիք մը:
- Ազգ. Խնամատարութեան՝ որրուհի մը:
- Ախքատախնամին Ատենապետ մը:
- Անդրանիկ Յովհաննէսեանի՝ հոգաբարձութեան մէջ աթոռ մը
- Ասատուր Մանեասեանի՝ հունտի պացած ծաղիկներ:
- Ասլանեան քոյրերուն՝ սիւնսիէօզ մը:
- Տիկ. Ազգըքարահանի՝ տուփ մը սիկառ:
- Գէորգ Իւթիւճեանի՝ իր ուզածը:
- Գրիգոր Մուրատեանի՝ սուր ամելի մը:
- Օր. Քիւրքճեանի՝ վարդ մը:
- Օր. Կամարականի՝ շիշ մը չամբանիա:
- Օր. Ալեանաքի՝ իտուլերէն նամակներ:
- Օր. Գ. Գունտաքճեանի, բուժ մը:
- Օր. Գ. Նուրեանի՝ ժօյիֆամ լօսիօն մը:
- Շիրակեան քոյրերուն՝ գերմանական առաջնակարգ դաշնակմը
- Գ. Գալուստեանի՝ Լէժիօն Տօնէօր մը:
- Եղուարդ լօքմակէօզեանի՝ փոքր փոր մը:
- Զաքար Փափազեանի՝ հրաժարականի պօլ թուղթ:
- Էամօն Թիւլպէնտճեանի յարատեւութիւն:
- Թորոս Պէրպէրեանի՝ ուղեւորութիւն դէպի Ափրիկէ
- Թաղական Խորհուրդին՝ նոր կազմ մը:
- Թորգոմ Տինանեանի՝ դրամօժիտով ամուսնութիւն:
- Տօքթ. Թիւլեանին՝ սիկառի տէփօ մը:
- Օր. Թազուհի Նազարէթեանի՝ քառակուսի տակառ մը պիրա
- Օր. Թօփաքեանին՝ ճաղկեփօնջ մը:
- Ժ. Գասպեանին՝ բուրօ մը:

Ամէն կողմ կրնաս գտնել ԱՏԱԼԱՐ անմահական օղին

- Իսկ. Աստուածատուրեանին՝ հիւանդութենէ ազատում:
- Լեւոն Աւագեանի՝ քահանայութիւն:
- Մերոն Գալուքճեանի՝ թաղականութիւն:
- Տէր Կորիւն հօր՝ Բերայի աւագերէցութիւնը:
- Հայկ Խանչէրեանի՝ պատոյի անդամակցութիւն:
- Հայկ Ալլահաբեանի՝ տիւշէշ մը:
- Հրանդ Փափազեանի՝ կար և կարողութիւն:
- Տօքթ. Հ. Նազարէթեանի՝ հարուստ հիւանդներ
- Հայկ Լիմօնճեանի՝ մնոր ու չաքար:
- Հ. Գունտաքճեանի՝ կրէթա կարպոյի սիրտը:
- Մամաս Պալթայեանի՝ որսի ընկերներ
- Միքայէլ Նազարէթեանի՝ հաւատարակչուած պիւտճէներ:
- Միհրան Սիւրբէրեանի՝ ալպաներէն քերական մը:
- Միսաք Սարեանի՝ աղու որ թոռնիկ մը
- Մկրտիչ Դերձակեանի՝ բարերարի տիպոս
- Օր. Մ. Բարսեղեանի՝ Բլէյէլ դաշնակ մը:
- Օր. Մայտա Յովհաննէսեանի՝ 935 մօտէլ օթօ մը:
- Մինաս Շիրակեանի՝ «Շըք» վաստարանին մենատիրութիւնը
- Յովհաննէս Նահապետեանի՝ թոռնիկին ժպիտը:
- Յակօբ Պէղազեանի՝ շինուելիք արարդմաններ:
- Յարութիւն Թօփաքեանի՝ արիւլ մօթօ մը:
- Յ. Ֆրէնկեանի՝ ֆութպօլի երկար տախտ մը:
- Շահին Դերձակեանի՝ ճարպիկ և հօուստ փեսացուներ:
- Պիմէն Զարգարեանի՝ որբերո հայր տիտղոսը:
- Պետրոս Զատիկեանի՝ անմրցելի բախտեր:
- Պօղոս Պէղազեանի՝ վիճակահանութեան մեծագոյն պարգուը:
- Ռոպէր Պէղազեանի՝ թավու մը:
- Սարգիս Պէօճէկեանի՝ գառնուկ մը:
- Տօքթ. Ս. Նահապետեանի՝ իր եղբօր զուարթութիւնը:
- Սարգիս Գըլճեանի՝ յայրութիւն
- Ստեփան Թէրզեանի՝ յօթօն

Մի մտնաք որ օղիներուն իշխանը Պիլէճիկն է

Սեղար Թերզեանի յունարէն բառարան մը :
 Օր. Սիրանուշ Թերզեանի ուշ լինի նուշ լինի :
 Վահրամ Պէրպէրեանի մայրապետի սիլուէթ մը
 Վ. Փափազեանի՝ 100 չէքի փայտ :
 Վ. Գալուքեանի՝ օթօ մը
 Օհան Տէր Ոսկիին՝ քահանայութիւն :
 Օննիկ Փափազեանի՝ նարուստ փեսայ մը
 Օշին Ճէվանեանի՝ ոսկի գրիչ մը
 Ա. Համամեանի (Եէ.իւրքէօյ) կամուրջ շինելու մենաշնորհը :

ԳԱՏԸԳԻՒՂՅԻՆԵՐՈՒՆ

Սարգիս Էմէրեանի՝ զօրու ազգայինճի մետալը :
 Տէր Երեմիային՝ տղուն պէս բախտ մը :
 Սարաֆեանին՝ Համայնարանին Բէրթէօրութիւնը :
 Կարապետ Օրադեանի՝ կառքին տեղ օդանաւ մը :
 Հրանտ Ազամեանի՝ նորակազմ երգչախումբ մը :
 Յակոբ Քիւրքեանի՝ ոսկեհեր զուակ մը :
 Անտոն Թարազին՝ գուարթութեան մէտալը :
 Չարեհ Յակոբեանի շիքութեան մրցանակ :
 Չօնրապ Սանթուրեանի՝ Թաղականութեան յուսանկարը :
 Մ. Թորոսեանի՝ զիւանագէտի սիլինտր մը :
 Մ. Աուլթանեանի՝ լաւ դասագիրք պատրաստողի պսակ մը :
 Վահէ Մխիթարեանի՝ աննախանձ չըջանակներ :
 Արճարանատէր Մարտիկին՝ ոսկի սանտր մը ձորուքին :
 Կարապետ Սթիմարաճեանի՝ օղի ոսկի բաժակ մը :
 Տիգրան Պալեանի՝ Պոլսոյ գրադարանապետութիւնը :
 Արիկեան եղբայրներուն՝ մէյմէկ յարմար կողակից :
 Արիկ Ունեանի՝ Բերայի շիտակը թօնաֆիլէի խանութ մը :
 Ասատուր Կտուտեանի՝ տուն շէնցնելու առիթներ :
 Մկրտիչ Սեպուհեանի՝ տէօչէկլի մեղեղի մը :

Եազըճեանի՝ Դպրաց Դասու տիկտաղորութիւնը :
 Տ. Նեղրիկ Սեպուհեանի՝ ամբողջական գործերուն հատորը :
 Մակարեաններուն՝ զոյգ մը հարսնիք :
 Մարթէն Մարտիկեանի՝ նախկին պաշտօնը :
 Յարութիւն Թագաբեանի՝ հասակին համեմատական հարսնցու
 Շէքէրճեան ընտանիքին՝ հիւրամեծարութեան մետալը :
 Կարպիտ Համայեանի՝ զգայացունց հարսնիք մը :
 Լեւոն Սիւրսեանի՝ գնահատող յաճախորդները :
 Կարապետ Արրահամեանի՝ փիճակահանութեան Ա. պարգեւ :
 Սերոյբէ Գրիգորեանի՝ հասութարեր ազարակ մը :

ԿԵՏԻԿՓԱՇԱ-ԳՈՒՄԳԱՔՈՒ-ԵԷՆԻԿԱՔՈՒ

Արմենակ Գասապեանի՝ տղու զգեստի աթըլիէ մը Կ. Փաշա
 Արսէն Պէրպէրեանի՝ իր սրտին ուզածը :
 Արտաշէս Յարութիւնեանի՝ Վ. Հիւկոյի «Թշուառներ»ը :
 Արշակ Կակօսեանի՝ Կիկոյին բարեւները :
 Աստիկ Էքմէքճեանի՝ դրամ չափող գործիք մը :
 Ազգասէր Պօնճուքճեանի՝ մենաշնորհայ գործ մը :
 Գրիգոր Հապեանի՝ Կ. Փաշայի երաժշտապետութիւնը :
 Գաբրիէլեան (տիրացու) Տ. Աշոտէն քննյ. արտօնութիւն :
 Գառնիկ Արզարեանի՝ Եէնիգարուի ատենապետութիւնը
 Գէորգ Վարդեանի՝ Ազքատախնամէն վերստին աթոռ մը :
 Գրիգոր Չորեանի՝ թաղականի մնայուն աթոռ մը :
 Գրիգոր Փափազեանի՝ փափաքներուն իրականացումը :
 Գրիգոր Չափանեանի՝ Թօփագարուի մէջ տուն մը :
 Երուանդ Մինասեանի՝ արարթըման մը Բերայ :
 Տօքթ. Երանոսեանի՝ երկւորեակ մանչեր :
 Տօքթ. Էքմէրճեանի՝ զիշեր գերեկ յաճախորդներ :
 Թորոս Արթինեանի՝ նշանաւոր չաքարներ :
 Լօղօֆէթ Պաթմազեանի՝ անճնական օթօ մը :
 Կարօ Աճէմեանի՝ Գէորգ Ֆնտքիանին ձուրը :
 Հրանդ Թօփաքեանի՝ Նուպար Շապճեանը :
 Ղազարոս Մուրատեանի՝ Էրզրումի ազուխտի վաճառականներուն ընդհ. ներկայացուցչութիւնը :

Մարտիրոս Պապանանի՝ Սիմպլիլի խանը:
 Մինրան Մինրանեանի՝ սիրուն պէպէք մը:
 Մկրտիչ Շանազարեանի՝ Վարդապետութեան աստիճան:
 Մարտիրոս Քէօլէեանի՝ անխոզ հանգստութիւն:
 Մանուկ Չափանեանի՝ ցախսարիկ մը ի Գնալը:
 Մուրատ Սվաղլեանի՝ թաղական ընկերները չմերժելու կամք
 Տօք. Մեօրոպեանի՝ քլինիքին սպասման սենեակ մը:
 Յակոբ Աբիկոզլուի՝ Թուրքիոյ երչիկներուն մենաշնորհը:
 » Տ. Մինասեանի կուսակրօնութեան վեղար:
 » Պէօրէկճեանի՝ ազգային նոսնոր պաշտօններ:
 » Չափեանի՝ նորնծային լուսանկարը:
 » Չիլինկիրեանի՝ զեղեղութեան մրցանակը:
 Նուպար Եկենեանի՝ երգչախումբի մաէսթրօութիւնը:
 » Շապոյեանի Լեւոն պէչի խորհուրդները:
 » Փէշտիմալճեանի(Տանթ.) խիստ հարուստ կողակից մը
 Շաւարշ Տէմիրճեանի՝ իրեն պէս խնդացող խուչիկ մը:
 Յ. Չափուղեանի (Տանթ.) փափաքին պսակումը:
 Պերճ Իսիթեանի՝ Սարգիս Արքազանին պատկերը:
 Սուրէն Թօփաքեանի՝ ուղտ մը և... սանդուխ մը:
 Ս. Սեղրակեանի՝ Պատրիարքը հիւրասիրելու քիւպիք տուն մը
 Սարգիս Մարզմանեանի՝ ազգային ճիւղութեան մրցանակ:
 Ստեփան Սալլապաշեանի՝ շնորհաւորութիւններ նորպաշտօնին
 Սարգիս Աւաղեանի՝ երկաթ գամն ֆուար գ մը:
 Վահրամ Իպրանեանի 4000նոց բարեկազմ աղջիկ մը:
 Տօք. Վարժապետեանի՝ քլինիք մը Գումգարուի դուրսը:
 Տիգրան Տ. Կարապետեանի՝ զեղարան մը Պահչէզաբու:
 Տիգրան Գարապօղոսեանի՝ Տուկլաս Ֆէրպանքաի զգեստը:
 Տօք. Քէրէսթլճեանի՝ երկար ճամբորդութիւններ:
 Օննիկ Պալըզճեանի՝ Կ.Փ.չայի դպրապետութիւնը:
 » Փեսայեանի՝ որբերուն երախտիքը:
 » Քէչիշեանի՝ 1000 պարկ էրգրումի ապուխա:
 » Չաղճեանի՝ գէրբու միութիւն մը:
 » Սէմէրճեանի՝ որբերու պապայի տիաղոսը:
 » Պէկեանի՝ բանաձր ոսկի կարի:

Ամենաճուրբ և ամենաճաշկուտ գործեր կը պատրաստուին
 հանրաճանօք Կիթիէն Պէրկ սպարաւիճ մէջ
 = Ղալաթիա, Պիլուր փողոց =

ԱԶԳ. ՀԻՒԱՆԳԱՆՈՑԻՆ

Տ. Նիկօլեանի՝ Դրամարկդին Հայր Աբրահամին «պէրէքէթը»
 Ա. Արաֆեանի՝ ճարտ. պետական կաճառի նախագահութիւնը
 Յ. Դիմաքսեանի՝ հեղութեան Ա. կարգի մրցանակ մը
 Մինրգատ Պարոնեանի՝ աշխարհըրեակի տոկուն օթօ մը:
 Տօքթ. Սարգիսեանի՝ համաձայնութեան ոգին
 Օհան Կոկանեանի՝ ճամբար խօսի Ա. կարգի վկայական մը:
 Գուրգէն Թուրսարգիսեանի՝ շինարարի թիթրը:
 Կ. Համբարձումեանի՝ հաստատուն կուրծք և անսպառ համ-
 բերութիւն:
 Տօքթ. Մանուկեանի՝ յաջողութիւն և երկար կեանք:
 Տօքթ. Շահպազի քիչ մը յաւատեսութիւն:
 Տօքթ. Գըրըզճեանի՝ խոշոր դրամարկդ մը:
 Տօքթ. Ուզունեանի՝ կերարք և ուրախ լիւր:
 Տօքթ. Միմիտեանի՝ խառաջօ մը և նիչէվօ մը:
 Տօքթ. Մարաչլեանի՝ ընտանիքի պատուական հայր տիաղոսը
 Տօք. Շահնազար՝ Գեղապետութեան և ճաշակի Ա. կարգի մրց.
 Տօք. Տանտինեանի՝ պոլկէկ դրամօթիտով կեանքի ընկեր մը
 Տօքթ. Իսկէնտէրի՝ զոյգ ձագուկներուն երկար կեանք:
 Տօքթ. Մուրատեանի՝ այր և կին ծերերու օրհնութիւնը:
 Ատամն. Վայլօեանի՝ սիրուն ձագուկներ:
 Աչոտ Պարոնեանի՝ Եղուարդ Գափամաճեանի լուսանկարը:
 Եղուարդ Գափամաճեանի, Եակօյի զերբ:
 Ս. Չարդարեանի՝ Երկու հաստատուն սրունքներ:
 Գարեգին Մեսրոպեանի՝ երկրաչափութեան Ա. կարգի վկն:
 Յարութիւն Ղազիկեանի՝ կատունբու զօրաւոր բանակ մը:
 Յովհաննէս Ծալեանի՝ ծնւթ Թաթոս վրդ.ի ճիւղպէն:
 Խահարապետ Մարգարի՝ հիւանդանոցի կատունբու
 դահճապետութիւնը
 Գէորդ Գալեանի՝ ծաղկի մշակութեան Ա. կարգի տիպլում:
 Օր. Լուսիա Յակոբեանի՝ համբերութիւն:

Ճաշի սեղաններուն միակ դարդը Ա.ՏԱ.Ա.Ր օդին է

Օր. Հոփախմէ Յովսէփեանի՝ դժու թեան քրոջ Ա. կարգի մրց. Սանդուխտ Չուլճեանի՝ վիրազ բժանուհիի Ա. կարգի վկն. Ծ. Զիլինկիրեանի՝ Անդրատյանեանի Ա. կարգի տոմսակ. Մարիամ Ալմուզլաճեանի՝ Մեղաւորներուն երկար կեանք և հանգիստ:

Բերկրուհի Նահապետեանի՝ այր ծերերու երախտիքը: Մաքրուհի Շահրիկեանի երկու զեղեցիկ հարմուկներ. Հայկանոյշ Մաֆեանի՝ վարք երանելիաց մը:

ԳՈՒՐՈՒՉԷՇՄԷ ԱՐՆԱՒՈՒՏԳԻՒՂ-ՕՐԹԱԳԻՒՂ

Տէր Գրիգորի՝ քահանայութեան յոբելանը Իզմիրլեան եղբայրներուն՝ Սլրուլուի գործարանը: Լեւոն Մինթանճեանի՝ լայնորտութիւն:

Կարապետ Հայաճեանի՝ զորդի գործարան մը:

Կարապետ Պաղտազեանի՝ ժամանցի լաւ առիթներ:

Յովհաննէս Փափազեանի՝ սուր յիշողութիւն:

Արշակ Եսայր լեանի՝ ծովեզերեայ մեծ եայլը մը:

Հայկ Ազարեանի՝ երբեմնի շէնչողութիւնը:

Յակոբ Քիւրքճիպաշեանի՝ Ազգ. Հիւանդանոցի երախտիքը:

Նշան Անտոնեանի՝ ազգ. միւթէվէլլիութիւն:

Վահան Գօշեանի՝ ստուգարանական գրադարան մը:

Վահէ Մելքոնեանի՝ հայրիկին առատաձեռնութիւնը:

Զգեստի վա ելլութեան եւ բժախնդիր ճաշակի
ՍԻՐԱԶԱՐ ԱՄԷՆ ՌՔ

պէտք է անվարան դիմէ Բանկալթիի հանրաժանօթ դերձակ

ԿՂՄԵՍ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԵԱՆԻ

որ իր անմրցելի կարուածքով և ամէն կարգի կերպանեալ
բու մթերքով՝ գոհացում կուտայ ամէնէն խոտապահանջ
յաճախորդներուն

Բանկալթի, Հալափեար Կազի ճասէսի, թիւ 123
= ԵՒՔ ՄԱՔԱՍ ԴԵՐՉԱԿԱՏՈՒՆԸ =

Տօք. Հայկ Սվանան Գ. գիւղ Պահարիլէ ճասէսի 53 Հեռ. 60677	Տօք. Ն. Թիւլեան Պարբ գիւղ Սաբոզ աղան Հեռ. 16-64
Տօք. Օ. Կարկեան Բերա Բարձափ գաբու Շիւքի փաւա արարքման հեռ. 42998	Տօք. Բ. Մխնաւազան Կ. Փաւա Տիվան Ալի Ինանիլէ փողոց թիւ 22 Բժիշկ Ազգ. հիւանդանոցի
Տօք. Ս. Բէլլեան Սկիսար Ինասիէ Բուրալչեալ Մալազանը փող. 2 հեռ. 60345	Տօք. Յ. Մեղպուրեան Բերա Լիմարթի փողոց թիւ 3 Հեռ. 42027
Տօք. Մ. Մեսրոպեան Պէլյազիս Օֆնուլար թիւ 44	

ԲԺԻՇԿ ԱՏՈՄՆԱԲՈՅԺ

ՕՐ. ՇԵՐՄԻՆԷ ՊԱԼԱՊԱՆ

Պոչոյ առաջին հայ ստանկարուժուհին է, որ իր սեռին
նրբանոց խնամքը միացնելով արուեստին հսկողայ իր ունե-
ցած սերին եւ հետաքրքրեան, զոն կը ձգէ իր բոլոր յաճախորդները:
Դիմել ատեն օր կես օրէ վերջ (քացի երկու շաբթիկ)
Գարափոյ, ժամացոյցի ղեկ, Բիսմիօճի խան թիւ 5
Բնակարանի հասցէ՝ Գարափոյ կայարանին դիմ:

ՇԱՀՆԱԶԱՐ ԴԵՐՉԱԿԱՏՈՒՆԸ

որ երկու տարիներէ ի վեր փոխադրուած է Պահիշ Գաբու,
Համիսիէ ճասէսի, Պորսայի ղեկ, Միկէ խան, Ա. յարկ
Իր աւանդական խղճնութեամբ ու ճաշակով կը պատրաստէ
ատեն տեսակ զգեստներ՝ այրերու համար:

ԴԵՐՉԱԿ Մ Ա Ս Ի Ս ԴԵՐՉԱԿ

Ղալաթիա, Խալեար խան, դրան վրայ, Գ. յարկ, թիւ 5
մասշէլի գիներով կը կարուին
ճաշակաւոր եւ տղուն զգեստներ այրերու համար
Շիֆ եւ արդիական քայփօրներ ու մանրօրներ կանանց համար

ԿԱԼԱՆ ՏԻԿԻՆՆԵՐ ԵՒ ՇԻՔ ՕՐԻՈՐԴՆԵՐ

ԳՈՂ ՈՒ ԵՐԶԱՆԻՍ ԵՂԷՔ ԱՅԼԵՌՈՍ

արգիճեան. միայն Ձեզի համար ծանօթ մասնագետ
ու ճաշակաւոր սափրիչ

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՔԱԶԱՐԻԿԵԱՆ

հաստատած է իզական սեռին յատուկ սափրատուն մը
ՉԱՐՇԸ ԳԱՐՈՒ, ԹԷԱԹՐՕ ՓՈՂՈՑ ԹԻԻ 4

ԳԱՏՇՆԼԱՐ ԹՈՒԱԼԷԹ ՍԱԼՕՆԸ

անուրին տակ

ԱՏԱՄՆԱԲՈՅԺ

ՏՕՔԹ. ԵՐՈՒԱՆԴ ԳԱՍԱՊԵԱՆ

Բազմամեայ ու համբաւեայ փոր-
ձառուքեամբ կը շարունակէ իր
խնամեայ աշխատանքը

Պոլիս, Պահչէ Գաբու, Համիսիէ
նասսէի, Պեթօլաղըր, քիւ 53, դար-
մանասանք մեզ: Հեռ. 20942

Բնակութիւնն է քս առաջնոյն Եե-
ժիլեոյ, Սրասթօն նասսէի, քիւ 17
Հեռ.աձայն 18—18

ԱՅՐԵՐՈՒ ԴԵՐՉԱԿ

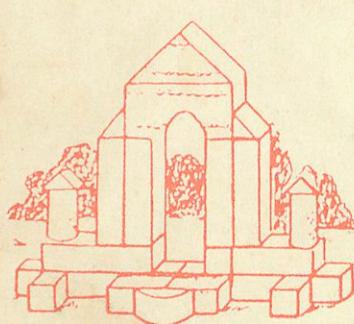
ՀՐԱՆԴ ՏԱՏՈՒՐԵԱՆ

Սուլթան Համամ, ձամնի պաշի խան. Բ. յարկ, քիւ 8
իր ամենէն նրբանաւակ յանախօղներն իսկ գօն կը ձգք

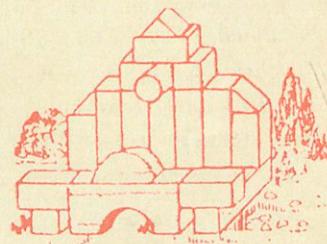
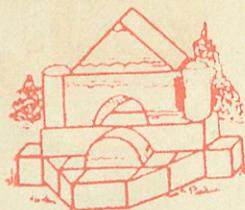
իր կարած վայելոյզ զգեսներով
աննրցելի աշխատանք = աննրցելի գին

ԲՆԱԻ ՄԻ ՄՏԱԾԵՐ ԹԷ ԿԱՂԱՆԴԻ, ԾՆՈՒՆԴԻ ԵՒ ԶԱՏԿԻ ԱՌԹԻԻ

ինչ նուէր պիտի տաւ եւ ուրկէ պիտի գնես զանոնք
նալալիքներու եւ նուէրներու ամենանոխ եւ ալլազան
մքերք մը կը գտնուի

ՔԵՕՐԲԵԵԱՆ ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆԸ

որուն հասցին է, ինչպէս գիտէք, Պոլիս, Բիզանթիոն
Նօզուլու, քիւ 63, (Պայլլ Հաուզի տակ)

ՍԱԿԱՐԿՈՒԹԻՒՆ ԶԿԱՅ

ԼԵՒՈՆ ԳՕՌՏՕՆՃԵԱՆ
ԴԵՐՉԱԿԱՏՈՒՆ

Ըստ առաջնոյն կը շարունակէ պատրաստել վերջին
նորաձեւութեամբ արանց զգեսներ
Պոլիս, Ս. Համամ, Հափուզու խանի փոլ, քիւ 22, Բ. յարկ

Հուլի. 1966 թ.

ՇԸՔ ՍՕՊԱ ՄԱՂԱԶԱՍԸ

ՄԻՆԱՍ ՇԻՐԱԿԵԱՆ

ՇԸՔ ՄԱՂԱՍԻ ԻՄԱՅԻ ՓԱՅԻ

Այս վաճառատան մէջ կը գտնուին փայտեայ եւ լաւ համար նաւահաւար տոկոսն էմայէ երազայ վաճառաններ եւ վաճառանի կազմաններ պիւր

Մասնաւորաբար յանձնարարելի են ՇԸՔ վաճառանները, մեծ քէ փոքր որոնք երկար տարի տուած եւ միշտ կուտարեկարծուած լաւագոյն են, հարուստի եւ ազգային միանգամայն:

Հաս կը ծախարին նաեւ պանտոներ, քերտ լաւագոններ, երազական ծրակներ եւ պանտոյի մաններ.

Այս վաճառատանը կ'ուսաննէ վաճառանները գետեղանք եւ ներգուրքներ:

Վեպրանատելի. — Պոլիս, Մեծ Նամակասանի պէն

Ազարայրբար խանի տակ, քիւ 22:

Մասնաւոր. — Պոլիս, Մեծ Նամակասանի պէնի փողոց,

Գագատեք խանի տակ, քիւ 6

Թէլեֆոն 23937